

Ophæv samtlige sanktioner mod Syrien og afslut USA's besættelse

Den 28. februar 2023 (EIRNS) – LaRouche-bevægelsen udsender følgende foreløbige udgivelse af lederartiklen i det kommende EIR*-magasin som led i en intens, målrettet indsats rettet mod medlemmer af den amerikanske kongres for at bryde igennem den øredøvende mur af tavshed om de barbariske aktiviteter, der godkendes af amerikanske militærstyrker i Syrien, militærstyrker, som befinder sig ulovligt i landet – ulovligt i henhold til amerikansk lov, og ulovligt i henhold til international lov. De tilsvarende ulovlige og barbariske sanktioner mod Syrien må nu ophæves.*

UDKAST

Ophæv samtlige sanktioner mod Syrien

Afslut USA's besættelse

Den 25. februar – Sanktionerne mod Syrien kan ikke længere tolereres. Pax Christi USA har tilsluttet sig flere trosbaserede grupper i et åbent brev (<https://paxchristiusa.org/2023/02/18/faith-leaders-urge-u-s-to-lift-sanctions-in-order-to-expedite-help-for-syria-after-earthquake/>), hvor de anmoder "Biden-administrationen og kongresmedlemmerne om at anerkende alle menneskers værdighed ved at ophæve sanktionerne, fortsætte diplomatiet og sende hjælp til de hårdest ramte i Tyrkiet og Syrien."

Schiller Instituttets over to timer lange live-webcast (<https://youtu.be/-4zmzNa6UW0>) den 21. februar, "Syrian Sanctions Must Be Lifted", er et kraftfuldt sandhedsvåben, der direkte tager fat på det faktum, at sanktionerne og krigen, som har tvunget 90 % af den syriske befolkning ud i fattigdom,

går hånd i hånd med USA's militære besættelse af Syrien, som ligeledes må bringes til ophør.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, Vanessa Beeley, britisk uafhængig journalist, der nu bor i Damaskus, Marwa Osman, professor, forfatter og tv-vært fra Libanon, oberst Richard H. Black (pensioneret), tidligere senator fra Virginia, og Chandra Muzaffar fra Malaysia, leder af JUST (International Movement for a Just World), præsenterede omfanget af de ødelæggelser, som USA og dets europæiske allierede har påført Syrien siden 2007.

Efter de ødelæggende jordskælv i februar i år er det tvingende nødvendigt fuldstændigt at ophæve de ulige økonomiske og finansielle sanktioner, hvormed USA og EU blokerer for genopbygningen – og nu tillige for bistanden til landet.

Opfordringen blev sendt ud: "I må kræve, at den amerikanske kongres ophæver "Cæsar"-sanktionerne. De udgør en kollektiv afstraffelse af civilbefolkningen" i Syrien. Ordstyrer Dennis Speed bemærkede, at mens seminaret var i gang, var Schiller Instituttets delegationer i Kongressen for at presse på for at få sat en stopper for NATO's krig i Ukraine samt for sanktionerne mod Syrien.

Indsatsen indledes:

I det amerikanske Repræsentanternes Hus blev der den 21. februar fremsat en "War Powers Resolution" af Repræsentant Matt Gaetz (R-FL) for at trække alle amerikanske tropper ud af Syrien. Ifølge loven er dette tiltag en privilegeret foranstaltning, der skal stemmes om inden for 18 dage. Hvis der stemmes om den, vil Biden-administrationen råde over 15 dage til at iværksætte tilbagetrækningen af de amerikanske tropper.

(<https://www.congress.gov/118/bills/hconres20/BILLS-118hconres20ih.pdf>)

LaRouche-bevægelsen mobiliserer med henblik på at målrette

Kongressen, som har blod på hænderne, til at vedtage denne resolution, der vil være et vigtigt første skridt i retning af at stoppe det grusomme sanktionssystem i Syrien og i hele verden.

Rapporter fra eksperter

Vanessa Beeley, der talte fra Syrien, rapporterede: "Syrerne er modstandsdygtige, de er opfindsomme. Og på trods af at 90 % af befolkningen befinder sig under fattigdomsgrænsen, har de overlevet. ... Nu er de udsat for en frygtelig humanitær tragedie, 5 millioner skønnes at være hjemløse i Syrien. Selv i det nordvestlige område, som er under kontrol af vestligt støttede terrorgrupper, er der tale om en humanitær tragedie. Men Vesten bidrager ikke til at hjælpe." Hun understregede, at sanktionerne er en del af besættelsen af Syrien, som har "tre af sine fire grænser kontrolleret af fjendtlige magter." Desuden tilføjede hun, at "Vesten udnytter denne tragedie til reelt at sætte gang i krigen mod Syrien igen", idet de udelukkende lader "humanitær" hjælp komme ind gennem Bab al-Hawa-overgangen fra Tyrkiet, som al-Qaeda kontrollerer. Hun konkluderede: "Det Syrien har brug for nu er, at sanktionerne bliver ophævet, men mere end noget andet har det brug for, at den amerikanske besættelse ophører... [USA] besætter den sydøstlige del af landet i deres militærbase Al-Tanf, som også kontrollerer Rukban-flygtningelejren. De har etableret en 55 kilometer lang zone med indrejseforbud omkring den, hvor de træner og udruster væbnede grupper, herunder ISIS. Så bring besættelsen til ophør, tak."

Chandra Muzaffar understregede: "Alt i alt ville sanktionerne intet betyde uden besættelse... Vi må forstå, at besættelsen fortsætter i Vestasien." Syrien, sagde han, er siden 2007 blevet en stat, der ikke er i stand til at fungere som en stat, fordi store dele af landet er besat af fremmede magter og forskellige grupper, der understøttes af disse magter. Syrien havde overgået mange af de rigere lande i Sydvestasien i forhold til at tilbyde både sundhedspleje og

uddannelse til hele befolkningen, ligestilling og respekt for kvinder, tolerance i et multietnisk og multireligiøst samfund. Det er et offer for "amerikansk overherredømme", udtalte han, og det skal der gøres en ende på. "Vi bør samarbejde og stå sammen ... hvor de fineste værdier fra vores respektive civilisationer vil kunne blomstre."

Marwa Osman var meget specifik i sit forslag til amerikanerne: Gå til samarbejdspartnere eller naboer og indsamle nogle midler til at hjælpe de titusindvis af syriske ofre for jordskælvene. Kontakt derefter dit medlem af Kongressen og bed om hjælp til at sende disse midler til mennesker eller velgørende organisationer i syriske byer som Aleppo, og bed det pågældende medlem om at forklare dig, hvorfor det er blokeret, ikke muligt, selv om sanktioneerne angiveligt skulle være "suspenderet i 180 dage" [de finansielle sanktioner blev ikke suspenderet]. Forlang derefter, at det pågældende medlem ændrer det. Selv ngo'er i nabolandet Libanon, sagde Osman, er bange for, at de vil blive sanktioneret af USA og EU, hvis de overfører midler til syrere over grænsen.

Oberst Richard Black, der har aflagt adskillige besøg i Syrien, beskrev i grafisk form beskaffenheden af de terrorister, der støttes af den amerikanske regering, og udtalte at vi har overladt store dele af landet til terrorister, "der tager selfies stående på ryggen af uskyldige kvinder". Det er en skændsel! Og nu følger vi op ved at håne Syriens befolkning, som er udsat for denne forfærdelige ødelæggelse som følge af jordskælvet, idet vi håner dem med at sige, at de egentlig skulle være gået den anden vej. De skulle have været på vores side, og nu får de, hvad de fortjener, er i det væsentlige hvad udenrigsministeriet siger.

"Det er en skændsel! Det er en rædsel! Hvis det amerikanske folk forstod, hvad der sker, ville denne regering falde. Denne regering kunne ikke bestå i USA, hvis det amerikanske folk ikke blev afskærmet af disse medskyldige medier for de rædsler, som vi har pålagt det syriske folk.

“Det er en skændsel. Jeg hader at se det, for jeg elsker mit land. Jeg ønsker, at det kan blive et bedre sted, end det var, da jeg voksede op. Og jeg har håb og en bøn om, at det kan blive bedre, men vi kunne helt sikkert starte med at afslutte disse uanstændige Cæsar-sanktioner, der pålægger uskyldige mennesker hungersnød og kulde.”

Trossamfundsbaserede grupper

Den 6. februar udsendte det Mellemostlige Kirkeråd, der er en afdeling af Kirkernes Verdensråd, en indtrængende appel (<https://www.pcusa.org/news/2023/2/7/stated-clerk-calls-for-a-lift-of-sanctions-on-syri/>), hvori det hedder: “Vi opfordrer indtrængende til øjeblikkelig ophævelse af sanktionerne mod Syrien og til at give adgang til samtlige fornødenheder, så sanktionerne ikke bliver til en forbrydelse mod menneskeheden.”

Den 17. februar blev der udsendt et åbent brev fra en gruppe trosbaserede organisationer i USA. I brevet står der bl.a. følgende:

“Derfor beder vi som et trossamfund Kongressen og administrationen om at:

- “Ophæve sanktionerne for at fremskynde leveringen af bistand, åbne kommerciel adgang og udvide nødhjælpen til civile i nød.
- “Fjerne solnedgangs-klausulen på 180 dage for den nye generelle licens for Syrien.
- “Forlænge anvendelsen af den nyligt vedtagne globale generelle tilladelse til materiel støtte i hele Syrien.
- “Fortsætte kommunikationen med syriske og FN-kolleger under indsatsen i forbindelse med jordskælvet, og arbejde for at åbne nye grænseovergange for personale, så de kan få adgang til det nordlige Syrien.
- “Udstede garantier til finansielle institutioner og hjælpeorganisationer for at lette nødhjælpen i Syrien.

- “Koordinere åbningen af bankforbindelser for at hjælpe ngo’er og internationale ngo’er med at få hjælpen frem til de steder, hvor der er behov for den; herunder overførsler fra familier.
- “Tildele yderligere midler til USAID- og FN-programmer for at støtte Tyrkiet og Syrien i forbindelse med jordskælvets håndtering og genopretning.”

Brevet blev underskrevet af Alliance of Baptists; American Friends Service Committee (AFSC); Churches for Middle East Peace (CMEP); Community of Christ; Congregation of Our Lady of Charity of the Good Shepherd, U.S. Provinces; Evangelical Lutheran Church in America; Friends Committee on National Legislation (FCNL); Global Ministries of the Christian Church (Disciples of Christ) og United Church of Christ Maryknoll Office for Global Concerns; Mennonite Central Committee U. S. (MCC); National Advocacy Center of the Sisters of the Good Shepherd; Pax Christi USA; Presbyterian Church (USA); The United Methodist Church-General Board of Church and Society; Unitarian Universalist Service Committee (UUSC); og United Church of Christ, Justice and Local Church Ministries.

**Det er simpelthen for meget.
Vi må håndhæve vores ret til
at leve!**

Den 13. februar 2023 (EIRNS) – Hver dag synes at bringe verden tættere på en udryddelse. Dagens optrapning af spændingerne indledes med en nyhed fra den amerikanske ambassade i Moskva, som har udsendt en ny rejsevejledning, der advarer amerikanske

turister og herboende om at forlade Rusland. Blandt årsagerne er ambassadens vurdering af, at "terrorgrupper, både transnationale og lokale" planlægger at angribe "med kort eller ingen varsel ... turiststeder, transportknudepunkter og -systemer, markeder/indkøbscentre, lokale offentlige faciliteter, hoteller, klubber, restauranter, religiøse steder, parker, større sports- og kulturbegivenheder, uddannelsesinstitutioner, lufthavne og andre offentlige steder" i Rusland.

Anden nyhed: Den russiske præsidents talsmand, Dmitrij Peskov, rapporterede i dag, at russiske efterretningstjenester har oplyst, at "USA planlægger at sende militante [terrorister] ind i Rusland". Nyhedstjenesten TASS rapporterer, at Ruslands udenlandske efterretningstjeneste (SVR) har leveret aldeles detaljerede rapporter om, at 60 ISIS- og Al-Qaeda-tilknyttede terrorister er blevet rekrutteret fra det Mellempøstlige område til et lynkursus i fremstilling og håndtering af improviserede sprængladninger, sabotage osv. på den ulovligt etablerede amerikanske Al-Tanf-militærbase i Syrien. De skal efterfølgende infiltreres til Rusland i små grupper.

Skygger fra Zbigniew Brzezinski! Den russiske regering, fra præsident Putin og nedefter, er udmærket klar over, at hensigten med sådanne operationer er at genoplive 1990'ernes angloamerikanske lejesoldater/jihadistiske strategi, som spredte krig og terrorisme over Rusland, i et forsøg på at bryde Rusland op i en række vestligt styrede etniske kolonier. EIR's faktaark, "Who Is Behind the Drive To Dismember Russia?" fra 19. december 2014, er et godt udgangspunkt for at genopfriske kendskabet til historien om denne operation og de involverede netværk. (https://larouchepub.com/other/2014/4150fact_sheet_rus.html)

I sin berømte video "Storm over Asien" fra 1999 advarede den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche allerede dengang om, at disse krigsstrategier, "hvis de fortsættes, kan føre til en omfattende atomkrig".

Det gælder i endnu højere grad i dag, hvor splittelsesstrategien føjes til den konventionelle krig, som NATO fører mod Rusland gennem Ukraine, samtidig med at USA's luftvåben vilkårligt skyder "objekter" ned fra himlen, under påskud af at beskytte verden mod "vores" kinesiske fjende.

Det amerikanske og britiske NATO-konglomerat meddeler verden, at Rusland og Kina er "vores" fjender, fordi de ikke overholder "vores værdier".

Værdier som f.eks. at nægte at ophæve de barbariske sanktioner mod Syrien på trods af et uhyrligt jordskælv? Værdier som at sprænge Nord Stream-gasledningerne, der er ejet af Rusland og Tyskland i fællesskab, i luften – en krigshandling, der ødelægger industrien og forårsager nedfrysning af befolkningen i det angivelige NATO-"allierede" Tyskland? Værdier som bevidst at tilstræbe et termonukleært opgør, hvis det er hvad der skal til, for at den angloamerikanske finansverden kan genvinde sin rolle som den eneste "konge af verden"?

Det er for meget. Det er tid til at handle. Helga Zepp-LaRouche fra Schiller Institutttet advarede i dag om, at alle vore liv er i ekstrem fare på kort sigt; udbruddet af en atomkrig er det Damoklessværd, der hænger over os. Og det er hurtigt ved at komme til et punkt, hvor der skal træffes en beslutning. Ja, udtalte hun, flere røster advarer om denne fare. Men det er ikke tilstrækkeligt. Vi har brug for en verdensomspændende mobilisering af befolkningerne på alle kontinenter for at insistere på retten til at leve. Det er det, som Schiller Institutttet arbejder på, nat og dag.

Pave Frans har tilbudt Vatikanet som mødested for fredsforhandlinger, og Schiller Institutttet er ved at samle international støtte til dette initiativ – som et første skridt i retning af at opbygge et helt nyt paradigme. Vores mål er at få verdensbefolkningen vækket til bevidsthed om den umiddelbare fare for dens udryddelse, understregede hun. Alle de muligheder, som andre tilbyder, bidrager til denne proces:

forslaget fra den brasilianske præsident Lula da Silva og den tyrkiske præsident Erdoğan's indsats. Jo mere folk i det Globale Syd udtrykker, at de ikke ønsker at blive inddraget i dette angreb på Rusland og Kina, men ønsker at være alliancefri, jo bedre. En opfordring fra en gruppe på 20, 30, 40 udviklingslande til at afholde en konference om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur ville være en enorm hjælp. Alle disse ting bidrager til at afdramatisere situationen! Opgaven i denne dynamiske proces er at fokusere alle disse forskellige bestræbelser, på samme måde som en laser fokuserer lyset, med henblik på at skabe den fred, som vi har brug for.

Kort sagt insisterede Schiller Instituttets leder: "Lige nu er det vigtigste spørgsmål at få folkelig opbakning fra flertallet af verdens befolkning til at udtrykke, at de er bekymrede for Tredje Verdenskrig; at de absolut ikke er med på den,"

Uanset hvor du befinder dig, så hjælp med at gøre verden opmærksom på demonstrationen mod krigen den 18. februar i München, hvor der protesteres mod åbningen af Sikkerhedskonferencen i München, og det nationale "Rage Against the War Machine"-møde den 19. februar i Washington, D.C., ledsagende møder i Los Angeles (18. februar), Mexico City (19. februar), Austin (23. februar) og Berlin, Rom og byer i Frankrig i weekenden den 25.-26. februar. Jo flere demonstrationer mod krig, jo bedre.

Foto: Max Ravier. Pexels CC0

Oberst Richard Black: “USA fører verden ud i atomkrig”.

Interviewet er udgivet af Schiller Institute d. 26. april 2022 på denne video.

Interviewet er oversat til dansk af Jens Kristian Bech Pedersen og udgivet i NewSpeek den 15. juni 2022. Det kan læses i engelsk transskription på dette link.

MB: Goddag. Jeg hedder Mike Billington (MB) fra Executive Intelligence Review og Schiller Institute.

I dag sidder jeg her sammen med oberst og senator Richard Black (**Oberst RB**), der har gjort tjeneste i 31 år i det amerikanske Marinekorps og i den amerikanske hær. Og som derefter har siddet i Virginia House of Delegates fra 1998 til 2006, og i staten Virginia Senate fra 2012 til 2020. Oberst Black vil få lejlighed til i løbet af interviewet selv at beskrive sin militære tjeneste.

Så velkommen til oberst Black.

Vi har USA, UK og NATO, som protesterer mod Rusland i den krig, der foregår i Ukraine, og vi har den økonomiske krig, der bliver ført direkte imod Rusland; og dette bliver ledsaget af en informationskrig, der har til formål at dæmonisere Rusland og særligt præsident Vladimir Putin.

Et ofte gentaget billede er, at de russiske militære styrker udfører grusomme aktioner med mord på civile, ødelæggelse af beboelsesområder – og ofte henviser man til de russiske militære operationer i Syrien (*OA: fra 2015 og fremefter*), og påstår, at de har gjort de samme ting i Syrien, og især imod Aleppo. Disse skulle være formodede eksempler på deres krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden.

Oberst Black, du har været en førende international talsmand,

der gennem mange år har afsløret løgnene om, hvad der foregik i Syrien og under krigen mod Syrien. Så lad mig for det første spørge: Hvordan og hvorfor blev Rusland involveret militært i Syrien? Og hvordan står dette i kontrast til USA's og NATO's formodede retfærdiggørelse af deres militære intervention i Syrien?

Forskellen på USA's og Ruslands krigsførelse i Syrien

Oberst RB: Ja, lad mig begynde med at gøre vore lyttere opmærksom på, at jeg er meget patriotisk. Jeg meldte mig frivilligt til Marinekorpset. Og jeg meldte som frivillig til at deltage i Vietnam-krigen, hvor jeg kæmpede sammen med Marinekorpset i de blodigste kampe under hele krigen; som helikopterpilot gennemførte jeg 269 kampmissioner med min helikopter. Min helikopter blev under fire af missionerne ramt af luftværnsild. Jeg kæmpede derefter i Vietnam som infanterisoldat i Første Marine Division. Og under én de halvfjerds kamppatrulje-opgaver, som jeg deltog i, blev begge mine radiomænd dræbt, og jeg selv blev såret, mens vi med et modangreb forsøgte at redde en marineenhed, der var blevet omringet i en fremskudt stilling.

Så jeg er meget pro-amerikansk. Jeg var faktisk selv en del af NATO, og jeg var rede til at dø i Tyskland for at forsvare det land mod et angreb fra Sovjetunionen.

Men jeg føler ikke, at – – – hvad jeg vil sige er, at Rusland er overhovedet ikke Sovjetunionen. Folk forstår ikke dette, for medierne har ikke gjort det klart. Men Rusland er ikke en kommunistisk stat; Sovjetunionen var derimod en kommunistisk stat.

Aleppo

Altså, der er især én påstand, som jeg har hørt, og som specielt har irriteret mig, måske på grund af mine erfaringer i Syrien. Forstår du, jeg har været i byen Aleppo. Aleppo er den største by i Syrien; eller det har den i det mindste været, før krigen begyndte. Der blev udkæmpet et enormt

militært slag i og omkring Aleppo. Nogle kalder det den syriske krigs "Slaget om Stalingrad"; og det er ikke en dårlig sammenligning. Det var en frygtelig og voldsom kamp, som fandt sted fra 2012 til 2016. Under al form for kamp i by er enhver militær styrke tvunget til at ødelægge bygninger. Bygninger bliver sprængt i stumper og stykker i et uhyre massivt omfang; og dette sker hele tiden, mens kampene kæmpes, og også når de genoptages efter en kamppause.

Forstår du, jeg har bevæget mig gennem Aleppos gader, mens der stadig foregik kampe omkring mig. Jeg har stået og kigget ud igennem de revner, der var imellem sandsækkene, over imod de områder, der var behersket af fjenden. Jeg har stået oppe på de kampvogne, der var blevet skudt itu, og har oplevet den slags ting.

Hvad jeg ved, og som jeg kan fortælle om Aleppo, er, at Rusland havde en ejendommelig modvilje mod at blive inddraget i krigen i Syrien. Krigen begyndte i 2011, da USA foretog en operativ indsættelse af strategiske efterretningsenheder, og begyndte at koordinere med Al Queda og andre terrorgrupper. Vi havde også været stabile støtter af Al Queda i lang tid, før krigen formelt begyndte. Vi støtter tilmed Al Queda i dag, hvor de er blevet trængt sammen i Idlib-provinsen (*OA: i det nordvestlige syrien*).

CIA har sendt forsyninger til dem under den hemmelige operation Timber Sycamore; vi har givet dem alle de panserværnsvåben og luftværnsmissiler, som de har. Vi har altid brugt Al Queda som stedfortræder-enhed (*OA: proxy-enhed*) for vore landstyrker. Al Queda har sammen med ISIS udført kampmissioner for USA, og har gjort det sammen med et stort antal tilknyttede organisationer, der på en måde indbyrdes udveksler kampstyrker med hinanden. Vi har Den Frie Syriske Hær (*OA: oprørshæren i Syrien*) og dens soldater, der bevæger sig uhindret og vedvarende fra ISIS til Al Queda og videre til Den Frie Syriske Hær.

Vores mål var at styrte Syriens lovlige regering

Det var altså os, der startede denne krig. Men USA har en strategisk politik, der går ud på at anvende stedfortræderenheder, når der skal føres krig. Vores mål var at styrte Syriens lovlige regering. For at opnå dette brugte vi stedfortræder-soldater, der var de mest voldelige af alle terrorister.

Noget ganske lignende sker for øjeblikket i Ukraine. Men lad os vende tilbage til Aleppo. Med den syriske hær, der kæmpede sammen med Hizbollah, som var meget effektiv, og nogle styrker, der var blevet organiseret af Iran, så var Syrien virkelig noget af en indviklet forestilling, der skulle styres af de syriske generaler. De havde udkæmpet denne voldsomme bykamp, en meget brutal og morderisk kamp; og de havde kæmpet den i fire år, førend Rusland overhovedet gik ind i krigen. Så efter fire års kampe var Aleppo præget af enorme ødelæggelser.

På dette tidspunkt fik Rusland en opfordring fra Syriens lovlige regering til at gå ind i krigen. Men i modsætning til de oplysninger, vi fik fra mange af medierne, gik de ikke ind i krigen med landstyrker. Jo, de havde nogle få landbaserede enheder; de havde enheder fra militærpolitiet, nogle få artillerienheder, nogle få specialoperationsenheder og en del militærrådgivere og den slags. Men de gik ikke ind med nogen betydelig landstyrke.

Derimod var der en meget betydelig og effektiv luftstyrke, som støttede det syriske luftvåben. Men det var i virkeligheden først i krigens sidste år under slaget om Aleppo, i krigens sidste år, at russerne gik ind i krigen. Deres luftvåben var meget effektiv, og det på et tidspunkt, hvor de syriske styrker havde opnået en ganske betydelig nedslidning af terrorenhederne. De russiske styrker var derfor i stand til at afgøre udfaldet af krigen. Aleppo blev dermed den afgørende sejr under hele den syriske krig.

Men at lægge skylden på russerne for den massive ødelæggelse, der foregik i Aleppo, er ganske bizart; for russerne var der slet ikke, var slet ikke til stede, da dette skete. Dette er simpelthen blot en del af den propaganda-fortælling, som har været ganske effektiv i Vesten. En fortælling, der er gået ud på at dæmonisere Rusland, og at fremsætte påstande uden substans og hold i virkeligheden. Men folk husker ikke de historiske kendsgerninger omkring disse ting, som er ret komplekse. Så nej, Rusland var ikke i nogen henseende ansvarlige for den massive ødelæggelse af byen Aleppo.

MB: Hvordan vil du sammenligne de krigsmetoder, som Rusland har brugt, i modsætning til de metoder, der er anvendt af USA og dets allierede i Syrien?

USA's terrorprægede militærstrategi under krigen i Syrien

Oberst RB: Ja, først og fremmest er det amerikanske engagement, USA's krig imod Syrien, en aggressionskrig. Vi indsatte vort strategiske efterretningsvæsens yderst hemmelige operationsenheder fra CIA's center for specialaktiviteter; det er en slags James Bond-fyre fra CIA. De er totalt machiavellistiske; de vil gøre hvad som helst; der gælder ingen grænser for disse fyre. Dem sendte vi ind i Syrien. Og det var os, der startede krigen i Syrien. Der var slet ikke krig, før vi sendte CIA ind for at koordinere med Al Queda-elementer.

Så vi startede krigen.

Og vi var ikke blevet inviteret til Syrien. I Syrien havde USA i realiteten overtaget to større områder, hvoraf det ene var et ret stort område. Floden Eufrat afgrænser omkring en tredjedel af den nordlige del af Syrien. USA invaderede dette område; vi indsatte faktisk landtropper i området, hvilket var illegalt i forhold til enhver gældende international lov. Det var rent ud sagt en erobring.

Dette var tilmed noget, der blev omtalt af John Kerry, som

dengang var udenrigsminister. Han var frustreret over de enorme sejre, som Syriens væbnede styrker vandt over Al Queda og ISIS; og han udtalte, at "vi må efter al sandsynlighed gå over til plan B."

Han offentliggjorde ikke, hvad plan B gik ud på, men det afslørede sig over tid. Plan B var den amerikanske erobring af dette nordlige område af Syrien. Betydningen af erobringen af dette område af Syrien er, at det er brødkurven for hele det syriske folk. Det er dér, der avles hvede. Syrien havde faktisk et overskud af hvede, og folk fik en god ernæring i Syrien før krigen. Men vi havde til hensigt at fjerne hveden for at fremkalde hungersnød i det syriske folk.

Det andet, vi var i stand til, var at overtage hovedparten af de nationale olie- og gasfelter; de fandtes også i dette nordlige område af Syrien på den anden side af floden Eufrat. Og ideen var, at ved at stjæle olien og gassen ville vi blive i stand til at nedlukke transportsystemet. Og samtidig ville vi blive i stand til i de syriske vinterperioder at lade den syriske befolkning fryse ihjel.

Disse mennesker levede i mange tilfælde i de rene ruindynger i de områder, hvor terrorist-hærene havde gennemført deres angreb med motoriserede divisioner, fuldstændigt havde ødelagt byerne, og overladt menneskene til at overleve i små lommer af ruindynger. Vi ønskede at udsulte menneskene og lade den syriske befolkning fryse ihjel. Dette var plan B.

Beslaglæggelsessanktioner

Men nu er sagen, at vi på et tidspunkt blev frustrerede. Hvorfor er syrerne, dvs. de bevæbnede syrere i dette meget lille land, på én eller anden måde så ukuelige? De kæmper imod to tredjedele af verdens samlede militære og industrielle styrke. Hvordan er det overhovedet muligt for et land med 23 millioner mennesker at modstå en sådan styrke i mere end et årti? Så vi besluttede, at vi måtte gribe til barskere handlinger; ellers ville vi totalt miste Syrien. Derfor

indførte Kongressen beslaglæggelsessanktioner (*OA: USA Freeze and Seize Operations*). Disse beslaglæggelsessanktioner var de mest brutale sanktioner, der nogensinde er pålagt et land.

Jeg vil sige, at ikke engang under Anden Verdenskrig var nogen sanktioner så strenge, som disse sanktioner imod Syrien. Vi var i krig mod Syrien. Vi gennemførte en flådeblokade mod landet. Vi devaluerede deres valuta gennem det internationale Swift-betalingsystem; og gjorde det dermed umuligt for dem at købe medicin eller lægebehandling. Så vi oplevede fx syriske kvinder, der udviklede brystkræft, sådan som vi også oplever det her i vort eget land. Men i modsætning til vort eget land, hvor brystkræft er blevet forholdsvis let at behandle, lukkede vi af for forsyningerne af medicin. Syriens kvinder ville så dø af brystkræft, når de ikke kunne opnå den medicinske behandling, fordi vi ved hjælp af Swift-systemet havde smadret deres valuta.

En af de sidste ting, vi gjorde – og beviserne på det er meget vage – men der var en meget mystisk eksplosion i en libanesisk havneby (*OA: 4. august 2020*). Det var en kolossal eksplosion, hvor en skibsladning af ammoniumnitrat-gødning sprang i luften. Eksplosionen dræbte hundredvis af libanesere, sårede flere tusinde mennesker, knuste Libanons økonomi og vigtigst af alt ødelagde det Libanons banksystem, der var et af de få livliner, som Syrien havde tilbage. Jeg mener ikke, at denne eksplosion var et rent uheld; jeg mener, at den var planlagt og organiseret; og jeg har mistanke om, at CIA havde kendskab til, hvilket land der udførte denne handling for at ødelægge havnen i Beirut.

Men hele vejen igennem alt dette ser man den machiavellistiske tilgang, hvor vi anvender ubegrænsede magtmidler og grænseløs vold. Og på samme tid kontrollerer vi de globale medier i en sådan udstrækning, at vi udrydder al diskussion om, hvad der virkelig foregår. Manden og kvinden på gaden tror, at alt er fint, og at alt sker af altruistiske årsager. Men sådan er det ikke.

MB: Under en del af din militære tjeneste var du auditør, og du var i en periode chef for Hærens Kriminalafdeling (OA: dansk Auditørkorpset) i Pentagon. Hvad mener du ud fra denne funktion og ud fra den internationale og militære lovgivning om den måde, som disse beslaglæggelsessanktioner blev udført på?

USAs støtte til ISIS og Al Queda i Syrien

Oberst RB: Jeg gjorde ikke tjeneste med ekspertise i international lov. Jeg var ekspert i militær kriminalitet. Men jeg vil sige, at det at føre krig mod en civilbefolkning er en meget alvorlig forbrydelse inden for lovbestemmelserne om krigsførelse. Én af de ting, vi gjorde, da vi allierede os med Al Queda, og nu og da også med ISIS, ja, vi bekæmpede jo ISIS på en meget voldsom måde, men vi gjorde samtidig det, at vi anvendte dem imod den syriske regering. Vi har altid arbejdet sammen med terroristerne; de var kernen i vores krigsførelse. Det var én af de politiske mål, som vi fulgte.

Inden for den ekstreme version af islam, wahabismen, var der den opfattelse, at man ejer den kvinde, som man i krig erobrer med sin stærke højre hånd. Denne opfattelse daterer sig tilbage til det syvende århundrede. Så vi fremmede denne bevægelse, der støttes af terrorister fra hundreder af lande; de kom til Syrien; de tilsluttede sig ISIS, de tilsluttede sig Al Queda og Den Frie Syriske Hær, alle disse forskellige grupper.

Og én af de ting, som de vidste, da de ankom, var, at de efter loven var berettigede til at myrde ægtemændene – jeg taler ikke om militærfolk, jeg taler om civile mennesker – de havde lov til at myrde ægtemændene, slå dem ihjel og havde derefter lov til tage deres kvinder i besiddelse og eje dem og deres børn. Og de gjorde dette i et enormt omfang. Så det var et voldtægtsfelttog, der fandt sted; et organiseret felttog med henblik på voldtægt over hele landet Syrien.

Der opstod faktisk slavemarkeder i nogle af de områder, hvor

disse oprørere befandt sig. De havde prislister over de forskellige kvinder, og ret interessant lå de højeste priser på de yngste børn. Der var nemlig et stort antal pædofile, og disse pædofile ønskede at eje små børn. For ifølge de love, der gjaldt for dem, havde de tilladelse til at voldtage disse børn igen og igen. De havde tilladelse til at voldtage de kvinder, som de havde stjålet fra de dræbte soldater eller de dræbte civile; og tilladelse til eje, købe og sælge dem imellem hinanden.

Dette foregik, ja, jeg siger ikke, at CIA skabte denne politik; men CIA forstod, at dette var en udbredt fremgangsmåde, og de lod det foregå, de kritiserede det aldrig på nogen måde.

Dette var meget frygteligt. Jeg talte med præsident Assad (*OA: i Syrien*) i 2016. Jeg havde dengang besøgt nogle af kampzonerne i hovedstaden, og jeg mødte så præsidenten, og han fortalte mig, at de på dette tidspunkt i parlamentet arbejdede med at få vedtaget en ændring af lovgivningen om statsborgerskab. De havde altid fulgt de islamiske love, som sagde, at et barns statsborgerskab bestemtes af faderens statsborgerskab. Men der var mange, titusinder, hundredtusinder af syriske kvinder, der var blevet gjort gravide af disse terrorister, som var hentet ind i Syrien. Det var derfor nødvendigt at ændre lovgivningen, så børnene fik syrisk statsborgerskab, og ikke skulle sendes tilbage til deres ISIS-far i Saudi-Arabien eller Tunesien. De kunne holdes tilbage i Syrien. Jeg kontrollerede det senere, og denne lov blev virkelig vedtaget og sat i kraft.

Men det viser blot den anden side af grusomheden. Når vi kæmper disse krige, lægger vi ingen begrænsninger på de grusomheder og på den umenneskelighed, som vi er rede til at påføre mennesker. Vi lægger dermed så store lidelser på dem, at det på én eller anden måde vil ende op med at regeringen styrtes. Og ende med, at vi måske tager deres olie, tager deres ressourcer.

MB: Hvilket klart er den politik, der også følges af den siddende amerikanske regering mod Rusland i dag.

USA's udvidelse af det amerikanske imperium og klapjagt på Rusland

Oberst RB: Ja, ja. Rusland er måske velsignet med flere naturlige ressourcer end noget andet land på jorden. De er en meget stor producent af korn, olie, aluminium, gødningsstoffer; af et umådeligt stort antal stoffer, som udgør sammenhængen i hele den globale økonomi. Og der er uden tvivl folk, der ser på dette og tænker: Forstår du, hvis vi på én eller måde kan opsplitte selve Rusland, vil der blive skabt formuer og billionærer i dusinvis. Og det har en vis attraktion. Vi har bestemt set, at noget af dette allerede har fundet sted på den måde, at udenlandske interesser har overtaget Ukraine og har tilegnet sig deres enorme ressourcer.

Men vi begyndte en klapjagt på Rusland, næsten straks efter at Sovjetunionen gik i opløsning i 1991. Sovjetunionen opløste sig selv; Warszawa-pagten opløste sig selv. Og ulykkeligvis var én af historiens store tragedier, at vi fejlede ved ikke at opløse NATO. NATOs eneste formål var at forsvare os mod Sovjetunionen; Sovjetunionen eksisterede så ikke længere. NATO stod dengang frontalt over for Warszawa-pagten, og så var Warszawa-pagten forsvundet, den eksisterede ikke længere. Der var ikke længere noget formål i, at NATO fortsat skulle eksistere; men vi bevarede NATO. Og NATO kunne ikke eksistere, medmindre den havde en fjende.

Rusland var desperat efter at blive en del af Vesten. Jeg mødtes med direktøren for Gazprom, den største virksomhed i Rusland; det var kort tid efter Sovjetunionens undergang (OA: år 1991). Han beskrev for mig, hvordan de kæmpede for at give deres medier en lige så stor frihed, som de havde i Vesten. Og de opfattede os som meget mere frie og åbne, end vi var. Og han sagde, forstår du, vi har et problem; for vi har dette oprør i Tjetjenien, som er en del af Rusland. Og han fortalte,

at de tjetjenske oprørere sendte videoer til russisk tv, og de viser så disse oprørsvideoer på russisk tv, fordi det nu engang er sådan, ytringsfriheden virker. Jeg sagde: Hvad for noget? Holder du mig for nar? Offentliggør I de fjendtlige propagandafilm? Ja, svarede han; er det ikke sådan, I gør i USA? Nej, sagde jeg, under Anden Verdenskrig fik vi fat på direktøren for Associated Press (*OA: stort nyhedsbureau*); ham satte vi i spidsen for krigstidens censuraktiviteter. Og der blev sat meget stramme rammer.

Men dette er blot et enkelt eksempel på, hvordan russerne kæmpede med problemerne. De gik fra at være et officielt ateistisk land til at blive netop den mest kristne større nation i Europa. Og det i høj grad. Ikke blot var befolkningen den mest kristne ud af alle større lande i Europa, men selv regeringen var en stor støtte for kirken, en stor støtte af den kristne tro.

De ændrede deres forfatning for at slå fast, at ægteskab var en forening mellem én mand og én kvinde. Og de blev meget restriktive omkring den praktiske mulighed for abort. De satte en stopper for oversøiske adoptioner, hvor nogle mennesker rejste til Rusland for at adoptere små drenge til brug for uetiske formål. Så Rusland er blevet en totalt anderledes kultur.

Under alle omstændigheder har USA denne mangeårige strategi, denne politisk-militære strategi, der går ud på at udvide vort imperium. Vi gjorde det i Mellemøsten, hvor vi forsøgte at skabe et stort neokolonialistisk imperium. Det endte med at hænge i laser. Befolkningerne ønskede det ikke. Og det synes, som om det er dømt til på et tidspunkt at blive udslettet – men det vil måske bestå i de næste hundrede år. Men i hvert fald er vi klar til at gøre noget lignende, efterhånden som vi bevæger os videre mod øst, faktisk op til den russiske grænse.

MB: Så USA's og Storbritanniens holdning til krigen i Ukraine har i løbet af disse få uger ændret sig fra ikke blot at

støtte krigen, men at opnå sejr for enhver pris. Dette har udenrigsminister Austin og flere andre erklæret. Og de pumper enorme mængder af ikke blot defensivt, men også offensivt militært våbenmateriel ind til Kiev-regimet. Hvad vil konsekvenserne være af en sådan politik, sådan som du ser det?

Ukrainerne som USA's stedfortrædere i den krig, som USA ønsker i Ukraine

Oberst RB: Jeg tror, at dette helt sikkert vil medføre én ting, nemlig at et kolossalt antal ukrainske soldater vil dø til ingen verdens nytte. En masse russiske soldater vil dø til ingen verdens nytte. De er unge mennesker. Du ved, unge mennesker drager afsted i krig. Jeg selv drog afsted i krig som et ungt menneske. Man tror, at alt, hvad dit land foretager sig, om det er rigtigt eller forkert, at alt, hvad dit land foretager sig, er helt fint. Det knuser mit hjerte, når jeg ser ansigterne på unge russiske drenge, der er blevet skudt ned – i nogle tilfælde på en meget kriminel måde af ukrainske styrker. Og på samme måde ser jeg også ukrainske unge mænd, som er blevet slagtet på slagmarken.

Vi er ligeglade! USA og NATO, vi bekymrer os ikke for, hvor mange ukrainere der dør. Vi bekymrer os ikke for de civile, ikke for kvinder, ikke for børn, ikke for soldater. *Vi er ligeglade.* Det er ligesom blevet en stor fodboldkamp. Forstår du, vi har vort hold. De har deres hold, hurra, hurra. Vi ønsker at opnå den største målscore og gøre den større og større. Og, forstår du, vi er ligeglade med, hvor mange af vore spillere der bliver krøblinge på kamppladsen, bare vi vinder.

Nu er vi i gang med at overføre groteske mængder af våben. Og det har bevirket aktiestigninger hos Raytheon, der producerer missiler, og hos Northrop Gumman, der producerer fly og missiler. Alle disse militærindustrier er blevet ganske kolossalt pumpet op økonomisk ved hjælp af skatte-dollars. Jeg tror ikke, at det i sidste instans vil komme til at ændre på resultatet. Jeg tror, at Rusland vil få overtaget. Ukrainerne

står i en meget vanskelig strategisk situation i øst.

Men hvis man ser på den måde, dette har udviklet sig på, anstrengte præsident Putin sig ganske kraftigt for at standse kursen mod krig i december 2021. Han gik så langt, at han over for NATO lagde skriftlige forslag på bordet, fredsforslag, der skulle afdramatisere hele situationen. For på dette tidspunkt var Ukraine i gang med at opmarchere sine militære styrker for at angribe Donbas. Så Putin forsøgte at standse dette. Han ønskede ikke krig. Og NATO gik fejl af det hele, man afviste Putins forslag, tog det aldrig seriøst og gik aldrig ind i seriøse forhandlinger.

Putin kunne se, at bevæbnede ukrainere med våben til at dræbe russiske styrker praktisk talt stod på grænsen til Rusland. På dette tidspunkt besluttede han at slå først. Man kunne tydeligt se, at dette ikke var noget forberedt og planlagt angreb. Dette var ikke et angreb lige som Hitlers angreb på Polen (*OA: i 1939*), hvor man som tommelfingerregel skal have en overlegenhed i styrkeforholdet på 3:1, når man angriber. Man skal opmarchere tre gange så mange kampvogne, artilleripjecer, fly og soldater som den modsatte part. Da Rusland invaderede, var det faktisk sådan, at de gik ind med, hvad de havde, og hvad de kunne skrabe sammen med kort varsel. Og de var i undertal over for ukrainerne. De ukrainske styrker bestod af ca. 250.000 mand. Russerne havde måske 160.000. Så i stedet for at have tre gange så mange styrker, havde russerne faktisk færre tropper end ukrainerne. Men russerne var tvunget til at angribe for at forsøge at forebygge den krig, der var ved at tordne sig op, og hvor ukrainerne havde opmarcheret deres store styrker imod Donbas.

Det er sådan, at Donbas ligger lige op til den russiske grænse. I Ukraine er det netop det område, som ikke ville støtte den revolutionsregering, der gennemførte kuppet i 2014, og som styrtede Ukraines regering. Dette område nægtede at underlægge sig den nye revolutionsregering i Ukraine. Dette område med den russiske befolkning erklærede sig derfor

selvstændigt. Og Ukraine havde opmarcheret deres enorme hærstyrker for at angribe Donbas. Rusland var følgelig nødt til at invadere for at forebygge det angreb, som Ukraine havde planlagt. Og man kan se, at Rusland håbede meget på, at de ville være i stand til at gennemføre denne specialoperation uden at de derved påførte ukrainerne urimelige tab; for de betragter, eller de betragtede i det mindste dengang ukrainerne som slaviske brødre, som de ønskede at have gode relationer til.

Men der findes et berømt foto med en russisk kampvogn, som var blevet standset af en folkemængde på omkring 40 civile mennesker. Disse mennesker var bare gået ud for at blokere vejen, og kampvognen standsede. Jeg kan bare fortælle dig, at i Vietnam, hvis vi havde oplevet en flok mennesker, der stod i vejen for en amerikansk kampvogn, der skulle forbi på vejen, så ville denne kampvogn aldrig have sagnet farten; ikke det mindste! Den ville ikke engang have brugt dythornet, den ville ikke have gjort noget som helst; ville ikke engang have affyret advarselsskud. Den ville bare fortsætte. Og jeg tror, at dette er meget typisk – jeg kritiserer ikke amerikanerne. Jeg var der selv og jeg deltog selv i kampene, og jeg ville sandsynligvis selv have fortsat med kampvognen og være braset lige igennem.

Men hvad jeg siger, er, at de russiske regler for magtanvendelse (*OA: obersten bruger det militære udtryk 'rules of engagement'*) var meget, meget forsigtige. De ønskede ikke at skabe stærkt had og fjendskab. Russerne invaderede ikke, for at – – – de bombede ikke el- og energisystemerne, mediesystemerne, drikkevandssystemet, broer og så videre. De forsøgte at skåne Ukraines infrastruktur, fordi de ønskede Ukraine tilbage til normale forhold. De ønskede dette overstået, og komme tilbage til dagligdagen. Men det lykkedes ikke. Ukrainerne ydede uventet hård modstand. De ukrainske soldater kæmpede med stor, stor tapperhed, stort mod. Så, derfor – – -. Nu er det hele kørt op i en spids, og det er

blevet meget mere alvorligt.

Men det er overraskende at betragte situationen og se, hvordan Rusland har luftoverlegenhed. De har ikke ødelagt jernbanesystemerne; de har ikke ødelagt energiproduktionen. Der er så mange ting, de ikke har ødelagt. De har aldrig bombet bygningerne i centrum af Kiev, Ukraines hovedstad. De har ikke bombet parlamentsbygningen. De har været utroligt tilbageholdende med disse ting, idet de har håbet imod håb, at der kunne opnås fred.

Men jeg tror ikke – – – jeg tror ikke, at Ukraine har noget som helst at gøre med beslutningen om fred eller krig. Jeg tror, at beslutningen om fred eller krig bliver taget i Washington DC. Så længe vi ønsker denne krig fortsat, vil vi fortsætte denne krig; og vi vil bruge ukrainere som stedfortrædere, og vi vil kæmpe til den sidste døde ukrainer.

MB: Hvordan kunne du forestille dig, at en mulig krig mellem USA og Rusland ville bryde ud? Og hvordan ville det være?

Vestens konstante krigseskalation i Ukraine og dumdristige kurs mod en atomkrig

Oberst RB: Hvis vi går tilbage til Første Verdenskrig, ved vi jo, at denne krig startede i 1914 med snigmordet på ærkehertugen af Østrig-Ungarn. Han og hans hustru blev dræbt. Drabet på disse to mennesker fremkaldte en dominoeffekt af alle disse alliancer, af vrede og mediehyperi. Og førend det hele var forbi, var 14 millioner – mener jeg, det var – mennesker blevet slået ihjel. Det er altid vanskeligt at finde de rigtige tal, men i hvert fald, det var et enormt antal millioner af mennesker, der døde på grund af dette.

Vi bliver nødt til at være meget bevidste om risikoen ved at lege disse tag-fat-lege. Fx så vi, at de tyrkiske medier offentliggjorde en artikel, der blot fortalte, at der ved Mariupol var iværksat en stor belejring, som russerne endte med at vinde. Det eneste område, som russerne ikke havde

erobret, var det velkendte stålværk.

Der er (OA: indtil medio maj 2022) en masse ukrainske soldater, der er omringet derinde. Og nu er det kommet for dagen, at der tilsyneladende er halvtreds franske officerer, der også er spærret inde i dette stålværk sammen med ukrainerne. De franske soldater har deltaget i kampene, og har styret slagets gang. Og dette har været holdt skjult, ultrahemmeligt, på grund af det franske præsidentvalg, der netop var i gang. Hvis det franske folk havde vidst, at der var et stort antal franske officerer spærret inde, og som sandsynligvis ville dø inde på dette stålværk, så ville det franske valg have fået et andet udfald: Marine Le Pen ville have vundet. Derfor var det meget vigtigt for hele den dybe stat, at det ikke blev afsløret for offentligheden, at de franske officerer var til stede på stålværket.

Vi ved, at der er NATO-officerer til stede i Ukraine som rådgivere i landoperationerne og så videre. Vi løber den risiko. Men nu er det mit gæt – og dette er et gæt, for jeg kan tage fejl – men flagskibet for den russiske flåde i Sortehavet, skibet *Moskva*, blev sænket efter at være blevet ramt af sø-missiler. Mit gæt er, at disse missiler, ja, jeg mener, at der er stor sandsynlighed for, at disse missiler blev affyret af franskmænd. Jeg kan selvfølgelig tage fejl, men disse missiler er så ultrasensitive og så farlige for vore skibe, at jeg ikke tror på, at NATO ville betroe disse missiler til ukrainerne eller til nogen som helst andre. Jeg tror, at de nødvendigvis må fastholdes under NATO's kontrol og kun anvendes i NATO operationer. Jeg mener derfor, at det er sandsynligt, at det var NATO-styrker, der faktisk sænkede *Moskva*.

Man kan se, at vi gennemfører disse ubesindige aktioner; og vi øger indsatsen hver eneste gang – jeg tilhører tilfældigvis det Republikanske Parti – men vi har i USA's senat to republikanske medlemmer, der har sagt, at "tja, vi bliver måske nødt til at bruge nukleare våben mod Rusland." Det er

vanvittigt. Jeg mener, at det er vigtigt, at folk begynder at diskutere, hvad en atomkrig vil komme til at betyde.

Men nu må man forstå, hvordan det er, vi amerikanere tænker: "Orh, vi er store, vi er barske og vi har alt dette materiel." Rusland er stort set sammenlignelig med USA hvad angår atomvåben. De har supersoniske missiler; det har vi ikke. Disse missiler kan virkelig undgå at blive opdaget i tide; og de kan affyres fra Rusland og nå San Francisco, Los Angeles, Chicago, Detroit, Baltimore, Washington D.C. og New York City.

Hvis man blot tænker på Virginia, hvor jeg tilfældigvis bor, og der opstod en atomkrig – – – og husk på, at russerne også har en meget stor og effektiv flåde af atomubåde, der ligger lige uden for USA's kyst. Disse ubåde medfører et stort antal missiler med atomspræghoveder, og de er i stand til at undvige alle vore forsvarssystemer. Så i Virginia, hvis vi bare ser på denne stat, hele den nordlige del af Virginia ville i bund og grund blive udslettet. Der ville næppe være noget menneskeligt liv tilbage i amterne Loudoun, Prince William, Fairfax, Arlington, Alexandria. Pentagon ligger i amtet Arlington: Pentagon ville simpelthen være gjort til en glødende masse af smeltet sand. Der ville ikke være noget liv tilbage. Og der ville heller ikke være levende mennesker i miles omkreds. Lige på den anden side af Potomac-floden ligger nationens hovedstad; der ville ikke være noget liv tilbage i nationens hovedstad. Bygningen Capitol vil være forsvundet for stedse. Alle monumenterne, alle disse glørværdige genstande – intet ville være tilbage.

Hvis vi ser på Virginias kyst, har vi Norfolk Flådebase og vi har Port of Norfolk. Vi har her den største ophobning af flådemagt på jordens overflade. Det er her, vi har anbragt alle vore hangarskibe, vore atomubåde, alle disse ting. Der ville ikke være noget som helst, der overlever. Der ville *intet være tilbage* af alle disse flådekapaciteter.

Og man kan fortsætte dette scenarium. Vi kan tale om New York

City, og sandsynligvis også selve bykernen i New York. Ikke blot ville alle være blevet slået ihjel; det ville sikkert også være umuligt for mennesker at bo i New York City flere hundreder af år frem i tiden. Byen ville ikke blot være ophørt med at være et sted for det vibrerende menneskelige liv, men byen ville være blevet helt udslukt i måske et halvt årtusinde; den ville ikke kunne genopstå i nogen civiliseret form.

Vi er nødt til at forstå alvoren i det, vi foretager os

Vi er nødt til at forstå alvoren i det, vi foretager os. Hvis måske det, der foregår i Ukraine, var et spørgsmål om liv og død for USA, så ville det være noget ganske andet. Da Sovjetunionen placerede deres missiler på Cuba, som var rettet ind imod USA, var det helt bestemt værd at tage risikoen; for det skete lige på vore grænser og det truede os. Det var en kamp, der var værd at kæmpe, og en risiko, der var værd at tage. Russerne står i en situation, der er et nøjagtigt spejlbillede af Cuba-situationen. For dem afhænger Ruslands overlevelse af, om de kan forhindre NATO i at rykke yderligere frem, helt ind i Ukraine, helt frem til Ruslands grænser. De har ikke råd til ikke at tage denne kamp. De kan ikke tillade sig ikke at vinde denne krig.

Så jeg mener, det at lege med denne konstante krigseskalation i et område, der virkelig ikke har nogen betydning for amerikanerne – – – Ukraine er uden betydning for amerikanerne; landet har ingen indvirkning på vort daglige liv. Og alligevel spiller vi dette dumdristige spil, som udgør en stor risiko for menneskers liv i USA og Vesteuropa for ingenting! For absolut ingenting!

MB: Mange højerestående officerer forstår helt sikkert de konsekvenser, som du netop har beskrevet på en hårrejsende måde. Der er nogle officerer, der taler rent ud af posen i Italien, Frankrig og Tyskland, og som advarer mod at følge en kurs, som kunne føre til atomkrig. Men hvorfor hører vi ikke i USA sådanne røster fra højerestående officerer – pensionerede,

måske – som fortæller, hvad du fortæller her i dag?

Farerne for krig forties af de højerestående militære ja-sigere i USA

Oberst RB: Ser du, der har været en kolossal forringelse af kvaliteten af højerestående officerer. Denne forringelse går tilbage til, ja, i hvert fald 1990'erne. Vi havde meget, meget dygtige højerestående officerer på den tid, hvor jeg var i aktiv tjeneste – jeg forlod tjenesten i 1994 – folk af fremragende kvalitet. Men efterfølgende skete der det, at præsident Clinton overtog embedet; og senere fik vi Obama. Nu har vi fået Biden. Og de lægger et meget stærkt politisk filter over de militære officerer. Vi har fået en mængde militære "ja-sigere." Disse folk er ikke mennesker, der først og fremmest ofrer sig for USA og vort folk. De ofrer sig mest for deres karrierer og mulighed for at danne netværk med andre militære officerer, når de bliver pensionerede. Der findes et meget stærkt netværk, der kan hjælpe militære generaler ind i tænketanke, hvor de kan fremme krig, ind i organisationer som Raytheon og Northrop Grumman og alle disse forsvarsorganisationer, hvor de kan få plads i bestyrelserne og lignende.

Så du kommer til at betale noget af en personlig pris, hvis du siger: "Hej, stop! Krig er ikke i det amerikanske folks interesse." Hvis vi skabte en større kvalitet hos enkeltpersoner, så ville vi have folk, der havde mod til at sige: "Jeg er ligeglad med, hvad det personligt koster mig." Men det er meget vanskeligt at komme ind i rækkerne af højerestående officerer, hvis du er en person, der ledes af principper og patriotisme og hengivenhed for befolkningen i vor nation. Det er bare ikke sådan, det virker. Og på et kritisk tidspunkt får vi brug for en præsident, der vil tage fat og ryste træet, og bevirke, at en masse af disse mennesker falder ned fra træet; for de er farlige. De er meget farlige for Amerika.

MB: Helga Zepp-LaRouche (OA: *grundlægger af*

Schillerinstituttet) og Schiller Instituttet plæderer for det synspunkt – og vi har den 9. april 2022 holdt en konference med dette som tema – at den eneste måde, hvorpå vi virkelig kan standse dette fald ned i helvede og ned i et nukleart holocaust, er ved at skabe en fredsordning, der svarer til Den Westfalske Fred. I dette tilfælde i form af en international konference for at sikre en ny sikkerhedsstruktur og en ny udviklingsstruktur med ret til udvikling for alle lande. Og ganske som Den Westfalske Fred skal det være en konference, hvor alle sidder med ved bordet, anerkender landenes forskellige interesser, deres suverænitetsskrav, og gensidigt anerkender andres suverænitetsskrav, og hvor de tilgiver tidligere tiders forbrydelser.

Alt andet end dette vil bevare verdens opdeling i blokke, der er på krigsfod imod hinanden. Jeg spurgte før om, hvad det er, der forhindrer generaler i at tale frit ud om situationen. Og nu vil jeg så også spørge dig: Hvad vil det kræve at få amerikanere til at anerkende, at vi både kan og skal sætte os ned sammen med russerne og kineserne og med alle andre nationer, for at skabe en virkelig retfærdig verden, der er baseret på respekt for mennesket og på retten til udvikling og sikkerhed?

Hvad er sandheden om krigsforbrydelser i Ukraine-krigen – Butja?

Oberst RB: Jeg tror desværre, at der skal enorme lidelser til, for at tvinge dette frem, ganske som der var forud for Den Westfalske Fredsordning. En atomkrig ville kunne gøre det; eller et økonomisk sammenbrud af hidtil usete dimensioner, fx som et resultat af den tøjlesløse trykning af pengesedler, som vi har kastet os ud i over de seneste tyve år. Jo, der er ting, der ville kunne fremkalde en total forandring af holdningen til sikkerhed. Men netop nu er medierne så fuldkomment censurerede og så ensidige, at den amerikanske befolkning virkelig ikke har nogen forestilling om behovet for noget i den retning. Det vil blive vanskeligt.

Og, forstår du, netop på dette område er der sket noget interessant. Her i vort land ville man tro, at hele verden er imod Rusland. Men det er den ikke. Faktisk er der i verden flere større lande, som nærmest støtter Rusland i denne krig, for det første Kina, men så også Brasilien, og så er der også Sydafrika, Saudi Arabien – en lang række lande. Indien også. Indien står som en meget stærk støtte for Rusland. Vi har selv denne ide om, at vi på én eller anden måde står med en overordentlig retfærdig sag. Men en stor del af verden kan slet ikke se, at den er retfærdig; og en stor del af verden accepterer heller ikke den seneste propaganda om krigsforbrydelser, hændelserne i Butja. Det er formentlig den hændelse, der står allerøverst i diskussionerne om krigsforbrydelser.

Hvad skete der så i Butja? Der var blevet optaget en videofilm af et køretøj, der kørte ned ad gaden i Butja. Butja var blevet erobret tilbage fra russerne. Og for hver 30 meter eller deromkring lå der en dræbt person, som havde hænderne bundet på ryggen med strips. Dette blev ikke offentliggjort, førend fire dage efter at ukrainerne havde generobret Butja.

Vi vidste nærmest ingenting om selve hændelsen. Faktisk havde vi ikke engang bevis for, at menneskene var blevet dræbt. Men forudsat at de var blevet dræbt, så vidste vi ikke, hvor det var sket. Vi vidste ikke, hvem disse mennesker var. Vi vidste ikke, hvem der havde dræbt dem. Heller ikke, hvorfor de var blevet dræbt. Ingen kunne levere et troværdigt motiv for, at det skulle være russerne, som havde dræbt dem.

Russerne holdt Butja besat i en måned. Hvis de havde til hensigt at dræbe disse mennesker, hvorfor dræbte de dem så ikke i løbet af denne måned? Og hvis nogen har til hensigt at dræbe en flok mennesker, ville de så ikke samle disse mennesker på ét sted og skyde dem ned samlet på det sted? Hvorfor skulle de spredes langs med en vej, og over halvanden kilometer hen ad vejen?

Hvad vi derimod ved, er, at fire dage efter at borgmesteren i Butja glædestrålende havde bekendtgjort, at byen var blevet befriet, fire dage efter at den ukrainske hær havde indtaget byen, og den ukrainske hærs enheder for specialpropaganda var der også, netop da var der pludselig disse døde mennesker på vejen. Hvorfor var de der ikke, da russerne var der? Hvorfor fandt man dem først, da russerne var forsvundet?

Hvis jeg skulle se på dette som en simpel og almindelig kriminalsag, og jeg skulle forelægge sagen for Divisionen for Kriminelle Undersøgelser eller FBI, Militærpolitiet eller noget lignende, ville jeg sige: "Ok, for det første, lad os se på ukrainerne." Mit gæt ville være – og man starter med en fornemmelse, når man går i gang med at efterforske en forbrydelse – min fornemmelse er, at ukrainerne dræbte disse mennesker, efter at ukrainerne igen havde overtaget byen, og efter at de havde set sig omkring og sagt: "Ok, hvem var venligtsindede over for de russiske tropper, da russerne var her? Vi henretter dem." Det ville være mit gæt. For jeg kan ikke se noget motiv for, at russerne bare skulle have dræbt nogle få mennesker på deres vej ud af byen.

Ingen stiller kritiske spørgsmål til denne hændelse

Og ingen stiller kritiske spørgsmål til denne hændelse; for mediehusene er så monolitiske. Men vi har nogle kendsgerninger; vi ved fra udtalelser af en ukrainsk hospitalsleder – den fyr, der styrede hospitalet – han pralede med, at han havde givet strenge ordrer til alle sine læger om, at når sårede russiske krigsfanger og sårede fra kampene blev bragt ind, skulle de *kastres*.

Dette er bestemt en forfærdelig krigsforbrydelse, iværksat med en udtalelse fra en hospitalsleder. Og den ukrainske regering sagde: "Vi skal nok finde ud af lidt om, hvad der er sket," som om det ikke er nogen særlig stor ting. Jeg kan ikke komme i tanker om noget mere forfærdeligt, om nogen mere forfærdelig krigsforbrydelse, jeg nogen sinde har oplevet.

Og hvor kunne man høre om det? På ABC, på MSNBC eller CNN eller Fox News? Ikke en lyd! Og dog er beviserne ubestridelige.

Vi har et andet videoklip, hvor man ser et samlepunkt for krigsfanger, hvorfra ukrainerne ville føre krigsfangerne videre til et centralt afhøringscenter – og her er der tale om en syv minutter lang video – og i videoen ser man så, at de ukrainske soldater simpelthen skød alle krigsfangerne ned på stedet. De havde omkring tredive af disse sårede russiske soldater liggende på jorden, nogle af dem var tydeligvis ved at dø af deres sår. Og nogle af dem havde ukrainerne givet plasticposer over hovederne. Disse fyre ligger så dér, nogle af dem dødeligt sårede og med deres hænder bundet bag ryggen med strips; liggende sådan har de altså plasticposer over hovedet, så det er vanskeligt for dem at få vejret. Og de kan ikke få deres hænder fri, så de kan tage poserne af for at få luft.

I slutningen af videoen kommer ukrainerne kørende med en varevogn, hvori der er tre uskadte russiske krigsfanger. Da de tre mænd stiger ud af varevognen, skyder ukrainerne uden den mindste betænkning eller tøven to af disse mænd ned; de faldt sammen lige foran kameraet. Og den tredje mand falder på knæ og beder dem om, at de vil skåne ham. Så skyder de også ham ned. Dette er forbrydelser. Og de blev ikke tilbagevist af den ukrainske regering. Men man ville ikke nogensinde kunne få at vide, at det er sket. Jeg vil sige dig ligeud, at indtil nu er de eneste bevislige – jeg siger ikke, at der ikke sker krigsforbrydelser på begge sider – jeg siger kun til dig, at de eneste forbrydelser, hvor jeg har set, at der findes ret uafviselige beviser på krigsforbrydelser, er blevet begået på den ukrainske side.

Man hører ofte fortalt, at, ja, så har russerne ødelagt det ene og så har de ødelagt det andet. Jamen, så er jeg nødt til at fortælle dig om de krige, som vi amerikanere kæmpede, da vi invaderede Irak. Vi udnyttede effekten af " Shock and

Awe" (OA: egtl. "chok og rædsel" – et krigsførelsesprincip om det massive og altudslettende bombardement som led i krigens terror). Vi ødelagde praktisk talt alt i Irak, alt, der havde nogen betydning. Vi bombede både militære og civile mål uden at skelne særligt meget imellem dem. Koalitionen gennemførte 100.000 sorties på 42 dage (OA: én sortie er én kamp- eller bombemission for ét fly).

Det kan man så sammenligne med russernes indsats, der har gennemført 8000 sorties over omtrent den samme periode. 100.000 amerikanske sorties over for 8000 på ca. den samme tid. Jeg tror, at russerne har haft til hensigt at være mere selvkritiske i deres udvælgelse af mål. Hvor vi derimod fór ud, for at – – – filosofien om Shock and Awe er, at man ødelægger alt, hvad der er nødvendigt for at opretholde menneskeligt liv og for at et bysamfund kan fungere. Man smadrer vandforsyningen, de elektriske systemer, varmforsyningerne, olie- og gas-installationerne; og man ødelægger alle de større broer. Man fortsætter bare med at destruere alt.

Så det er virkelig ironisk. Og husk på, at Irak er et forholdsvis lille land. Ukraine er et enormt land. 100.000 sorties på 42 dage; 8000 sorties på omtrent den samme tid. En kolossal forskel i den brug af vold, som vi udøvede i Irak, og den, de har udøvet i Ukraine. Så vi har simpelthen ikke nogen troværdighed, når man virkelig dykker ned i kendsgerningerne og betragter den måde, som krigen er blevet gennemført på.

Opfordring til freds- og sikkerhedskonference

MB: Tak, senator Black, oberst Black. Jeg tror, at sådan som du har beskrevet de forfærdeligheder, der allerede finder sted, og man samtidig tænker på, at vi ikke kan sidde og vente på, at en atomkrig vil fremprovokere en ny fredsordning som Den Westfalske Fred, så vil jeg formode, at det, som du har beskrevet, allerede er forfærdeligt nok. Og kombineret med den hyperinflationiske opbremsning i økonomien, der nu fejer hen

over den vestlige verden, og som påvirker alle, så mener vi, at vi bliver nødt til at anerkende dette som det nødvendige mareridt. Og at dette skal blive det, der skal til for at vække borgerne i Europa og i USA til den nødvendige erkendelse af, at vi har kurs mod en mørk tidsalder.

Vi er af den opfattelse, at der må ske en opvågning hos de mennesker, som hidtil ikke har ønsket at erkende deres ansvar over for menneskeheden som helhed, men som nu er tvunget til at erkende dette. Det er grundlaget for, at vi har opfordret til en international konference med deltagelse af alle nationer, USA, Rusland, Kina, Indien og så videre; alle må sætte sig ned sammen for at gøre en ende på disse rædsler; men også for at skabe en stabil fred for menneskeheden og en fred, der kan fremmes gennem udvikling.

Vi siger tak til dig, fordi du har leveret denne smagsprøve på den grufulde virkelighed for en befolkning, der har brug for at høre det. Du har måske noget, som du gerne vil sige her til sidst.

Oberst RB: Og jeg vil sige tak til Schiller Instituttet for den enorme indsats, I har gjort for at opnå fred i verden. Det er én af de allervigtigste præstationer; og jeg sætter pris på den.

Jeg vil derudover bare tilføje en enkelt ting. Hvis man ser på Rusland, har de russiske styrker, der blev indsat i kampene i Ukraine, for størsteparten overhovedet ikke nogen kamperfaring. Der er tale om en fredstidshær. Rusland udkæmper ikke krige langt borte fra Ruslands grænser. Syrien er den eneste krig af betydning, som russerne har deltaget i langt borte fra landet. Dette kan man sammenligne med USA's situation; hvis én af vore soldater bliver pensioneret i dag efter tredive års tjeneste i det militære forsvar, vil han bogstaveligt talt ikke have gjort tjeneste én eneste dag, hvor USA ikke har været i krig. På en måde er dette mærkeligt. Det kan man se som en modsætning til situationen for det russiske

militære forsvar, som med nogle få undtagelser har eksisteret i dyb fred.

Vi bliver derfor nødt til at overveje, hvordan vi finder fred med hinanden, og finder grænserne for krig; og især sætter grænser for ideen om, at vi har brug for nulsumspillet, hvor alt, hvad vi erobrer fra den anden part, styrker os. Vi lever i en verden, hvor fred kan give enhver mulighed for at opnå velfærd og vinde rigdom. Men jeg tænker meget på, at hyperinflationen måske kan blive den chokbehandling, der vækker verden op til erkendelsen af, vi må skabe et nyt paradigme for fremtiden. Og på det punkt mener jeg, at Den Westfalske Fred kan være en mulig inspiration.

Så tak for lejligheden til at tale her. Der er altid et håb; og jeg tror, at fremtiden vil bringe gode ting, med Guds velsignelse.

MB: Også mange tak fra Schiller Instituttet, fra The LaRouche Organization og fra EIR. Vi vil offentliggøre dette så hurtigt som muligt; for det vil gøre en stor virkning. Tak.

Oberst RB: Igen mange tak.

Overskrifter for de forskellige afsnit er indsat af oversætter [og af NewSpeak].

**Helga Zepp-LaRouches
hovedtale: Den humanitære
krise i Afghanistan:**

På vej til en langsigtet løsning: Rådet for internationale anliggender i Rusland og Schiller Instituttets videokonference

Den 10. februar 2022 – Goddag Harley; goddag Andrey.

Jeg har en lidt anderledes opfattelse: Jeg mener, at uanset hvem der er ansvarlig for gennemførelsen af sanktionerne rettet mod Afghanistan og for indefrysningen af afghanske aktiver i USA og i Europa efter Talebans magtovertagelse i august, også bærer ansvaret for følgende: Ifølge den tyske UNICEF-chef, Christian Schneider, er 1 million børn under fem år akut underernærede i Afghanistan, og deres tilstand er af en sådan beskaffenhed, at de i Tyskland ville skulle behandles på en intensivafdeling, hvilket betyder, at de under de nuværende omstændigheder sandsynligvis vil dø. Ifølge FN befinder 8,7 millioner mennesker sig i en fremskreden tilstand af sult; 24,4 millioner eller 55 % af befolkningen befinder sig i en nødsituation, hvilket betyder, at de mangler alle de basale livsfornødenheder, mens 98 % ikke har nok at spise. Flere og flere familier sælger nogle af deres børn i håb om, at de andre vil overleve, og folk sælger deres organer.

Også massemedierne i USA og Europa har efter en kortvarig medieomtale i august og begyndelsen af september, næsten intet rapporteret om denne værste humanitære krisesituation på kloden. Lederne af de NATO-lande, som trak sig så hastigt tilbage fra Afghanistan i august, vidste naturligvis, at 80 % af landets budget kom fra bistand fra donorlandene, og at

kombinationen af annulleringen af disse midler, indefrysning af afghansk kapital og sanktionerne ville kvæle Afghanistans økonomi fra den ene dag til den anden.

Efter seks måneders tragedie og utallige forgæves appeller, bortset fra et par små indrømmelser for nylig, må man spørge sig selv, hvad hensigten med denne politik er? Argumentet om at Taleban først skal anerkende kvindernes rettigheder osv. synes at være absurd, når disse kvinder og deres børn er døde. Er det hensigten at sabotere Talebans evne til at opretholde en fungerende stat i et sådant omfang, at oppositionen, herunder ISIS, al-Qaeda, narkotikasmuglere, krigsherrer osv. får herredømmet?

Konsekvensen ville være en ny og blodig borgerkrig, et helvede, hvor civilbefolkningen – mellem sult, frostgrader, COVID, epidemier, osv. som polio, mæslinger, dengue-feber og diarré – vil blive knust, og millioner af flygtninge vil forsøge at søge sikkerhed i nabolandene og i Europa. Det ville være en fortsættelse af det britiske imperiums store spil af Bernard Lewis og Zbigniew Brzezinski, som har til formål at sikre den geopolitiske destabilisering af Rusland og Kina, og at forhindre den økonomiske integration af Eurasien gennem Bælte- og Vej-Initiativet ved hjælp af de gamle virkemidler som terrorisme, opiumskrige og etniske konflikter. Hvis denne politik "lykkes", vil den blot være endnu et element i den store afsluttende akt i menneskehedens tragedie, som udspiller sig på verdenshistoriens scene, mellem Vestens modstandere og Rusland og Kina, og som nu har nået et punkt, der beskrives af {Bulletin of the Atomic Scientists} som 100 sekunder før midnat på dommedags-uret.

Der findes et modtræk til at redde Afghanistan, som jeg har kaldt "Operation Ibn Sina". Ibn Sina, som levede for ca. 1.000 år siden, var en af de største læger i verdenshistorien, hvis {Canon of Medicine} forblev en delvis reference indtil det 18. århundrede. Ibn Sina blev født i det nuværende Usbekistan; hans far stammede fra Balkh i Afghanistan. I tider med corona-

pandemien er det yderst vigtigt at huske, at det var ham, der bl.a. erkendte karantænenes enorme betydning for bekæmpelsen af epidemier. Ud over at være et fremragende renæssancemenneske kan han udgøre en symbolsk figur for redningen af Afghanistan.

Operation Ibn Sina kan skabe en forandring til det bedre på to måder. For det første kan den blive et synonym for internationalt samarbejde om at opbygge et moderne sundhedsvæsen og tilvejebringelse af mad til det afghanske folk. Hvis alle nabolande, såvel som USA og de europæiske nationer, der kæmpede i Afghanistan i 20 år som en del af NATO, og som derfor har en himmelråbende moralsk forpligtelse, hjælper befolkningen ud af denne ufortjente akutte nød og samarbejder om et lynprogram for bistandshjælp, kan det værste stadig afværges.

Ud over det humanitære aspekt vil Operation Ibn Sina også have en militærstrategisk dimension. Hvis Rusland, Kina, USA og Indien, de fire nationer med den største militære og økonomiske betydning eller befolkningsstørrelse, kunne samarbejde, kunne det udvikle sig til en tillidsskabende foranstaltning til løsning af de store strategiske konflikter. Afghanistan er i modsætning til Ukraine eller Taiwan, der har strategisk betydning, ikke en af Ruslands og Kinas kerneinteresser. Det ligger mange tusinde kilometer væk fra USA, mens Indien på den anden side har en central interesse i stabiliteten i egne geografiske omgivelser. Samarbejdet mellem disse fire magter, foruden mobiliseringen af andre eksisterende formater, såsom "Troika-plus", SCO og OIC [Organisationen for islamisk Samarbejde], med det formål at redde Afghanistan, kan være et skridt i retning af det nye paradigme i internationale relationer, uden hvilket det ikke vil være muligt at sikre menneskehedens fortsatte overlevelse.

Der er intet sted på denne jord – og det omfatter det strategisk eksplosive potentiale i de destabiliserende operationer omkring Ukraine og Taiwan – hvor menneskehedens moralske egnethed til at overleve, afprøves hårdere end i

Afghanistan. Det er ikke vores sikkerhed, som vi skal forsvare i Hindu Kush, som den daværende tyske forsvarsminister Peter Struck havde hævdet den 11. marts 2004 for at motivere Tysklands deltagelse i krigen i Afghanistan, men det er vores medmenneskelighed.

Militære strateger, opfordres til at tage højde for et måske ukendt domæne for strategisk tænkning: Befolkningens moralske habitus – både deres egen befolkning og deres modstanders. Da den Franske Revolution mislykkedes på grund af den jakobinske terror, konstaterede Friedrich Schiller, at “et stort øjeblik havde fundet et lille folk”, at selv om den objektive mulighed var til stede, var den subjektive moralske kapacitet utilstrækkelig. Han skrev derefter {De æstetiske Breve} i den overbevisning, at fra nu af ville enhver forbedring på det politiske område, udelukkende være mulig gennem en forædling af den enkeltes karakter. Han mente, at “uddannelsen af evnen for ‘{Empfindungsvermögen}’, empati, er tidens mest presserende behov”, fordi det “vækker forbedringen af forståelsen”.

Ud fra dette perspektiv er overvindelsen af den “fordærvede ligegyldighed” hos dele af befolkningen, som gør dem lige så ufølsomme over for andre folks lidelser som for virkningerne af deres geopolitisk motiverede dæmonisering af den formodede fjende, en strategisk faktor af højeste betydning. “Operation Ibn Sina” bør derfor blive det flag, under hvilket alle kræfter, der ønsker at redde det afghanske folk, samles, af barmhjertighed, agapē, som ønsker at skabe et nyt paradigme i de strategiske relationer, som middel til endelig at overvinde truslen om krig, og som ønsker at forsvare vores arts menneskelighed.

Putin redefinerer krigsskuepladsen: Det skyldes økonomien!

Den 2. februar (EIRNS) – Den 17. december 2021 fremlagde Rusland offentligt to traktatudkast til hurtig vedtagelse – et med USA og et med NATO – som omhandler Ruslands eksistentielle betænkeligheder, med hensyn til Ruslands eksistentielle sikkerhed i forbindelse med NATO's ubønhørlige ekspansion mod øst, og placeringen af truende våbensystemer ved landets grænser. Rusland krævede omgående skriftlige svar på deres indtrængende forslag til at bremse det stormløb mod krig, der udgår fra Vesten. (https://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/1790809/)

Den 26. januar fremlagde USA og NATO fortrolige, skriftlige svar til Rusland. Men den 1. februar udtalte den russiske præsident Vladimir Putin på en pressekonference: "Lad mig understrege, at vi nøje analyserer de skriftlige svar, som vi modtog fra USA og NATO den 26. januar. Det står dog allerede klart ... at de grundlæggende, russiske betænkeligheder, blev ignoreret."

Putin satte dernæst tingene på spidsen: Han fortalte pressen, at USA og NATO i virkeligheden ikke var bekymret for Ukraines sikkerhed, men brugte dette anliggende som en slags bjørnefælde, som en undskyldning for at indlede en total økonomisk krigsførelse mod Rusland for at ødelægge dets økonomi og forhindre landets industrialisering". Hovedopgaven er at hæmme Ruslands udvikling... Ukraine tjener blot som et middel til at nå dette mål ... ved at trække os ind i en slags væbnet konflikt."

Dagen efter meddelte Kremls rådgiver, Juri Ushakov, at Putin skal mødes med den kinesiske præsident Xi Jinping i Beijing den 4. februar, hvilket tydeliggør, at de to lande er dybt allierede, i både økonomiske og sikkerhedsmæssige spørgsmål. De to præsidenter vil afgive "en fælles erklæring om internationale relationer i den nye æra, samt global bæredygtig udvikling ... [som] vil afspejle Ruslands og Kinas fælles synspunkter om de vigtigste globale udfordringer, herunder sikkerhedsspørgsmål", oplyste Ushakov.

Helga Zepp-LaRouche glædede sig i dag over, at der lægges vægt på den underliggende økonomiske krise bag krigsfaren og også på den nødvendige totale internationale økonomiske omstilling, der er nødvendig for at skabe en varig fred. De seneste trusler fra amerikanske og især britiske embedsmænd om, at de har til hensigt helt at udslette Ruslands evne til at industrialisere og udvikle sig, er endelig ved at vække folk til den virkelighed, som Lyndon LaRouche har advaret om i årtier.

Zepp-LaRouche udtalte i sin ugentlige webcast den 28. januar: "Sproget i dette er så brutalt, at det i bund og grund udtrykker: Se – vi formåede med chokterapien i 1990'erne, med Jeffrey Sachs i Jeltsin-perioden, at forvandle en tidligere supermagt til et råstofproducerende tredjeverdensland, og nu vil vi nægte Rusland retten til at industrialisere ved at anvende sådanne foranstaltninger. Det er allerede en form for krigserklæring! Hvordan kan man nægte et land at udvikle sig industrielt?... Hvis man læser sproget, hvordan det er skrevet, viser det en tankegang, som er den tankegang, der kendetegner et parti, der allerede erklærer krig."

Zepp-LaRouche fortsatte: "Vi sidder på en krudttønde: Årsagen til al krigsfaren er, at det finansielle system er ved at sprænge i luften. Der er mange rapporter om, at de såkaldte 'emerging markets', som er et synonym for udviklingslandene, kan få en enorm gældskrise, hvis der sker den mindste 'tilspidsning' af renteniveauet fra Federal

Reserve, den amerikanske centralbank. Så nødvendigheden af at følge LaRouches fire love og for alvor bevæge sig i en helt anden retning og genopbygge verdensøkonomien ved at have en egentlig udvikling, begyndende med et globalt sundhedssystem, er af største vigtighed.”

Zepp-LaRouche noterede sig, at der i mange lande rundt om i verden er en begyndende og betydelig modstand mod krigskampagnen og endda mod den økonomiske politik, der er årsag til den: nogle mennesker er ved at blive konfliktramte og urolige, og det med rette. “Dette er et oplagt øjeblik til at fokusere den voksende krigsangst i mange nationer rundt om i verden mod briterne”, udtalte Zepp-LaRouche, “som trods alt er de politiske ophavsmænd til det globale fremstød mod krigsførelse blandt supermagter. Dette kunne ødelægge deres evner for altid.”

Zepp-LaRouche henledte igen opmærksomheden på det ubeskrivelige folkemord, der er i gang i Afghanistan, hvor halvdelen af befolkningen er i fare for at sulte ihjel i løbet af vinteren, hvilket i høj grad skyldes den ulovlige indefrysning af landets aktiver i udlandet, og de nådesløse økonomiske sanktioner, der er pålagt landet. Blandt de mest umiddelbart truede er 1 million børn, der er så underernærede, at de, hvis de befandt sig i et udviklet land, ville høre hjemme på hospitalets intensivafdelinger. Dette er en forbrydelse mod menneskeheden, som er ved at ske for øjnene af os, og den begås af de samme britiske og amerikanske finansielle interesser, som står bag krigshandlingerne mod Rusland og Kina.

Udvalgt billede: IanLavrivovich,Pexels

For at stoppe mordet på Afghanistan: Uretfærdighed hvor som helst er en trussel mod retfærdighed når som helst.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale, Schiller Institutets videokonference

Den 17. januar 2022. HELGA ZEPP-LAROCHE: Goddag. Situationen i Afghanistan er virkelig ufattelig. I flere måneder, jeg vil sige i en måned efter Talibans magtovertagelse i august, var der et stort mediefokus – primært på de utrolige omstændigheder i forbindelse med USA's tilbagetrækning, NATO's tilbagetrækning og Talibans magtovertagelse. Men, ca. fire måneder derefter forsvandt Afghanistan praktisk talt fra de internationale medier. Nu er det pludselig tilbage. Alle medierne rapporterer om tal og fakta, som er helt forfærdelige. Ifølge FN's Verdensfødevareprogram og andre FN-myndigheder, er der 24,4 millioner mennesker i fare for ikke at overleve denne vinter. Der er omkring 8,7 millioner mennesker, der sulter, mens vi taler her lige nu. Der er 50 % af alle børn under fem år i umiddelbar fare for at dø, 16 millioner børn i alderen fra fødslen til 16 år, som er i fødevareusikkerhed, og de fleste af dem er nødt til at arbejde, fordi familierne sulter. Det betyder, at disse børn ikke får nogen uddannelse, og at de er nødt til at arbejde for at kunne opretholde familien. Naturligvis er der et udbrud af mæslinger, diarré, polio, COVID-19 og malaria. Den underernæring, som disse børn lider under, gør dem

selvfølgelig meget mere sårbare over for disse former for infektioner.

Katastrofen er så stor – og dette er ikke en rapport fra medierne, det kommer fra mange øjenvidner, som fortæller det til deres slægtninge – folk er så fattige og så desperate, at de efter mange dage uden mad sælger deres børn. For hvor meget? De sælges for mellem 950 og 1.300 dollars for et barn. Folk sælger deres nyre. Nyre er lidt dyrere; de sælges for 1.300-1.800 dollars.

Dette er ikke ukendt for Vesten. Vesten er lige nu mere optaget af at redde de afghanere, der samarbejdede med NATO-tropperne, mens de stadig var til stede. Så de gør en stor indsats, ligesom den tyske regering udtaler: "Åh, vi er nødt til at få disse mennesker ud og redde dem fra Taliban". De forsøger at evakuere de sidste vigtige fagfolk og uddannede mennesker, som der er et presserende behov for derovre. Oven i det hele er valutaen styrt dykket med mere end 25 % siden august, hvilket betyder, at folk, selv om de har en lille sum penge, ikke har råd til at købe, fordi priserne bare galopperer ukontrollerbart. Vesten har naturligvis ikke kun indført sanktioner, men har også frataget den afghanske regering dens aktiver – 8,5 milliarder dollars i USA og jeg ved ikke, hvor mange hundrede millioner i europæiske banker. Disse penge er blevet indefrosset. De har også afkoblet Afghanistan fra SWIFT-aftalen, så selv afghanere i eksil ikke kan sende penge, fordi banksystemet er brudt sammen.

Det er helt overlagt Det er interessant, at der var en artikel i Foreign Affairs, som er en publikation fra Council on Foreign Relations, den 29. december, hvor der nu er en række artikler i New York Times og Financial Times, som pludselig hævder, at det måske var en fejltagelse, og at vi måske er nødt til at ændre den førte politik. Det, der står i denne artikel i Foreign Affairs, er, at i løbet af de mange år med samtaler på fine hoteller i Qatar mellem amerikanske embedsmænd og Taliban, har disse amerikanske embedsmænd hele

tiden advaret Taliban og sagt: "Hør, hvis I nogensinde forsøger at overtage kontrollen i Afghanistan og Kabul med militære midler, vil I få en forfærdelig situation. Vi vil afskære jer fra penge; vi vil ødelægge jeres økonomi. I vil være i økonomisk isolation, I vil være fattige." Derefter står der i artiklen: "Dette var, som vi nu kan se, ikke en tom trussel. Da Vesten stoppede bistanden", som udgjorde 80 % af den afghanske regerings budget under disse 20 års NATO-tilstedeværelse, fordi de ikke opbyggede økonomien, de opretholdt blot den afghanske økonomi gennem international bistand. 80 % af budgettet var på denne måde. Så de vidste alle, at når donorlandene afbrød denne bistand, fordi de ikke var tilfredse med Talibans magtovertagelse, så brød den afghanske økonomi straks sammen. De indefrøs aktiverne, så selv de penge, der tilhører det afghanske folk, ikke var tilgængelige. Umiddelbart kastede de halvdelen af den afghanske befolkning ud i hungersnød. Nu siger de: "Åh, det var en fejltagelse. Det er i uoverensstemmelse med de vestlige mål. USA bør hjælpe med at genoplive den afghanske økonomi; dette er ikke godt for USA's prestige. Vi er nødt til at arbejde sammen med Taliban". Det er kendetegnende for realpolitik, at man en gang imellem er tvunget til at gøre noget sådant.

Jeg finder det helt forfærdeligt. Hvad det betyder, står der tydeligt beskrevet i denne artikel, og det blev i mellemtiden sagt af den pakistanske premierminister Imran Khan i en tale til OIC [Organisationen for islamisk Samarbejde] i Islamabad. Da NATO forlod landet, og 80 % af budgettet blev skåret væk, vidste alle, hvad der ville ske. Så det var ikke en fejltagelse. Nu er der gået fem måneder, og landet er ved at sulte ihjel. Det er den værste humanitære krise nogensinde, og alle vidste det. Alle medierne vidste det, alle regeringerne vidste det. Jeg tror virkelig, at dette er mere end et spørgsmål om amerikansk prestige. Jeg tror, at det, der er sket nu, er, at det er gået op for nogle mennesker, at på grund af OIC, er der 57 islamiske lande som ser på, hvad

Vesten gør – USA og de europæiske lande, som var dér sammen med NATO i 20 år, og som efterlod landet i opløsning. Det viser sig nu, at hvis Vesten ikke ændrer sin adfærd meget hurtigt, vil dette blive det store liberale demokratis moralske undergang.

Man skal virkelig lade det bundfælde sig. Det er ikke Taliban, Rusland og Kina, der er ansvarlige. Dette er en bevidst handling, hvor Vesten ønskede at straffe regeringen i Afghanistan, men de straffede folket, befolkningen. Det er på grænsen til folkedrab. Jeg ønsker virkelig at sige dette i de skarpest mulige vendinger, fordi vi er nødt til at vække verdenssamfundet til at forstå, at denne utrolige uretfærdighed skal bekæmpes.

FN's generalsekretær Guterres appellerede for blot et par dage siden til USA om, at de ubetinget skal frigive midlerne, at de skal hjælpe med at overvinde denne ufattelige humanitære krise.

Jeg vil gerne tilføje en dimension til dette, for det er naturligvis realpolitisk at sige, at Taliban er der, og ingen bør ønske, at Taliban skal omstyrtes, hvilket nogle mennesker også overvejer. Hvis man nu forsøger at slippe af med Taliban med de virkemidler, der ikke har fungeret i 20 år, ønsker man så at kaste dette fattige land Afghanistan ud i endnu en borgerkrig? Der må være en ende på denne geopolitik. Så jeg vil gerne præsentere en anden tilgang. Jeg har kaldt denne indsats for at redde Afghanistan for "Operation Ibn Sina". I den muslimske verden behøver man ikke at forklare nogen, hvem Ibn Sina er. I Europa ville man ikke have været nødt til at forklare det – i hvert fald ikke før for et stykke tid siden – fordi Ibn Sina generelt var en af de store giganter i den universelle historie. Han var også meget velkendt i Europa som Avicenna. Han levede fra 980 til 1037, altså for omkring tusind år siden. Han var et vidunderbarn. Han kunne Koranen udenad, da han var 10 år gammel. Han blev født i Afshana, nær Bukhara, som i dag er Usbekistan. Hans far stammer fra Balkh,

som ligger nær Mazar-e-Sharif, i det nuværende Nordafghanistan. Han blev uddannet i islams gyldne tidsalder – hvad der startede med det abbasidiske dynasti i Bagdad, omkring 750 e.Kr. I denne periode havde man så den utrolige oversættelse af alle de græske klassiske lærde. Der var mange mennesker, som enten tilhørte Aristoteles' tradition, peripatetikerne, eller Platons tradition, neoplatonikerne. Og Avicenna, Ibn Sina, kendte mange af dem; især al-Kindi, al-Farabi, men han læste også Almagest fra Ptolemæus og Euklids bøger. Så han var yderst veluddannet, og meget hurtigt udviklede han et talent til at blive en fremragende læge. Han var i stand til at helbrede mange af de fremtrædende personer omkring sig, så han havde adgang til de øverste emirers vigtigste biblioteker.

Under alle omstændigheder udviklede han en meget vigtig filosofisk idé, nemlig forestillingen om den "nødvendige eksistens". Det er et meget dybtgående begreb. I bund og grund er det en teologisk diskussion om universets evighed, og hvorfor der må være en endelig årsag, som er ansvarlig for alt, hvad der er betinget af universet. Dette ville føre for langt væk fra seminaret lige nu, jeg har netop holdt et indlæg om det, som du forhåbentlig snart kan finde på internettet. [Se "Operation Ibn Sina: Toward a World Health Program" <https://schillerinstitute.com/blog/2022/01/15/operation-ibn-sina-toward-a-world-health-program/>]

Men han er naturligvis mest berømt for det faktum, at han var en af de store læger gennem tiderne. Han var på samme niveau, hvis ikke større, end den græske læge Galen eller Hippokrates. Han udviklede en hel lægevidenskab, som han nedskrev i den berømte "Canon of Medicine", som straks i det 12. århundrede blev oversat til latin og spansk. Den påvirkede den europæiske og islamiske lægevidenskab indtil det 18. og 19. århundrede. Han udviklede viden om mange nye sygdomme som kræft og diabetes. Han havde en absolut viden om anatomi, og han udviklede 760 lægemidler. Under alle omstændigheder var han en helt enestående læge

Og det var ham, der opdagede vigtigheden af karantæne. Det er sådan, jeg husker ham, fordi vi har en pandemi. Vi har COVID-19, og karantæne er en af de vigtigste måder at bekæmpe infektioner på. Det var Ibn Sina, der opdagede det. Der findes en smuk gammel film fra 1956, som jeg kun kan råde jer til at se. Den hedder "Ibn Sina", og det er historien om Ibn Sina, der forklarer sine samtids, hvordan man skal isolere sig, hvordan man skal vaske hænder, hvordan man skal udvise hygiejne. Den er blevet offentliggjort af den usbekiske regering, og hvis du vil have et sanseligt indtryk af Ibn Sina, bør du se denne film og lytte til min præsentation af hans liv.

Jeg sagde, at vi er nødt til at gøre denne indsats for at redde Afghanistan, Operation Ibn Sina, for hvad har Afghanistan brug for? De har brug for et moderne sundhedssystem, de har brug for moderne hospitaler til at behandle alle disse sygdomme. Og opbygningen af et moderne sundhedssystem skal være begyndelsen til at overvinde underudviklingen og det ufattelige sammenbrud i økonomien ved at genopbygge Afghanistans økonomi i forhold til nabolandenes store projekter – Bælte- og vejinitiativet, udvidelsen af CPEC, den økonomiske korridor mellem Kina og Pakistan, fra Pakistan gennem Kabul til Usbekistan – gennem Khaiber Pas og andre projekter. Der er behov for en international indsats for ikke kun at redde befolkningen nu. Vi må appellere til verden; FN har krævet, at der omgående sendes 5 milliarder dollars. Det er det største beløb, som FN nogensinde har anmodet om til en øjeblikkelig humanitær krise. Disse penge skal stilles til rådighed. Aktiverne må frigøres. Men derefter appellerer jeg til alle lande, men især til europæerne og USA, som har et enormt moralsk ansvar, fordi vi var der i 20 år. Man kan ikke bare forlade et land, bare fordi man ikke kan lide det politiske system, der har overtaget magten, og straffe befolkningen ved at dræbe halvdelen af den eller mere.

Jeg appellerer til hele verden om at deltage i Operation Ibn

Sina. Ikke kun for at yde den umiddelbare humanitære bistand, men også for at opbygge den afghanske økonomi sammen med nabolandene, de centralasiatiske republikker, Pakistan, Iran, men naturligvis også Kina, Rusland og Indien, som alle har en interesse i at stabilisere denne region. Afghanistan befinder sig på et geopolitisk helt afgørende sted, hvilket er grunden til, at briterne udformede "Det store Spil" som en måde at destabilisere først det zaristiske Rusland, derefter Sovjetunionen og nu forhåbentlig efter deres mening, Rusland og Kina. Det må stoppe. Afghanistan har fortjent en lys fremtid. Derfor mener jeg, at Operation Ibn Sina er den bedste måde at samle kræfterne til dette formål. Man har brug for en spændende figur som Ibn Sina, som er alle islamiske folks stolthed i hele regionen, til at samle sig om og gøre det til symbolet på en smuk fremtid for Afghanistan.

Hvis vi kan mobilisere den moralske modstandskraft og den moralske robusthed til at gøre dette, tror jeg samtidig, at vi vil gøre det bedste for at redde vores egen civilisation, for det er endnu ikke afgjort, hvad der kommer ud af denne særlige periode i historien. Hvis vi kan være gode i et område som Afghanistan, så er der håb om, at vi kan løse de større strategiske kriser. Hvis vi hjælper Afghanistan nu, er dét det bedste, vi kan gøre, ikke kun for det afghanske folk, men for hele civilisationens fremtid. Så jeg appellerer til jer, deltag i Operation Ibn Sina.

Boltons fremkomst er tegn på

desperation

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp LaRouche d. 29 januar 2020

Idet rigsretssagen er ved at falde fra hinanden, vendte de britisk-amerikanske kupmagere mod Præsident Trump og de amerikanske vælgere sig forudsigeligt mod avisen New York Times for at give en forpremiere på John Boltons "erindringer", i forsøget på at pumpe liv ind i deres forsøg på regimeskifte i USA. I sit ugentlige webcast påpegede Helga Zepp-LaRouche, at dette er et tegn på desperation, da deres retssag effektivt er blevet tilbagevist af Trumps juridiske repræsentanter, og en betydelig del af befolkningen er rasende over det forfatningsstridige angreb på præsidentembedet, og de stigende vanskeligheder de har med at dække dagligdagens nødvendigheder.

Den største fare som de imperiale kræfter bag kuppet står over for, har været Trumps forpligtelse til at ville skabe bedre relationer til Rusland og Kina. Ikke overraskende bliver Bolton, en af dem der er bittert imod et sådant skifte i USA's strategiske politik, nu omfavnet af demokraterne, der ellers tidligere stemplede ham som en uærlig krigsmager. Dette seneste udbrud på vegne af krigsfraktionen sker, mens præsidenten fremlægger sin fredsplan for Mellempøsten, som LaRouche har beskrevet som et muligt første skridt hen mod en udvidet forhandlingsproces – en proces der må inkludere palæstinenserne, såvel som russerne.

Med socialt kaos verden over og en stadig truende fare for krig, opfordrede hun seerne til at blive aktive i kampen for

at besejre geopolitikerne med et stormagtsmøde, der kan garantere sikkerhed og økonomisk samarbejde. Et vigtigt aspekt af denne aktivitet må være en genoplivning af den klassiske kulturs rolle som et middel til at opløfte befolkningen.

TRANSCRIPT

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger from the Schiller Institute with our founder and President Helga Zepp-LaRouche. Today is January 29th, 2020. And as most of you are well aware, we are in the midst of this crazy impeachment trial in the U.S. Senate. There have been some significant developments in the last hours, the last couple of days, including the resurfacing of John Bolton, courtesy of the lying New York Times. Helga, what do you make of this situation, where it's headed now?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: I think the emergence of Bolton, while naturally its designed to put the nail in the coffin for the impeachment of Trump, is also a sign of desperation. Because they could not prove the case, there is no criminal act which they could attribute to President Trump. But Bolton who obviously was guided to write this book – it's supposed to come out and spill the beans about what Trump supposedly did in the phone call with President Zelensky of Ukraine. Now, this is obviously an act of desperation on the side of the Democrats, because, if you remember, they used to attack Bolton as a liar, as a completely untrustworthy fellow, but now they are relying on him as the key witness.

Where this will go it's too early to say. It's Wednesday. Friday is the vote. If the Senate will allow more witnesses, in which case it would open up not only the potential to have Bolton testify, but the Trump team could bring into the Senate hearing all the other crucial people – Joe Biden, Hunter Biden, the so-called "whistleblower," and many others. Adam

Schiff, for example, they could bring out the entire British involvement in the coup attempt against Trump from the very beginning, the Christopher Steele dossier, the FISA Court, all of these things which were mentioned in the Horowitz report. So it could become a big mud fight. And if the Democrats succeed in getting Bolton as a witness, then maybe you have to have the whole truth out. That was the view of President Trump in the beginning. He said, let's have a big discussion. Later he changed it and said it may be bad for the country to drag this out indefinitely. But if it comes down to that, then maybe the whole truth has to come out.

McConnell, the Senate Majority Leader, said he doesn't have the vote to block the witnesses. This is today, we have to see how this goes until Friday. But I think it is very clear that this is not functioning with the American people. We have picked up an increasing mood of the American population, that they really are enraged. And if you need one proof, yesterday, Trump appeared at a rally in south New Jersey, and there were 175,000 people registered to go to this rally. Naturally not so many could, but that shows you there is a tremendous ferment, and south New Jersey, that is where the so-called "deplorables" live, this is a poor working-class area and obviously this is where Trump is resonating very big in the population.

So, I think we are probably in the end stage of this coup attempt, despite the fact that the Democrats have stated their intention to keep dragging this on. Maxine Waters, for example, said they will continue this impeachment throughout the election campaign; but I think the Democrats are playing a very risky game, because the population is really sick and tired of this whole story.

I think it is becoming very clear this is a coup. There is another very interesting blog piece by Pat Lang, who says that in his former capacity as a person working for the CIA or the military in the dark field of covert operations, he recognizes

that there was a continuous political campaign against Trump from day one, and if one operation doesn't function, they pull up another one: This was Russiagate, then Ukrainegate, now the impeachment, and the Bolton thing being the latest such operation. So it is really a battle where the role of what some people mistakenly call the "deep state" – it really should be better called the Anglo-American British Empire intelligence apparatus – the role of these forces is becoming very, very open. And I think that that may change the character of politics not only in the United States, but internationally, for good.

SCHLANGER: You mentioned that the case was not proven by the Democratic managers. In fact, I think Trump's attorneys did a very good job of countering it. One of the most significant was the testimony of Alan Dershowitz, who made the point this was not just against Trump; it's against the Constitution, it's against the American Presidential system. I think that was quite significant, don't you?

ZEPP-LAROCHE: Well, Dershowitz is not a Trump supporter, he is a Democrat, and he had been very critical of Trump in the past. But he argued very strongly on the question that what is at stake here is the American Constitution: That this is a blatant attempt by the Democrats to turn the U.S., as a republic based on the Constitution, into a British Parliamentary system, that this goes completely against the will of the framers of the Constitution. He takes apart these arguments by the Democrats very efficiently. For example, this ominous notion, which they all of a sudden treated as if this would be the final proof of Trump's crime, that in the discussion with Ukraine that he pursued a quid pro quo. Now Dershowitz says, so what about it? Even if everything Bolton is saying would be true, this does not constitute a crime, because a quid pro quo is what every head of state uses in any negotiation with any other state, so it is nothing special; it is what normal negotiations among states are. And I think

these kinds of arguments which demystify the ghosts which are being created artificially, like this ominous quid pro quo, that he takes it down and takes it apart as a constitutional lawyer, I think is very, very useful. Because there is a lot of confetti spread around and thrown around to have a voice arguing for constitutional matters is extremely useful.

SCHLANGER: I think one of the things that came out from Dershowitz and others is this argument that a policy disagreement is not the basis for impeachment. And Helga, from the beginning we have been emphasizing that you have to look beyond the so-called facts of the case, because the facts of the case don't exist. But what does exist is this coup, and we see this again in terms of the re-emergence of Bolton who has been opposed to what President Trump was trying to do in working with Russia.

How do you explain this to the American people? I think this is something that has not been fully explained fully enough by the President's team, but I think we've done the job. How would you explain it?

ZEPP-LAROUCHE: Well, Trump – who obviously is not a simple person, he has many sides to him; he does use a language which antagonizes a lot of people – and therefore it is actually very important to note the fact that, despite the fact of all these things which one can argue “is this the style I like, is it not the style I like” – the point is the biggest mortal danger to the existence of the British Empire is the demonstrated willingness by Trump to seek a better relationship with Russia and China. And that has to be understood, because that is the most important. He has made clear that, given the opportunity, he is absolutely easy with Putin; this was demonstrated especially in the Helsinki summit, despite all influences around him to the contrary. He does want to have a positive relationship with China. He still calls Xi Jinping his “good friend.” He praises the great culture of China. And from the standpoint of the British

Empire this is the end of them, because once they lose the ability to manipulate the great powers in a geopolitical manner, one against the other, then they will absolutely vanish. And given the potential which we have helped to create in terms of having a summit of these major powers, they are really in a panic.

So, I think it is important for the people who support Trump, especially in the United States, people should really think through, the world is in a terrible condition. We are sitting on a powder keg of a potential blowout; there are many problems we can address as we continue to talk. And there is no way how to solve these problems, unless you have a new level of politics which overcomes geopolitics, and that requires that at least the three Presidents of the United States, Russia and China work together and work out solutions for the world's problems. If that does not occur there are incredible dangers.

So, the people who are anti-Russian but pro-Trump, or people who are pro-Trump and anti-China, they should really rethink their prejudices. Because a lot of what people think they know or what their dear opinion is, is the result of psychological warfare coming from the mainstream media and other operations. And the fact that Trump wants to have a positive relation with Russia for the sake of world peace, positive relations with China, is the most important factor of the strategic situation and it really explains almost every other aspect of the strategic situation.

SCHLANGER: We see this very clearly in the reaction of Adam Schiff, with trying to use Bolton as the key witness. Schiff, in his presentation as a Democratic manager, constantly stressed, we're at war with Russia. And he lied about this, he made the whole case again, the Mueller case on Russia;, and it showed that this is a pro-war faction in the Democratic Party that's opposing Trump.

In this context you mentioned the British Empire, the geopolitics: We've now seen at least the beginnings of the so-called "deal of the century," of a peace plan for the Middle East. From what you've seen so far, what's your analysis of this?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I mean we knew this was in the makings, it shows the handwritings of Jared Kushner. It is a first step and I think if you look at the international reactions, which I will mention in a second, it shows it has at least the potential to start a negotiation process. If you look at the proposal itself, naturally it was proposed between Trump and Netanyahu, who faces criminal trial back at home, so he was probably very happy to have that occasion. And it gives Israel practically everything they would possibly ask for: It reaffirms Jerusalem as the unified capital of Israel; it says the settlements are okay in the West Bank; the Golan Heights, the Syrian territory, belongs to Israel, so it has all of these things. It gives security guarantees to Israel fully.

The interesting thing is, that it does talk for the first time about the U.S. promoting a Palestinian state. Now the Palestinian Authority was not involved in the discussion, so they even rejected this plan before it was published, because they said all the decisions made before, point in the direction that it does not represent any Palestinian interest. President Abbas called for an emergency summit of the Arab League, which will take place on the Feb. 1. Naturally, the proposed Palestinian state, from a territorial standpoint, is extremely meager. It basically cuts out a lot of the interesting parts. To make it viable, will be very difficult. The proposed money over a certain period of time of \$50 billion is not a hell of a lot.

So I think the reactions to it – I would like to mention a couple of them – first of all, Netanyahu will immediately leave Washington and go to Moscow to discuss with Putin. Various Russian spokesmen, Lavrov, Peskov, Kosachev, the head

of the International Relations Committee of the Federation Council, they all said they would study it, we will look at it intensively; and negotiations have to be based on the involvement of the so-called "quartet" – the quartet meaning the United Nations, the EU, Russia, and the U.S. In any case it's an international approach and even the EU foreign representative, Josep Borell, said it has to be based on respect for all the UN resolutions concerning Israel-Palestine, and the representative of the UN General Secretary said, it has to be in respect of all UN resolutions, including the one that Israel has to go back to its pre-1967 borders. So that naturally is not what's here proposed, but that is the reaction from international forces.

I think it's useful to start a negotiation process provided that the Palestinians agree to that, which they have not so far. But I want to say very clearly, that it is good to give security guarantees for Israel. That is absolutely crucial. But I think there is not going to be a peace in the region, in Southwest Asia, if you don't give security interests to all relevant parties, and that includes emphatically Iran. If people go back in history and look at which peace treaties functioned and which didn't, you have the Peace of Westphalia which explicitly formulated the principle that for the sake of peace, you have to take into account the interest of every other, and that's why the Peace of Westphalia was such a groundbreaking work and led to the whole development of international law; as compared, in total contrast to the Versailles Treaty, which going against all historical evidence, presumed Germany was the only guilty party for World War I, all the reparations had to be paid by Germany, and that laid the ground for the developments which then led to the Great Depression of 1929 and naturally the emergence of the Nazis, and it led to World War II. If you don't have a peace which takes into account the interest of every party, it cannot function.

And most importantly, you have to look at the region as a whole. You have to look at Afghanistan—a mess; Iraq—pretty bad; Syria—totally destroyed from the senseless war; Yemen. You can even go into North Africa: Libya. Look at the result of what President Trump clearly wants to end, namely, these endless wars. Therefore, if you want to reconstruct this area and have a durable peace, what you need is an economic development for the entire Southwest Asian region, and that can only happen if all the great powers work together. I think the immediate perspective is given, because the Chinese have offered to Afghanistan, to Iraq, to Syria, to extend the New Silk Road. Also the Arabs have many interests of cooperation along the Silk Road with China. That is the only way how you can have the hope to calm down this region. And rather than trying to continue geopolitical games, I think all the great powers—Russia, China, India, the United States, European countries—they should all join hands and reconstruct this area, and then you can have the hope for peace.

So, I think the extension of the New Silk Road from China via Iran, Iraq; into Turkey, Syria; into Egypt, all the way to Africa, developing Africa in the same way. Then, through Turkey, extend the New Silk Road to Europe, to the Balkans; to connect via the Central Asian corridors – If you have a total peace plan like that, I think it can be really the basis for peace.

And I would hope now, this is now a first step. It needs to have more steps. But I think it's a negotiation basis, and people should take a positive attitude, and then, hopefully, it can lead to the result of a real peace in the region.

SCHLANGER: As we're discussing these things, there's been something that has just emerged as a strategic concern in the last days, really last weeks: the spread of the coronavirus out of China. President Trump, in a comment a couple days ago, praised the Chinese for the way they're handling it. The anti-China lobby is going crazy against China. What's your

assessment of where we stand in dealing with this virus?

ZEPP-LAROUCHE: Well, one of the leading Chinese scientists, who is charge of managing this crisis, said that he thinks the peak of the epidemic may be in ten days from now. That would be a very good news. China has done a very big job, by putting about 60 million people into quarantine. In major cities, people are being told to stay home. They have a letter out for the elderly, that they should especially not leave their apartment, because they are more at risk than other people. I think it is an incredible job. There was just a meeting between President Xi Jinping and the leadership of the WHO, the World Health Organization. They praised China, by saying they did an absolute fantastic job, by also giving a standard of how to deal with such a crisis. From an objective standpoint, there is no question that China is handling this extremely well, building three hospitals of more than 1,000 beds in a week – I don't know what other country could do that at this point.

As you mentioned, there are also some really degenerated minds, who have absolutely no respect for human life. One is the unspeakable Danish newspaper Jyllands-Post with its cartoon, which showed the Chinese flag with the stars in the flag being replaced by the coronavirus. China protested very strongly, and basically said that this is a complete contempt for human decency, and should not be regarded as a cartoon. I think our colleagues from the Schiller Institute in Denmark also put out a similar statement, absolutely condemning the degenerate mindset coming from such "cartoons."

Other than that, if this Chinese scientist is correct, then hopefully this could be resolved very soon. Naturally, doomsday-sayers, who say the economic impact could be a trigger for the world financial collapse. I don't think that is more than a cover story, for the fact that this financial system is bankrupt as it is.

SCHLANGER: These very same central bankers and financiers, who have bankrupted the financial system, are circulating this new report from the Bank for International Settlements, talking about the "Green Swan." They are now saying that the scapegoat for the crash will be man-made climate change. Obviously, this is another aspect of the cover-up, isn't it?

ZEPP-LAROUICHE: Yeah. The "Black Swan" is a synonym for the big financial crash, for the "everything bubble" to collapse, which we are very close to. So, to blame the climate crisis for such an event is ridiculous. The effort to impose green financing, and in that way destroy the basis for industrial economy is a danger to the financial system, if it needed another one, other than the one caused by the insane bailouts and quantitative easing policies.

So, I think this is an absolute lie. I think we are entering a period, where not only a crash is hanging on the horizon, but the effects of this financial policy are causing the entire society, in many countries, to disintegrate. I only want to mention two situations: One, I think now eight weeks of strikes in France; this is not reported at all, but I know about it from our French colleagues. These demonstrations and strikes are becoming more violent all the time. That is the result of the government policy, because the French police have the policy of throwing out sort of a net, isolate different groupings, and basically drive them into violent reactions.

This doesn't only come from antifa and Black Bloc, but it comes from the Yellow Vests. For example, you have lawyers who are so absolutely furious about the attack on them, that they have thrown down their robes by the hundreds. Tax accountants who throwing their tax codes on the floor. This is really getting out of proportion. And the government of Macron is making absolutely no concession, but keeps absolutely with the line of BlackRock, which is really what this pension reform is driven by.

You have a similar situation now in Germany, where the German farmers, who are now basically fighting for their existence, they have now changed their tactic. They do flash-mobs at political meetings: All of a sudden, you have 250 tractors showing up; they block the warehouse deliveries from the large food chains. They say they are now being destroyed, between a rock and a hard place, because the food chains lower the prices for their products way below the parity price – you can forget, not even the producer's price. And then you have the European Union legislations which make it impossible for these farmers to continue to farm.

So, we are looking at a real social explosion, not only in places like Chile and Lebanon and Algeria, but also, increasingly, in the European countries. I can only see this continuing, because if people like [European Commission President Ursula] von der Leyen implement their green legislation, thereby raising the prices for everything—electricity, transport, food—then this social ferment will just explode, because many people are already at the end of their means.

I think this is going to require our intervention, globally, to impose what we have proposed many times, the full package of LaRouche: the Four Laws, Glass-Steagall, national bank, New Bretton Woods, crash program for fusion and space cooperation to increase the productivity of society, and cooperate with the New Silk Road. That is the solution, but we need more people to help us in this mobilization. So, go to the links provided at the end of this webcast. Subscribe to our Alerts and other publications. Sign our petitions and mobilize together with us. I think that's the only answer you can give.

SCHLANGER: There's another aspect to this situation, which you've addressed many, many times: which is, the social explosion, the social ferment, and social disintegration are occurring at the same time as there's a cultural collapse, which is engineered by the same British Empire, destroying the

image of man. You've just written an article on this; you are quite prolific on this. What do people need to know about how we reverse this cultural collapse?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I launched a campaign which I called an "Open Letter to the Lovers of Classical music." I deliberately do not address this letter only to people in Germany, but I really want to address it to everybody who thinks that Classical music is important for the mental health and creativity of people.

We will put the link of this Open Letter below, so please download it, read it, circulate it, comment on it, because I want to generate a debate. There was this unbelievable assault, where some so-called modern composer dared to change the finale of Fidelio in a performance in Darmstadt. What came out was absolutely horrible ugliness. So, please read my letter and circulate it.

But it points to something which I think is really of a general nature. If you look at what is happening in the United States, you have the drug epidemic, you have the school shootings; you have a lot of violence as a potential breaking out very quickly. In Germany, you now have churches being robbed. People are stealing the sacral instruments for the church service, pictures from the walls. You have attacks on first responders, on the police – I mean, this getting very, very ugly. I think what all of these symptoms—which I could tell you a long, long, long list of, but you probably all know it—all of these are symptoms of a decaying, collapsing society, like the end of the Roman Empire, or some other cultural collapses.

This very dangerous and this is why I take this attack on Classical music as extremely important to be countered. Because if you look at Europe, Europe is in terrible condition right now; political unity doesn't exist. We just found that the German government already in 2018, at a conference in

Berlin on Africa, deliberately countered the proposal which was adopted in 2018 in Abuja, Nigeria, by the governments of the Lake Chad region demanding implementation of the Transaqua project, which we have discussed many times on this show; and Germany gave only Greenie arguments, basically perpetuating the colonial world-outlook toward Africa, condoning the disgusting policy of the EU against the refugees from Africa and Southwest Asia, which is really a murderous policy. The Pope called these camps for refugees "concentration camps," which I think is absolutely on the mark.

So, if you look at all of these things, the only positive thing which Europe still has – other than its potential to be an industrial powerhouse, if we change our ways; but that is not in the cards right now, if you look at the EU—so the only thing which we is our great Classical tradition: The Italian Renaissance, which indirectly President Trump referred to in his speech in Davos, by pointing to the Cupola of the Florence Duomo, by mentioning the beautiful Cathedral of Notre Dame in Paris, by referring to the European cathedrals. That ennobled view of man, including the German Classical period, the German, Italian, and other Classical music in general, these are the most precious heritages of Europe which we could contribute to the shaping of a New Paradigm in the world.

And if you have, right now, as a continuation of the Congress for Cultural Freedom (CCF) operation, the ongoing destruction of Classical music, with disgusting Regietheater; you can't go into a German theater any more, since quite a while, without people copulating on the stage, being naked, doing absolutely obscene things. Andrés Schiff, the great pianist, wrote an article recently, where he said that in New York people are talking about this kind of theater as "Eurotrash." What this unspeakable so-called composer did in this re-write of the finale of Fidelio is nothing but Eurotrash; and that is a mild expression for what was presented there.

We have to defend Classical Culture. We have to go back to the

idea that we need beauty in art. I fully agree with Friedrich Schiller, who in a letter exchange with his friend Christian Körner, said that art which is not beautiful, is no art, it's trash (those are my words, not those of Schiller).

So, I would really ask all of you who have any sense that we cannot allow the continuation of this destruction of great culture to go on, that you should join with us, and that we really create a Renaissance movement as a counter to that. This is completely in the spirit of my late husband, Lyndon LaRouche. His spirit is alive, especially as all of his prognoses in respect to the financial system, the strategic situation, become more obvious; there is a growing recognition of the increasing intellectual role of the work of my late husband. I want to encourage to always include the demand for his exoneration, because people have to have unmediated access to his works, because it is that, what great minds have written, what great composers have composed, which gives us the inner strength to get out of this crisis of humanity. So, help us in really making this Renaissance movement.

SCHLANGER: We also have the benefit that this year is the 250th anniversary celebrating the birth of Beethoven. Your husband gave us the marching orders: "Think Like Beethoven!" which is the way out of this

So, Helga, thank you for joining us today, and we'll see you again next week.

ZEPP-LAROUCHE: Yes, till next week.

Et topmøde mellem stormagterne i 2020 giver muligheden for at sætte dagsordenen for et nyt paradigme

Den 25. januar (EIRNS) – Forslaget den 15. januar fra den russiske præsident Vladimir Putin om et topmøde i 2020 mellem stats- og regeringscheferne for de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd (USA, Rusland, Kina, Frankrig, Storbritannien) – for at konferere om at sikre global fred, afspejler forslaget fra Helga Zepp-LaRouche den 3. januar, der nu cirkulerer internationalt gennem Schiller Instituttet og andre netværk. Hun opfordrer til et hastemøde mellem præsidenterne Donald Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin på grund af den øjeblikkelige fare for konfrontation mellem Iran og USA, og desuden for "at etablere samarbejde på et højere niveau" for at kunne håndtere alle kriser ordentligt.

Selvom de to forslag er forskellige hvad deltagende nationer angår, er konceptet om et topmøde det samme, og en sådan aktion er afgørende på dette tidspunkt i historien. Nu er tiden inde til at alle nationer og borgere organiserer for, hvad der skal være indholdet på et sådant topmøde. Hvad skal der være på dagsordenen? Dette er stedet og tiden for LaRouches politik og principper i forbindelse med hans syn på, at "udvikling er forudsætningen for fred": Et nyt Bretton Woods-system, der gennemfører hans "Fire love" fra 2014 gennem så konkrete tiltag som samarbejde med Bælte- og Vejinitiativet.

Efter alt at dømme er Putin gået ud over propagandafasen med blot forslag om et topmøde, og ind i den aktive

organiseringsfase. Potentielle tidspunkter for et sådant topmøde blev påpeget den 24. januar af den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov. TASS rapporterer i dag, at Antonov sagde, "et sådant møde kunne arrangeres, enten før genforhandlingen af NPT-konventionen (atomar ikke-spredningstraktat) i maj måned, eller før eller under fejringen af FN's 75-års jubilæum (i september under FN's generalforsamling). "Jeg tror, at gennemførelsen af dette initiativ ville være meget nyttigt for international fred og sikkerhed." Da Putin gentog sit forslag den 23. januar i Israel, sagde han, at Rusland vil sende meddelelser til lederne uden forsinkelse.

Helga Zepp-LaRouche understregede under drøftelsen af situationen i dag, at et sådant topmøde er presserende, og at selv om folk kan have kritik mod den ene eller anden af de "Fem" [faste medlemmer af] FN's Sikkerhedsråd, er det dynamikken der tæller. For eksempel har den franske præsident Emmanuel Macron gentagne gange understreget, at det er vigtigt at involvere Rusland i overvejelserne for at løse store kriser. Kansler Angela Merkel tog for nylig initiativ til samarbejde med Rusland og andre magter ved at afholde Berlin-konferencen den 19. januar samt andre foranstaltninger for at søge løsninger på Libyen-krisen.

Vores opgave er at ophøje folk til at forstå, at vi kun gennem internationalt samarbejde kan løse de problemer, vi nu står overfor, og at det må ske med udgangspunkt i den politik, der på enestående vis er foreslået af Lyndon LaRouche. Mange mennesker holder sig tilbage, fordi de bogstaveligt talt "ikke ved hverken ud eller ind", eller fordi de har opgivet at forandre verden. Men nu er øjeblikket inde til at tage fat på alle relevante "spørgsmål", i bredeste forstand, som mennesker måtte have, og indgyde optimisme. Præsident Trumps tale i Davos den 21. januar hjælper med til at åbne døren for netop en sådan tilgang.

Frankrig og Kina bakker op om Putins opfordring til topmøde mellem 5 stormagter

Amerikansk præsidentkandidat opfordrer til 3-parts topmøde

Den 24. januar (EIRNS) – Kina og Frankrig hilser præsident Vladimir Putins forslag om et topmøde med stats- og regeringscheferne i Rusland, Kina, USA, Frankrig og Storbritannien velkommen – de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd – med henblik på at diskutere, hvordan man sikrer global fred.

Præsident Emmanuel Macron sagde i går på 'World Holocaust Forum' i Jerusalem: "De fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd bærer i dag et historisk ansvar. Kære Vladimir, jeg støtter dit forslag om at samle os alle sammen. Jeg vil gerne have, at vi når dertil, da det er os, der er garanterne for verdensfreden."

Talsmand for det kinesiske udenrigsministerium, Hua Chunying, sagde ligeledes i dag, at "global ustabilitet og usikkerhed øges, mens multilateralisme og FN's rolle står over for klare udfordringer. Kina støtter Ruslands initiativ til at afholde et topmøde med FN's Sikkerhedsråds faste medlemmer", og tilbyder at koordinere aktiviteterne i forbindelse dermed.

Og i USA tweetede den demokratiske præsidentkandidat Tulsi

Gabbard den 23. januar: "Min personlige forpligtelse over for jer er, at jeg på den første dag af mit præsidentskab vil kontakte lederne af Kina og Rusland for at sætte et topmøde op med henblik på at afslutte den nye kolde krig og atomvåbenkapløb, som uundgåeligt vil resultere i et atomart holocaust". Dette er et ekko af Helga Zepp-LaRouches opfordring den 3. januar til et sådant trepartsmøde for at undgå krig og iværksætte massiv økonomisk udvikling.

Den globale orden har brug for helt nye principper for at sikre verdensfreden, af Helga Zepp-LaRouche

Den 18 januar. I timerne efter mordet på Qasem Soleimani, Irans vigtigste general og i praksis nummer to i den iranske regering, ved et droneangreb nær Bagdads lufthavn, holdt verden vejret i nogle timer. For de fleste tænkende mennesker stod det klart, at vi befandt os på kanten af en potentielt ukontrollerbar eskalation. Derefter fulgte den iranske regerings »moderate« reaktion – et raketangreb på en militærbase i Irak, der benyttedes af de amerikanske tropper, hvor der takket være den iranske advarsel til den irakiske regering ikke var nogle amerikanske tropper, der mistede livet – og for mange mennesker var krisen så overstået. Mit krise-oprøb fra den 3. januar omhandler, at kun et topmøde mellem de tre vigtigste kernevåbensmagters regeringschefer – præsident Putin, Xi Jinping og Trump – vil kunne skabe

grundlaget for en overvindelse af den akutte fare og for en varig fredsløsning i Sydvestasien. Venner af Schiller-Instituttet har viderebragt dette under en international aktionsdag den 15. januar i form af meddelelser, pressekonferencer og interventioner i dusinvis af byer i Nord- og Sydamerika, Europa og Australien til mange hundrede institutioner med den hensigt at skabe et verdensomspændende kor af mennesker, der vil kræve et sådant krisetopmøde.

Men under denne mobilisering for sådant et nødtopmøde mellem de tre præsidenter optrådte der et andet fænomen: Den allerstørste del af befolkningen i de forskellige lande har absolut intet begreb om den akut eksisterende fare for, at den strategiske situation nu som før kan eskalere til en tredje verdenskrig. Slige advarsler er ikke andet end »forsøg på at skabe panik«, Trump har »styr på det hele«, eller »det er alligevel for sent, den tredje verdenskrig finder sted alligevel«: Hele spektrumet fra virkelighedsfornægtelse til pessimistisk resignation udgjorde folkets røst, der i mindre grad udgår fra nogen gennemtænkt analyse, men snarere fra ideologisk motiverede antagelser eller fra en mere kontemplativ end en aktiv politisk holdning.

Men opretholdelsen af verdensfreden i brintbombens tidsalder er det vigtigste eksistentielle tema for menneskeheden overhovedet. Det drejer sig altså ikke om at fremkalde panik, men om uden illusioner at gøre sig farerne klart for så konsekvent at søge efter veje til at sikre en varig fred i verden. Lad os engang tænke tilbage på dengang under Cubakrisen i oktober 1962, hvor verden efter udstationeringen af amerikanske mellemdistanceraketter på et NATO-støttepunkt i Tyrkiet, og den derpå følgende transport af sovjetiske mellemdistanceraketter mod Kuba befandt sig på randen af en atomkrig i 13 dage. Hvilket offentligheden var fuldt bevidst om – men hvor kommunikationen mellem præsidenterne Kennedy og Khrusjtjov og militære eksperter på begge sider, og dermed krisestyringen, befandt sig på et helt andet niveau end i dag,

hvor der mellem juni 2019 og 15. januar 2020 har været omfattende »radiotavshed« mellem USA og Rusland.

Under missilkrisen i 1983, da Pershing II og SS20-missilerne i Europa befandt sig i et konstant affyringsberedskab med en flyvetid reduceret til tre minutter, talte politikere som Helmut Schmidt gentagne gange om faren for 3. Verdenskrig, og der var hundredetusinder af mennesker på gaderne, der protesterede mod denne fare.

I dag er den strategiske situation langt mere kompleks og farlig, men offentlighedens bevidsthed om det, eller endda bare en debat af det, er praktisk talt ikke-eksisterende.

Det grænser til en hån og en fordømmelse af befolkningen, når vestlige tænketanke, politikere og medier taler om behovet for at forsvare de demokratiske landes »regel-baserede orden« imod diktaturer og autokratiske regimer i verden. Det vigtigste skridt i retning af dagens strategiske kaos var Tony Blairs tale i Chicago 1999, hvor han udskiftede den internationale lov, der er fastlagt i FN-pagten med »Blair-doktrinen«, dvs. retten til såkaldt »humanitære interventioner«, som i USA igen førte til »Responsibility to Protect«-doktrinen (Forpligtelsen til at beskytte). Som Rusland og Kina imidlertid har insisteret på, og som Trump selv fremhævede i sin FN-tale i 2019, er det alene respekten for absolut suverænitet, der garanterer en fredelig sameksistens mellem staterne.

Blair-doktrinen dannede baggrunden for de efterfølgende interventionskrige, der alle var baseret på løgne, og som førte til regimeskifte, farverevolutioner, kaotiske tilstande og tab af millioner af liv, hvilket vi i dag oplever i Sydvestasien. Under påskud af at forsvare demokrati og menneskerettigheder fortsætter repræsentanter for denne »regel-baserede orden« med en politik med at »regimeskifte« regeringer, der ikke ønsker at underkaste sig diktaterne fra en »unipolær verden«, hvad enten det er den britiske ambassadør i Iran, der var modig nok til at lede studerendes

demonstrationer mod Rouhani-regeringen (!) eller tænketanken for den tyske regering, Deutsche Gesellschaft für Auswärtige Politik (Det Tyske Udenrigsråd, DGAP), der skriver: »Først Hong Kong og derefter Taiwan – demokratiet indtager Kina.« Det har længe været åbenlyst, at regimeskifte-operationer mod stedfortræder-stater ultimativt er rettet imod regimeskifte i Rusland og Kina.

Når man dertil lægger de af USA indførte og af dets forbundsfæller accepterede ændringer i militærdoktrinerne, altså USA's »Prompt Global Strike«-doktrin der indførtes nogenlunde samtidigt med Blair-doktrinen, opbygningen af et globalt raketforsvarssystem, som Rusland ser som en klar inddæmningspolitik, USA's ensidige opsigelse af INF-aftalen om mellemdistanceraketterne, USA's ensidige udtræden af JCPOA-atomaftalen med Iran, NATO's udvidelse østpå og for eksempel den provokerende planlægning af den forestående NATO-manøvre »Defender Europe 2020«, hvor der sidst i februar skal sendes op til 40.000 soldater til Polen og De baltiske Lande, og hvor Rusland omvendt installerer nye våbensystemer, der svækker USA's raketforsvarssystem voldsomt, så bør det stå klart for enhver, hvor usikker verdensfreden er.

Og når geopolitikere taler om kappestriden mellem de vestlige demokratiers højt priste idealer og de autoritære diktaturer, så er dette også drevet af panik over, at det transatlantiske finanssystem står foran et »frygteligt sammenbrud«, sådan som George Soros' tidligere kollega Jim Rogers for nyligt udtrykte det. Kinas program med Den Nye Silkevej, som 157 lande efterhånden samarbejder med, er derimod yderst succesfuldt trods alle advarselsråb.

Den iranske revolutionsgardes nedskydning af det ukrainske fly ved en fejltagelse oven på mordet af general Soleimani, bør få det til at stå klart for enhver, hvor stor ret den tidligere øverste general i Bundeswehr Harald Kujat har, der gentagne gange har advaret om faren for en atomkrig udløst af uheld, af cyberangreb, hacking, tekniske svigt eller af misforståelser.

Præsident Putin reflekterede over denne fare i sin nylige tale om nationens tilstand og fremsatte et ekstremt vigtigt forslag. Putin understregede:

»Vi kan se, hvordan uforudselige og ukontrollerbare forhold udvikler sig i verden, sådan som det i de sidste uger og dage har fundet sted i Mellemøsten og Nordafrika, hvordan regionale konflikter hurtigt kan udvikle sig til fare for hele det internationale samfund. Jeg er overbevist om, at det er på høje tid med en alvorlig og direkte diskussion om grundprincipperne for en stabil verdensorden og om de øjeblikkelige problemer, menneskeheden står over for..... De stater, der stiftede De Forenede Nationer bør gå foran som et eksempel. De fem atommagter bærer et særligt ansvar for menneskehedens eksistens og efterfølgende udvikling. Disse fem nationer bør begynde med at gennemføre forholdsregler, der kan tilsidesætte forudsætningerne for en verdensomspændende krig og udvikle tilløb til at sikre den stabilitet på planeten, der kan tage fuldt hensyn til de politiske, økonomiske og militære aspekter af de moderne, internationale forhold«.

Denne alvorlige diskussion af de principper, som en varig orden for hele menneskeheden må hvile på, er bydende nødvendig. I stedet for at holde fast i Geopolitikken og i den nyeste tid også »Geoøkonomiens« tilbageskuende og farlige begreber bør de europæiske stater tage del i Den nye Silkevejs store muligheder.

Blot to eksempler på, hvad dette kan medføre: Kina har i de forløbne 40 år ikke blot bragt 850 millioner af sine egne borgere ud af fattigdommen og givet udviklingslandene et perspektiv for håb om at overvinde deres underudvikling. Kina har i det samme tidsrum virkeliggjort det største skovplantningsprogram i menneskehedens historie. Den nationale folkekongres forpligtede i 1961 alle kinesere i en alder fra 11 år og opefter til hvert år at plante tre nye træer, hvad der har haft til følge, at Kina har plantet flere træer end hele resten af verden tilsammen; alene mellem 2000 og 2010

plantede kineserne 56 milliarder træer.

De principper, som verdensordenen nødvendigvis må opbygges på, er menneskehedens fælles mål. Den liberale elite i Europa og USA ville gøre klogt i at nytænke præmisserne for deres eget, mod profitmaksimering indrettede system og et samarbejde med Den Nye Silkevejs program om økonomisk opbygning af Sydvestasien og Afrika. Det Europæiske Industri- og Handelskammer i Beijing frygter, at Europa blot vil blive et påklistret, ubetydeligt marked i den ene ende af Eurasien, dersom det ikke indtager en konkurrencebetonet rolle til Den nye Silkevej. Lige det modsatte er tilfældet: Europa har kun et fremtidsperspektiv, dersom det opgiver geopolitikken og i stedet samarbejder aktivt med Rusland, Kina og USA på grundlag af principperne af den menneskelige verdensorden.

Det er derfor nødvendigt, at alle kræfter i Europa, der er interesseret i at sikre verdensfred, støtter op om et hastetopmødet mellem Putin, Xi Jinping og Trump.

Et hastetopmøde mellem Trump, Putin og Xi er den eneste løsning for at undgå krig. Dansk oversættelse af vigtigt webcast fra 8 januar 2020.

STUDIEVÆRT HARLEY SCHLANGER: Hej, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet: Velkommen til den ugentlige webcast med vores grundlægger og præsident, Helga Zepp-LaRouche. I dag er den 8. januar 2020, og man kan sige, vi er gået ind i det nye

år med både et enormt potentiale for positiv udvikling, men også en ildevarslende advarsel om faren for atomkrig. Dette har at gøre med mordet i sidste uge på Soleimani, lederen af den iranske »Revolutionsgardes Quds Styrke«. Der er sket meget i de sidste par dage omkring dette, så vi vil starte med en opdatering fra Helga om, hvad der udspiller sig mellem USA og Iran.

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Vi er i en meget alvorlig situation, hvilket meget vel kunne være optakten til 3. verdenskrig. Jeg tror, at alle fornuftige parter i verden vil erkende dette, og kun krigsmagerne jubler over mordet på general Qasem Soleimani. Jeg vil henlede jeres opmærksomhed – publikum og tilhørere – på en meget vigtig video, som blev optaget med min afdøde mand, allerede for mere end 20 år siden: Den blev kaldt »Storm Over Asien.« Og jeg vil gerne, at man vil tage sig tid til at se den. For her peger han med forbløffende erkendelsesmæssig klarhed på »the great game« – det store [geopolitiske] spil, som Det Britiske Imperium kører imod Rusland og Kina, og det som vi ser udspille sig lige nu, er faktisk netop dette scenarie.

[<https://youtu.be/-695NtUNSII>; <https://larouchepac.com/20200107/video-three-times-larouche-forecast-todays-crisis-and-way-out>]

Se, der er mange ting, der kan siges om det, og vi vil komme ind på noget af det; der florerer mange historier, fortolkninger og så videre, men lad mig starte med et andet punkt: Der er en løsning. Det lyder måske vanskeligt, men efter min opfattelse er der kun én løsning, og det er et hastetopmøde mellem præsidenterne Trump, Putin og Xi Jinping med henblik på at diskutere og planlægge en intervention. Fordi jeg mener, at intet mindre kan gøre det... intet mindre vil være tilstrækkeligt til at nedtrappe denne ekstremt komplekse situation.

For indeværende har den iranske respons været forholdsvis behersket. De advarede den irakiske regering 30 minutter før de foretog deres begrænsede gengældelses-angreb mod to irakiske baser, der er hjemsted for amerikanske og, tror jeg, også Nato-styrker. Se, dette korte øjeblik giver faktisk

mulighed for en nedtrapning, fordi iranerne foretog en gengældelse, så de kan redde ansigt internt og sige, at de ikke lod dette attentat forblive ubesvaret. Det kan også give præsident Trump en chance for at nedtrappe; faktisk holder han lige nu – mens vi taler – selv en tale, så vi kan ikke tage hans ord med i betragtning. Men Trump har mange gange sagt, selv efter attentatet imod Soleimani, at han ikke ønsker krig og ikke ønsker regimeskifte; så vi er nødt til at vente og se. Vi ved endnu ikke, hvad han vil sige.

Men, hvad jeg foreslår, er faktisk en løsning. Fordi, naturligvis er situationen meget rodet. Det iranske folk er absolut i oprør. Der er en meget stor anti-amerikansk stemning lige nu, så alt, der alene kommer fra amerikansk side, er sandsynligvis ikke tilstrækkeligt. Men, hvis vi fik et topmøde mellem præsidenterne Xi Jinping, Putin og Trump, og de udarbejdede en plan, en omfattende plan med udstedelse af sikkerhedsgarantier til iranerne – og dette vil være nødvendigt, fordi den eneste grund til, at iranerne ønsker et atomvåbenprogram, er, fordi de ved, at Israel har omkring 200-300 atomspræghoveder, og de føler sig ubeskyttet. Så hvis der kunne tilvejebringes en sikkerhedsgaranti for Iran, ville det absolut være en vigtig ingrediens.

Men så skal der også etableres et samarbejde med disse – de tre vigtigste magter i verden – for at lægge en omfattende fredsplan for hele Sydvestasien på bordet; en plan som ret let kunne udformes, fordi Kinas politik med den Nye Silkevej allerede spiller ind på forskellige aspekter af regionen. Der er investeringer i så henseende i Iran og i Pakistan, og kineserne har forpligtet sig til at hjælpe med genopbygningen af Syrien; Assad har netop sagt, at den eneste måde, hvorpå man kan rekonstruere Syrien, er ved hjælp af den Nye Silkevej. Og der eksisterer allerede en plan mellem den irakiske premierminister og Kina, et aftalememorandum for en olie-for-teknologi-aftale, hvor Irak sælger olie til Kina, og Kina på sin side vil opbygge infrastrukturen, industrien og landbruget i Irak.

Så der er allerede elementer af dette til stede. Men for at sikre, at der absolut ikke kommer en anden provokation, og at

der ikke er andre ting, der går galt, fordi det er egenskaben ved store krige, og i særdeles verdenskrigene, at de aldrig opstår som en følge af, hvad folk har planlagt, men at der er stor fare for en fejlkalkulation, for at ting går galt. Så for at forandre det nuværende paradigme tilbundsående, og få et hastetopmøde mellem de tre præsidenter, må folk gøre sig klart, at vi befinder os på randen af 3. verdenskrig. Og jeg appellerer faktisk til Jer, vore seere og lyttere, om at I hjælper med denne mobilisering: Vi har startet en international mobilisering med en erklæring, som jeg fremlagde sidste fredag, umiddelbart efter mordet på Soleimani, hvori vi opfordrede til præcist dette hastetopmøde. Denne opfordring er blevet til en underskriftsindsamling. Underskriftsindsamlingen udsendes bredt i USA og internationalt, og jeg vil bede Jer om at få den via linket [<https://schillerinstitute.com/blog/2020/01/09/call-for-presidents-trump-putin-xi-to-convene-emergency-summit-to-address-danger-of-war/>] – og downloade den, cirkulere den i jeres egne netværk, e-mails, Facebook, Twitter, sociale medier; få det rundt til venner og kolleger. For kun hvis vi har et internationalt kor af mennesker og kræfter, der kræver, at et sådant topmøde finder sted, kan vi sammen skabe momentum for at vende denne situation: Så dette er min øjeblikkelige appel til Jer. Der bør ikke finde nogen diskussion sted, som ikke kræver dette topmøde. Dette er et vigtigt, internationalt fokus for at vende denne situation.

SCHLANGER: Helga, jeg blev interviewet på Radio Sputnik fra Washington DC i dag, og værterne støttede denne idé, men de var meget fascinerede af, at du tog initiativet til den, og de ønskede især at vide, hvad du mener Putin kan gøre, som ikke kan udføres af en anden. Og jeg sagde til dem, at jeg ville spørge dig for at få dit svar på det.

ZEPP-LAROUCHE: For det første har Putin vist sig at være en glimrende strateg. Allerede for fem måneder siden bragte han hele regionen sammen; han lagde pres på saudierne, på Israel, på Tyrkiet – faktisk er Putin i Tyrkiet i dag; han er der for at deltage i en ceremoni med åbning af »TurkStream«-gasledningen. Han var også i Damaskus. Han har selvfølgelig forbindelser til alle relevante regeringer, og de har alle en

interesse i at have et godt forhold til Rusland.

Jeg tror, at iranerne på nuværende tidspunkt under ingen omstændigheder vil stole på Trump eller USA alene uden garantier fra Putin og Xi Jinping; men med en kombination af disse tre ledere, mener jeg, at de reelt repræsenterer lederskabet i verden, og at det er en intervention af den kaliber, der kræves for at afvende faren for krig. Så jeg mener, at enhver, der tænker over det, kan forstå, at det er, hvad der skal til for at nedtrappe en situation, der næsten er ude af kontrol, og som har et enormt potentiale for at eskalere – at kun med den tillid, som nogle lande har til Kina, andre til Rusland, og atter andre til USA... men som du kan se det på »dødvandet« i FN's Sikkerhedsråd, hvis man ikke bryder det, vil den ene part altid stå hårdt over for den anden part, og man vil ikke kunne løse det.

Der er brug for dette hastetopmøde. Og jeg tror, at der på præsidentniveau er en klar intention om at løse det; ikke nødvendigvis overalt på regeringsniveau i Washington, som er meget splittet, og det kan vi vende tilbage til om et øjeblik. Men jeg mener, at Trump adskillige gange har gjort det meget klart, at han ønsker at have et godt forhold til Rusland, på trods af alle vanskeligheder med at forsøge at forbedre situationen i forholdet til Kina. Og jeg tror, at hele kuppet, og alt fra Russiagate til rigsretssagen, blev udarbejdet netop for at afspore Trumps intention. Så hvis man tænker det igennem, mener jeg, at det er den eneste duelige løsning på problemet.

SCHLANGER: Du nævnte før den video din mand lavede, »Storm over Asien«. Selv før det, 15-20 år tidligere, i 1975 mener jeg, rejste han til Irak og fremsatte et forslag om olie for teknologi. Så dette nye forståelsespapir mellem Irak og Kina er i virkeligheden noget, han lagde frem for mange år siden. Hvordan tror du, at sådan noget kunne fungere?

ZEPP-LAROUICHE: Det er meget enkelt: Det, som min mand udviklede i 1975 efter hans rejse til Irak, blev kaldt »Oasis-planen«, og det var idéen om den nøgleingrediens, der mangler i hele regionen... hele ørkenstrimlen fra den atlantiske kyst i

Afrika gennem Sahel, Sahara, gennem Saudi-halvøen og Mellemøsten, og derefter ind i Kina og helt op til det nordlige Kina... man har denne utrolige strimmel af ørken, der vokser. Og der er ingen planter i hele regionen. Jeg fløj en gang over det, og jeg kiggede ud af vinduet, og det er forbløffende – man skimter efter en oase, og der er bare ingen. Så dette forslag fra min mand [tilbage] i 1975 var ideen om, at man er nødt til at tilvejebringe en masse nyt vand ved hjælp af moderne midler. Umiddelbart kan man aftappe grundvandsmagasinerne, men de er begrænsede. Sidenhen er der brug for fredelig energi, små atomreaktorer, for afsaltning af enorme mængder vand, som kan bruges til kunstvanding; der kan også anvendes moderne teknologier såsom ionisering af atmosfæren, som allerede bruges i nogle af Golfstaterne og Israel. Jeg tror også, der kan skabes masser af nyt, frisk vand til kunstvanding, til landbrug, til genplantning. Og så kan der bygges infrastruktur som en forudsætning for industrialisering.

Og hvis man tager den eksisterende kinesiske plan for den Nye Silkevej, Bælte- og Vej-Initiativet, som blev foreslået af præsident Xi allerede i 2016, da han besøgte Iran, Saudi-Arabien og Egypten, og hvor han allerede da foreslog at udvide Bælte- og Vej-Initiativet til hele regionen. Og i mellemtiden har man Kina-Pakistan-Økonomiske Korridor (CPEC); man har Assad og Kinas løfte om at rekonstruere Syrien på denne måde; Der var adskillige store konferencer i Golfstaterne, hvor det står klart, at de arabiske stater også har en enorm interesse. Iran har også gode forbindelser med Kina. Og naturligvis har Tyrkiet mange gange udtrykt, at de ønsker at være en integreret del af det.

Så hvis blot man udvider Bælte- og Vej-Initiativet til hele regionen, ville det være meget let. Og jeg sagde for mange år siden – lige som min ægtemand, vi har altid arbejdet sammen om dette – at med de store naboer i regionen, Rusland, Kina, Indien, Iran, Egypten, og også Tyrkiet, endog Saudi-Arabien og selv Israel... alle kunne de indse, at det er til deres fordel at arbejde sammen for udviklingen af hele regionens velstand.

Hvis USA ville indtage en positiv holdning til dette, kunne

investorer tjene så mange flere penge på at skabe det største »boom« man kan forestille sig, snarere end at tillægge kontrollen med olien alt for stor betydning. Fossile brændstoffer, olien, er begrænset, den burde alligevel ikke bruges til energi, og hvis man havde et reelt økonomisk investeringsprogram, der var mange, mange gange større end Marshall-planen, kunne der opnås langt større overskud, og det ville være et incitament for mange iværksættere til at engagere sig. Desuden er europæerne – Tyskland, Italien, Frankrig, alle disse lande er opsplittede på grund af flygtningekrisen: Hvis man ville starte en fælles udvikling af alle de store lande, som jeg lige har nævnt, inklusive Indien, der har en interesse i det, f.eks. i Afghanistan, og naturligvis også situationen omkring Kashmir, Pakistan, som kun kan løses, hvis man har en integreret udviklingsplan. Flygtningekrisen kunne løses meget let, hvis man udvikler Sydvestasien og naturligvis Afrika. Så jeg tror, at en sådan intervention er nødvendig.

Nogle gange, har man brug for et chok: Der er brug for den chokerende bevidsthed om, at vi er ved at sprænge verden i luften, hvis vi ikke ændrer paradigmet; et chok, der kan forvandles til en mulighed. Og mange mennesker har nævnt, at det kinesiske skrifttegn for »krise« er det samme som for »mulighed«. Og jeg tror, at hvis vi nu har et kor af mennesker rundt om i verden, folk der er bekymrede over faren for krig, som er bekymrede over de uendelige krige, der må afsluttes; ja, så arbejd sammen med os! Lad os slutte os sammen og skabe en atmosfære, hvor det folkelige pres for et sådant topmøde er så overvældende, at det finder sted.

SCHLANGER: I forlængelse af, at du har præsenteret løsningen på krisen, er en af de ting, der er kommet op, at præsident Trump tog skridt til... hans meddelelse for flere måneder siden om tilbagetrækning fra Syrien, [hvor] alle forudsagde forfærdelige konsekvenser, men det fungerede, og blev koordineret med Erdogan, med Putin og selv med Assad. Derefter rejste han til Afghanistan og talte om at trække tropper tilbage fra Afghanistan. De mennesker, der forsøger at afsætte ham med rigsretssag, gik amok, krigshøgene i Repræsentanternes Hus og Senatet i begge partier modsatte sig det. Jeg tror, at

vi ud fra dette synspunkt er nødt til at se på spørgsmålet om, hvordan denne nylige, denne nuværende krise blev fremskyndet. Hvad var rækkefølgen af begivenheder, der førte til den? For der er nogle meget klare indikationer på, at det er de samme mennesker, der er ude efter at afsætte Trump og som er imod hans fredsprogram, og som der støtter en krig med Iran. Kan du gennemgå en lille smule af denne rækkefølge, Helga?

ZEPP-LAROUICHE: Ja. Der er faktisk en meget interessant artikel af Patrick Lawrence, der er en meget fængslende person; han var den første, der allerede i 2017 i det amerikanske magasin The Nation bragte historien af William Binney om, at der ikke var noget russisk hack. Og så for to dage siden havde han havde en artikel i Consortium News [<https://consortiumnews.com/2020/01/06/patrick-lawrence-the-iranian-generals-intent/>], som jeg også vil opfordre vore lyttere til at læse, fordi der er mange tvivlsomme kilder man ikke kan stole på; men læs denne artikel og dan jeres egen mening: For det, han siger, er en meget interessant hypotese. Han siger, at der faktisk er omstændigheder, som tyder på, at det ikke var Trump, der beordrede mordet. Nu ved jeg, at der overalt er mange mennesker, der reagerer stærkt på, hvad Trump sagde, og nogle af disse udsagn er ganske vist også utilgivelige – jeg mener, man kan ikke sige, at et lands kulturarv nu skal ødelægges. De forsøgte at trække i land på det punkt, og det er fint, men Trump er bare undertiden lidt uberegnelig, og jeg tror, at alle i hele verden ved det. Men det betyder ikke, at han organiserede dette snigmord.

Hvad Patrick Lawrence antyder, og han er selvfølgelig en kilde med gode forbindelser i efterretningskredse, er at det var en »paladsrevolution«, at det var den samme kombination af mennesker, der allerede forsøgte, og gentagne gange effektivt saboterede Trumps politik over for Nordkorea, Syrien, den Persiske Bugt generelt – han peger på aksen mellem Pompeo, forsvarsminister Esper og Milley, formanden for generalstaben. Jeg tror, at Milley var den person, der præsenterede Trump for »muligheder« for, hvad der kunne gøres, og drabet på den øverste militære leder i et andet land, som tilfældigvis også er nummer to i det pågældende land, sætter naturligvis gang i

en række af begivenheder; der, hvis der ikke er en seriøs indgriben for at nedkøle konflikten, potentielt kunne gå helt ud af kontrol. Ingen ved deres fulde fem ville give præsidenten for USA en sådan valgmulighed, men der burde have været bestræbelser for med bestemthed at sige: »Dette er IKKE en mulighed.« Men det skete ikke.

I stedet fortalte Pompeo og Esper tilsyneladende Trump, at der var fare for et umiddelbart forestående angreb på amerikanske installationer og personale; for da Trump derefter offentliggjorde denne meddelelse, var det det, han sagde.

Hvis man nu ser på forløbet, hvordan det udviklede sig 10 dage før snigmordet, var der adskillige bombeangreb på en militærbase i Irak, som tilhørte Kataib Hezbollah, hvilket ikke er det samme som det libanesiske Hezbollah, men det er en irakisk paramilitær organisation, der var meget involveret i at bekæmpe IS. Efter disse angreb, som var en reaktion på en granatbeskydning – de var anklaget for at have beskydt en irakisk base tidligere – efter disse bombeangreb, var dernæst demonstrationerne foran den amerikanske ambassade, som blev afblæst. Men dette var forspillet til angrebet på general Soleimani.

Adskillige personer, der inkluderede den irakiske statsminister Abdul-Mahdi, fortalte det irakiske parlament, at Soleimani var på vej til at mødes med Abdul-Mahdi, og at han var på en diplomatisk mission for at forhandle mellem Saudi-Arabien og Iran for at forsøge at finde en eller anden måde at forsones sunni- og shiamuslimerne på, og dette var faktisk beordret af det Hvide Hus, af Trump selv. Med det samme stod Pompeo frem i går og sagde: »Nej, der var ingen sådan mission«, men Abdul-Mahdi sagde, at der var en sådan mission, og hvem end der nu udførte dette angreb, vidste tydeligvis præcis, hvor denne drone skulle ramme, fordi de vidste, at Soleimani ville være til stede på dette tidspunkt, ligesom den stedfortrædende leder af en vigtig milits, der også blev dræbt, og flere andre personer.

Men som vi hørte fra andre militærekspertter, sker denne slags angreb ikke bare ud af den blå luft. Der er faktisk en liste

med mål, hvilket, i dette tilfælde, er blevet udarbejdet af USA's CENTCOM (USA's centralkommando) Afdeling Orange, som vidst nok er placeret i South Carolina lige nu. Og disse er, med andre ord, lister på mulige mål, og dette skulle aldrig nogensinde være sket. Og Trump blev simpelthen stillet i en situation, hvor han var nødt til at redde ansigt, fordi alt var allerede forberedt.

Pompeo har ikke fremlagt nogen beviser, og naturligvis er dette alt sammen stadig hypotetisk. Jeg synes, at der er brug for en seriøs efterforskning; jeg mener, at der må fremlægges beviser. Men jeg tror, at dette er en meget plausibel hypotese af, hvordan det skete, og konklusionen, som Patrick Lang drager, er, at det er de samme personer, som er involveret i retsforfølgelserne – dette kommer faktisk også fra en række Trump-tilhængere, og folk som ikke støtter Trump – som siger: »Hvorfor skulle vi lytte til de samme aviser og samme kredse, som folk generelt kalder den »dybe stat«, der er involveret i »Russiagate«, i retsforfølgelserne, og imod Trump, og som tydeligvis nu udbreder dette syn? Hvorfor skulle vi pludselig tro på disse personer?«

Så jeg opfordrer jer til at betragte situationen: Det er mere komplekst end det ses ved første blik, og i betragtning af de absolutte uhyrligheder omkring Trump, hvilket sker som et resultat af dette, tror jeg, at et klinisk syn på alt dette er desto vigtigere.

SCHLANGER: Jeg synes, at et af de mere overbevisende argumenter om dette kom fra oberst Lawrence Wilkerson, den tidligere stabschef for Colin Powell, da Powell fremlagde de falske beviser om Iraks masseødelæggelsesvåben i FN. Wilkerson kom med en kort erklæring, hvor han sagde: »Ubestridelige beviser?« Har vi ikke hørt dette før? Ønsker vi at gentage de samme fejl igen og igen?

Og jeg tror at vigtigheden af en undersøgelse af dette er afgørende, men for folk, der ønsker at støtte præsidenten, er det bedste ikke, at lade som om dette er en amerikansk brydekamp, og at hoppe op og ned og heppe, hver gang der er nogen som bliver ramt. Man må begynde fra det højere strategiske standpunkt. Og jeg tror, Helga, at dette er det

vigtige ved at kigge på ting som videoen »Storm over Asien« og på, hvem der på længere sigt drager fordel af sådanne slags krige. Og du har været meget oprigtig i din besluttsomhed om at overvinde den geopolitiske doktrin. Er det ikke i sidste ende det, som vi har at gøre med, og det, som Præsident Trump må affinde sig med?

ZEPP-LAROUCHE: Jo. Jeg mener, at Det Britiske Imperiums kontrol, hvis vi går tilbage til »The Great Game«, til Sykes-Picot-aftalen, til Bernard Lewis-planen, til Samuel Huntington, til Brzezinski; alt dette var geopolitik, som udtænkt af Mackinder, af Haushofer-doktrinen, den ondsksfulde idé, at man måtte forhindre en sammenhængskraft af den eurasiske landmasse, fordi det ville være til skade for de atlantiske magter, nemlig USA og Storbritannien – og at denne doktrin, at man bliver nødt til at manipulere – og da briterne efter 1. verdenskrig opdelte regionen, med Sykes-Picot-aftalen, gjorde de det bevidst! Samuel Huntingtons latterlige bog »Civilisationernes sammenstød«, som jeg for mange år siden pinte mig selv med at læse, – denne fyr havde intet kendskab til nogen af de kulturer og religioner, som han snakkede om – men dette er en håndbog for manipulationer.

Dette må nu ophøre. Og grunden til, at jeg siger, at vi har brug for et samarbejde i denne krise, nu, mellem Putin, Trump, Xi Jinping, og forhåbentlig vil Narendra Modi også deltage i dette samme topmøde – og senere, det er ikke en eksklusiv klub, men andre lande er bestemt også velkomne til at samarbejde – men vi har brug for en kernegruppe, USA, Rusland og Kina som et minimum, forhåbentlig tilslutter Indien sig, men de tre førstnævnte er de vigtigste; hvis de ville gå sammen og sige: Vi forstår at menneskeheden har nået et punkt, hvorfra der muligvis ikke er nogen vej tilbage, og at vi derfor må overvinde dette, og udvikle en fredsplan for regionen, som har været plaget af 19 års krig i Afghanistan, hvor mange millioner af mennesker har mistet livet. Trump sagde, at dette har kostet USA syv billioner dollars, det har kostet millioner af civile livet, mange tusinde amerikanere, og det bliver nødt til at stoppe. Og jeg er absolut sikker, 100 % sikker på, at hvis der kunne skabes et internationalt miljø, hvor man havde et kor af stemmer, af lande, af

fredsgrupper, af religiøse grupper, som – der er allerede flere som er mobiliserede gennem underskriftsindsamlinger m.m. – hvis alle disse ville sige: Vi har brug et højere niveau for samarbejde, da er det muligt.

Men jeg mener at vi har brug for en sådan verdensomspændende mobilisering for at få dette til at ske, og det er derfor at jeg appellerer til Jer: Deltag i vores bestræbelser, tilmeld Jer vores nyhedsbrev, del underskriftsindsamlingen med alle I kender, og lad os virkelig få en sådan mobilisering. Fordi det er et meget alvorligt øjeblik i historien.

SCHLANGER: Lad mig bare gentage hovedpointen igen: Løsningen er til stede, men det kræver din aktive medvirken. Gå ind på vores hjemmeside, dér findes appellen fra Helga Zepp-LaRouche; du kan underskrive denne, udbrede den, indsende den som leder til aviser, gøre alt hvad du kan for at skabe en modpol til krigskampagnen, som kommer fra de samme folk, der forsøger at afsætte præsidenten. [<https://schillerinstitute.>]

Med dette sagt, så ses vi igen i næste uge.

Følg med i Schiller Instituttets ugentlige internationale webcasts med Helga Zepp-LaRouche på:

www.schillerinstitut.dk

**Aktionsdag for en enestående
Løsning:
Skab fred gennem et Trump-Xi-
Putin-topmøde, inkl. afskrift**

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 15. januar 2020

Helga Zepp-LaRouche bragte klarhed til en situation, som har efterladt mange mennesker forvirrede, desorienterede og/eller fatalistiske, mens de prøver at forklare den strategiske fare i kølvandet på USA's snigmord på den iranske leder Soleimani. Begyndende med Putins stærke advarsler i løbet af hans tale til nationen, påpegede hun, at der er betydningsfulde personligheder, som forstår hvorfor et hastetopmøde mellem Trump, Putin og Xi er nødvendigt, såsom den tidligere tyske forsvarsekskluderingschef Willy Wimmer, der sagde, at snigmordet satte verden på randen af tredje verdenskrig.

Hun gennemgik den britiske rolle i denne krises udvikling, fulgte dens rødder tilbage til midten af det 19. og det 20. århundredes imperiale geopolitik, frem til deres rolle i at forme krigsfraktionen i USA i dag. Krigskampagnen finder sted samtidigt med, at det neoliberale finanssystem accelererer mod et kollaps. I denne sammenhæng er det indtrængende nødvendigt, at vores seere og støtter forstår hvordan et samarbejde imellem stormagterne, på de strategiske og økonomiske områder, er den eneste måde hvorpå farerne skabt af imperiet kan overvindes.

Hun opfordrede seerne til at deltage i mobiliseringen, og at mestre de store idéer der er nødvendige for at forhindre at blive fanget i de fælder, der stilles af dem der nægter at erkende, at hvis vi forbliver i deres paradigme, vil det føre til menneskehedens udryddelse.

Afskrift på engelsk:

Schiller Institute New Paradigm Webcast, January 15, 2020

With Helga Zepp-LaRouche

Day of Action for a Unique Solution: Build Peace through a Trump, Putin, Xi Summit

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger from the Schiller Institute, welcome to our webcast today with our founder and President Helga Zepp-LaRouche. Today is Jan. 15th, 2020: Today is an International Day of Action by the Schiller Institute and LaRouche PAC, to bring together the forces in the United States and around the world to insist upon an emergency summit of Presidents Trump, Putin and Xi to address the crisis that's emerged between the United States and Iran. Helga, this was your call: You made this emergency resolution. How would you think this is going to function? It's going to require the American people, especially, to demand this, isn't it?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Yes. Because, as we have gone into this mobilization to try to suggest to many people in the world, and in the United States and Europe, that such a summit must occur, to get out of the danger of confrontation which is now clearly escalating, and not really resolved at all between the United States and Iran, that you have to have a different level of approaching this whole question. We were talking to many, many people in the streets, in other discussions

... remarkable confusion in the population. You had people who said, there is no war danger, Trump has it all under control; or, it's too late anyway. So people had absolutely emotional reactions and very little understanding of why we are saying this war danger exists.

So, today as you mentioned, we have an International Day of Action: We had friends of the Schiller Institute and associates mobilizing on five continents. We were in New York, near the Trump Tower, the United Nations; many other cities in the United States, but also Stockholm, Copenhagen, Frankfurt, Berlin, Paris, even in Australia; and Latin America, Lima, Peru. We tried to put this same focus on the agenda on five continents around the globe, trying to intersect with many political forces around the world, with the idea to create a chorus, a chorus of people demanding that we were on the verge of World War III, and that is not an exaggeration at all. And we absolutely must change the agenda, because if you leave things as they are right now, the danger that things could go out of control completely is imminent.

This was, by the way, not only our view: Today, Putin gave his state of the nation address before the Federal Assembly, and there he basically picked up on the same line, saying that if you look at the developments in the recent weeks in Southwest Asia and North Africa – clearly referring to Libya – that we are in a situation where a regional conflict very clearly could become something affecting the whole global security situation. And he said it's absolutely high time that the five founders of the United Nations, start to really establish a new order which makes these dangers impossible, and start to discuss the principles on which such a new order has to be built. I don't disagree with that: If you have a meeting of the five permanent members of the UN Security Council, the important thing is that you have the three most powerful nations sitting already at the table – namely, the United States, Russia, and China. You have, then two others, France and Great Britain, which I understand Putin's position that he would make a suggestion like that. I think given the fact that Macron, in the recent period, has made several statements and taken action to make the point that no solution can be found without Russia, I think France could even play a positive, or at least neutral role. The big question, naturally, is the

British role, but having three of the most powerful nations, they would have less opportunity to do their usual kind of destabilization.

So I think the important thing about it is that Putin, obviously, in the same way, sees the danger of this escalation. Lavrov, the Foreign Minister, suggested Russia to mediate in the relationship between the United States and Iran; and so, I think that is all going in the right direction.

But, it's really important that people do not just say, "this is my opinion, there's going to be war, or Trump has it all under control." I have studied, and I know you have, Harley, we have studied this matter of how the situation in Iran, in particular, could be the cockpit for a global nuclear escalation, and this is not something we are saying on the top of our head, just saying it like that, but there are certain principles: Because if you target Iran, it is really Russia and China, and anybody who has studied the history of the region, and looked at the question of geopolitics, going way back to the inventors of geopolitics – Haushofer, Mackinder, Milner – before that, you know that it's not Iran which is at stake, but it is really Russia and also nowadays, China.

I would urge people not to be opinionated about this: Study military history, study what we have published in many articles about it in the past; study why even the use of even one nuclear weapon has immediately the danger of an uncontrollable global nuclear war. And take it seriously, because it is.

SCHLANGER: You mentioned that there are some people who think that this kind of statement from you is an overreaction. But I think we're actually getting some very interesting reflections of people who are saying something very close to what you are: for example, Willy Wimmer, a former official in the German Defense Ministry for many years; even Wolfgang Ischinger of

the Munich Security Conference, issued a strong statement talking about why Putin is the one who should be involved in this. This is actually reflecting that there are some people who see what you're saying.

ZEPP-LAROUCHE: Yes. I think that Willy Wimmer put out a new statement today, on the day of Putin's address to the nation, where he said that with the assassination of Gen. Qasem Soleimani, we are on the verge of a global war, and that is completely appropriate to talk about the danger of an imminent third world war. I think this is really important, because we're not saying this to scare people, or to just create panic. But unless you realize that that danger exists, and I think also the fact that Angela Merkel went to Moscow with Foreign Minister Heiko Maas, and then very quickly – not all of a sudden, but relatively quickly, they have now organized a conference on the Libya situation for this coming Sunday in Berlin, where Merkel has invited both Trump and Putin! Now, there is so far no confirmation that either one of them is coming. From the U.S., it's only Pompeo and O'Brien, but I think this also reflects a recognition that you have to bring people to the negotiation table.

Now, concerning the Libya issue as such, the military leader of the Libya National Army Khalifa Haftar, has not signed the ceasefire agreement, which he could have signed in Moscow, but it's not ruled out that he will attend the Berlin conference. But I think there is a general recognition among older people who have the experience of world war, in Europe for sure – I think in the United States it's different for the very reason that the United States has not been involved in any international war which would have affected American soil; the United States obviously was involved in many foreign wars, but they never had the experience of having a war on American territory since the Civil War. And that is very different in Europe, where especially Germany, I think there is a deep, deep – I would almost say a genetic memory in the Germany

population, at least the older ones, who know what the horrors of world war are. And I think therefore, this whole push by Annegret Kramp-Karrenbauer, the German defense minister, to now push to send German troops to Iraq, German troops in Africa, German Navy in South China Sea – this goes very much against the experience of Germany in two world wars.

The French and the British have a slightly different attitude because of their colonialist background, but I think that there are many people who really understand that this is a very grave situation – and Wolfgang Ischinger, of all people, he's the head of the Munich Security Conference, he's a completely dyed-in-the-wool Atlanticist, and he says Putin is absolutely crucial to get him involved in this situation. So, this all reflects that people really got shocked when this assassination of Soleimani happened. I know some people in the United States also don't have that same view, but this has a very erosive effect on the international order: It has a bad effect on Kim Jon Un, for sure, because he will now remember what Bolton had said about Saddam Hussein and Qaddafi, and the North Korea thing is at a halt in any case. But it also has a bad effect what should young people around the world think, if you can simply do these kinds of things.

And I'm not blaming Trump, because Trump is in a completely difficult situation, because he's surrounded by the same people whom he had attacked not very long ago as "the military-industrial complex," and the Articles of Impeachment could be introduced into the Senate today.

But I think it's also very clear, we cannot continue on this line, especially because it *clearly* shows the hand of the British in the design of this whole escalation.

SCHLANGER: And one of the obvious points is that President Putin is very active, at this moment. You see him with the Libya situation; you see him intervened in Syria – he was just in Syria recently to meet with Assad; he's intervening in

Ukraine with Zelensky; and also now offering to mediate in Iran. One of the major points in the attack on Trump, was to keep him from working with Putin, which brings me to this question you raised about the British role: The British were caught in the act of stirring up some of the regime-change sentiments in Iran, and the Iranian Foreign Ministry called them on that. What was that about, Helga – the British ambassador in Tehran?

ZEPP-LAROUICHE: Before I say something about that, let me just add, that Putin, in his speech of today, also said that Russia would open *all* historic archives concerning the Second World War, because it was extremely important to reestablish truth and facts, instead of the lies going around the globe on these issues. Which brings me to remind people that President Trump could *also* release all documents, because the role of the British in Russiagate, in the whole Christopher Steele affairs – I mean, there is the weapon of releasing documents, and I think that that is absolutely crucial.

Now, the Iranian Foreign Ministry completely attacked the role of the British ambassador in Tehran, who apparently even started the demonstrations against the Rouhani government. As you remember, there were hundreds of thousands of people in the streets in Tehran and other Iranian cities, after the assassination of Soleimani, but then, when the Ukrainian aircraft was shot down by mistake by the Iranians, and it now looks and that's what the Iranians have vowed to totally investigate, you had students in Tehran and many other cities, in anti-government/pro-American stance, which apparently was led, or triggered, or at least manipulated by the British ambassador. And the Iranian government – I think Rouhani himself – said the British should not forget that they're no longer the Empire, where the Sun doesn't set around the globe, and they basically threatened retaliation if this would not stop.

I think this is very important: Because if you look at it, at

the surface, naturally, it's Trump, it's Pompeo, it's the U.S. government who's in this showdown with Iran. But, it goes back, way back – we had talked about this already last time, but I want to repeat it – it goes back to the doctrine of geopolitics, of absolutely preventing the countries of the so-called Eurasian land-mass to cooperate economically; it goes back to the “Great Game” of the 19th century against Russia; it goes back to the Bernard Lewis doctrine, the Samuel Huntington “Clash of Civilizations,” Brzezinski playing the Islamic card – there is a long historical tradition of trying to manipulated this region. The Sykes-Picot agreement during World War I was set up to create the conditions after the war for future manipulation. So you have to take all of that into account to then see how this recent escalation was set up: I mentioned it in my statement from Jan. 3: [<https://larouchepac.com/20200103/helga-zepp-larouche-statement-assassination-qasem-soleimani>] that the whole setup was prepared, when Bolton, in April of 2019 put the entire Revolutionary Guard – that is, the Iranian army – on the terrorist list. Because, according to that logic, then, any kind of attack would be sufficient to make such strikes. You know, they have a long drone list anyway. So, then Trump, after the Iranians shot down the drone, I think it was June, in the Strait of Hormuz, Trump said (who knows what egged him on, or what was the environment), he said, if one more American is killed, then he would consider strikes against Iran. Now, that is a difficult and dangerous thing to say for any state leader – remember, this was Obama saying this red line concerning Syria, which almost led to an attack on Syria by the United States in 2013; and we now know, through the cables which were leaked, that the British ambassador in Washington at that time, Sir Kim Darroch, he wrote in cables back to London that it just takes an attack on one more American, and then there will be war, or strikes against Iran. He also, in these same cables, wrote that it was his job, as British ambassador in Washington, to “flood the zone,” meaning that they should influence all the people Trump is talking to,

that Trump would have a habit of telephoning in the evening to people in Washington and elsewhere to try to find out what their thinking was, this Darroch basically said, we have to control this entire environment; we have to whisper into Trump's ears, so that we create a completely controlled environment. And that was the setting!

And then, if you look how, even after Bolton is out, Pompeo is essentially continuing exactly the role Bolton had before. And if you look at the speech he gave at the Hoover Institution in Stanford University on Jan. 13, it is an incredibly bloodcurdling speech, which clearly is not the same intention as Trump. But people should watch this Pompeo speech in Stanford, to get a sense of what is the environment Trump is in.

[<https://www.hoover.org/news/secretary-state-pompeo-addresses-stanford-universitys-hoover-institution-following-strike-irans>]

SCHLANGER: I think one of the important things in Darroch's cables, was a reaction when Trump stopped the attack against Iran, when the U.S. drone was shot down: That angered the British terribly, because they thought that was going to cause a reaction, but Darroch wrote: One more act like that could cause another turnaround for Trump.

I wanted to mention one other thing about this British ambassador to Tehran, who was apparently at one of the memorial services when he was involved in leading a walkout of students in a demonstration, very much reminded me of Victoria Nuland handing out cookies and \$5 billion in Maidan square in the Ukraine situation in 2014.

Helga, one of the important things which is also part of the context for this situation, is the ongoing disintegration of the neo-liberal economic system, and this is something which there's been very little focus on, because with the impeachment, with the danger of war, there has hasn't been a

whole lot said about it. But you've been following this thing very closely – what's the latest with the helicopter money and the insane effort to try and keep this system going?

ZEPP-LAROUCHE: I think we are in clearly approaching the helicopter money phase of this meltdown of the system. Yesterday, alone, the Federal Reserve pumped into another \$82 billion in repo money, and it is now reported that this will go on, probably, until mid-February at least, but it may go on until summer. Jim Rogers, who is the cofounder of the Quantum Fund – together with Soros, he's now separated from Soros – but he said, that the debt after 2008 has “skyrocketed” everywhere, and that he foresees a “horrible end,” that the central banks will keep pumping money up to the point where many investors will say, look, we don't want this anymore, and then there will be a big crisis, and they will pump even more money, and then it will come to a horrible end. And he said, this will be the worst thing I have ever experienced in my whole life.

Now, take it for what it is – it's the opinion of somebody who's part of this same system, but I think it is useful to remind people that we absolutely need the Four Laws suggested by my late husband: Glass-Steagall globally, immediately; we need a national bank in every country; we need an international credit system, a New Bretton Woods system; and if there is such a UN Security Council meeting, it's either that body or the G20, or some combination thereof, but since they will not do it, this is why we push for the summit of Xi Jinping, Putin, and Trump, as an absolute, urgent intervention to bring the world into order, not only on the question of the war danger, but also to say this system is about to blow, we have to have this package proposed by Lyndon LaRouche.

One immediate situation is Argentina. Yesterday, the largest province of Argentina, the Buenos Aires, on Jan. 6, this happened already, they could not pay \$250 million. The federal government in Argentina said they couldn't bail out that

province, either, and there's more money coming due. And if this turns out and develops into a complete debt crisis, you will have the derivatives problem with the swaps, and this could be the trigger for the collapse of the system. And there are many other such triggers.

So that all underlines the absolutely urgent need to really go for a reform, a reorganization for this entire financial system before it is too late.

SCHLANGER: I think it's important, also, that if you look at the fourth of the LaRouche's Four Laws, the science-driver side of it, it's a perfect opportunity for the United States to work with China, with the Belt and Road Initiative, with space cooperation, and also what you've called for, in terms of dealing with Southwest Asia, these new platforms of infrastructure. And yet, we see, again, the crazed anti-China lobby in the United States Congress and the media, saying that China's the enemy, when, in fact, working with China would be the solution, wouldn't it?

ZEPP-LAROUCHE: I think the whole world would greatly profit: Instead of trying to contain China, – Pence, for example, made another raving speech against China; Pompeo compared China again to, I think Stalin, or something – it's just completely out of this world.

If you look, really, at what China is doing, naturally, they're growing, their economy is doing better than the economies of many other countries, but why? Because they continue to put emphasis on innovation, they just announced that they have now the first smart, high-speed, autonomous railway – I find this completely fascinating, because they have prepared this new railway, which will go between Beijing for the Winter Olympics and Paralympics in 2022, to all the different cities where the actual Olympics are taking place. Normally it would take 3 hours by train to get to these places in some mountainous regions; but with this smart, fast train,

it will go down from 3 hours to 1 hour and even 45 minutes. This will be a train which will have an automatic driver – there is a human in it for emergencies who can intervene, but otherwise, it's full automated; robots will help passengers to check in; there will be G5 technology, everything will be completely digitized. And I think this is really incredible.

So rather than trying to contain that, which you will not be able to do, unless you want to have World War III and extinguish the whole human species, why not cooperate with China? China has offered this many times, and even in his recent New Year's speech, Xi Jinping offered to all nations to participate and cooperate, and I think that's the only way to go.

If you look at Southwest Asia, we have had many discussions, and people have a hard time to imagine, what is "building the peace." There are left groups who are anti-war, and while it is important to be anti-war and to warn against the dangers, that is not sufficient: You have to know how to build the peace. And if we would really work together with the United States, Russia, China, India, hopefully the European countries, to reconstruct the war-torn areas of Southwest Asia, from Afghanistan, Iraq, Syria, Yemen, it would be really easy to have a gigantic reconstruction. And my husband, in a video some years ago, said, look this region has been at war for thousands of years, because we have this historic tribal, and ethnic, and religious contradictions. But is that the condition for mankind for eternity? I don't think so. There are also incredible traditions in this region, for example, the Persian history had an incredibly rich culture! The Caliphate of Baghdad of al-Mansur and Harun al-Rashid, they turned Baghdad at that time into the most developed city of the world, around 800 BCE. They brought in all the knowledge from around the world, all the people who would bring discoveries, and technologies, they would be weighed in gold, and at that time Baghdad was the most knowledgeable and most

developed city.

So there are ways how you can reconnect, with Persian history, with the whole tradition of the ancient Silk Road, which went through this entire region. So there is absolutely the possibility to create peace. It would only function if – the first condition is Trump, Putin, and Xi Jinping have to take the initiative, because otherwise there is no credibility; only if the three work together is there any hope that you can accomplish that. And therefore, I would actually ask all of you, our viewers, make sure this program, and also Harley's morning update, which he does every day, is spreading – get it to your contacts, your friends, your social media. Help us to make this mobilization. Because while we have the Day of Action today, we are not stopping at that: because you have a tremendous social ferment. For example, the Yellow Vests, the strikes in France are continuing, there will be on Thursday, tomorrow, after three days of strikes, there will be huge demonstrations in France: We will intersect them, we will bring in this perspective of the summit of the three Presidents. There will be many demonstrations in Germany, among the German farmers, and other groupings. And this will not stop.

So I'm asking you, join this international chorus, and help us to build it, of people who say, "we have to overcome geopolitics, we have to establish a higher level of reason, and that is very, very urgent," because nobody knows if the next time you have some incident, that the whole thing can be stopped. We were absolutely close to World War III, and we are not out of the danger zone, at all: So join our efforts.

SCHLANGER: Helga, I have nothing to add to that summary. I think it's very important that people recognize: This is a moment where action must be taken – not talk, not being a spectator. You can go to our website and get the resolution that was drafted by Helga on the call for the emergency summit, and make sure it gets out widely to everyone.

[<https://schillerinstitute.com/blog/2020/01/09/call-for-presidents-trump-putin-xi-to-convene-emergency-summit-to-address-danger-of-war/>] And have the discussions that are necessary.

Is there anything further you want to add, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: I think, today is Martin Luther King, Jr.'s birthday, and King was one of the people who knew that peace is only possible through development. He was about to push that for the entire world, not just for the United States, when he was assassinated. He should have been President of the United States, and as my husband should have been President of the United States, but it's these ideas which will determine if the human species will exist in the future or not. So, shape up and get on that level of thinking.

SCHLANGER: OK, Helga. Thank you very much, and we'll be back next week.

ZEPP-LAROUCHE: Hopefully.

International aktionsdag: Trump, Putin, Xi må afholde hastetopmøde for at afværge krig og påbegyndende udvikling

Den 15. januar (EIRNS) – Dagen i dag, den 15. januar, Martin Luther King Jr.'s fødselsdag, er af Schiller Instituttet og

dets tilknyttede organisationer overalt i verden udpeget som en international aktionsdag, til afholdelse af møder og kontakter til institutioner for at give deres besyv med på den presserende nødvendighed af, at præsidenterne Trump, Putin og Xi indkalder til et hastetopmøde for at afværge faren for krigsudbrud i forbindelse med krisen i Iran og Irak. Der kan ikke være nogen tvivl om, at Dr. King ville tilslutte sig fuldt ud.

Alt imens præsidenterne Trump og Rouhani begge har antydnet, at de afstår fra enhver umiddelbar militæraktion, indebærer den fortsatte ustabilitet i regionen risikoen for, at verden endnu en gang kunne "gå i søvne" ind i en verdenskrig, som det skete i 1914.

Under præsident Trumps tale i det Det Hvide Hus om morgenen den 8. januar, efter Irans missilangreb på amerikansk-irakiske baser, udtrykte han sin påskønnelse af, at ingen blev dræbt i angrebet, og at Iran har gjort det klart, at de 'holder sig tilbage'. Vigtigst er nok, at han også opfordrede til en helt ny tilgang til krisen – erstatning af den forulykkede iranske atomaftale (JCPOA) med igangsættelsen af nye forhandlinger med Iran og alle underskriverne af JCPOA – dvs. ikke alene Tyskland, Frankrig og Storbritannien, men også Rusland og Kina. Hvis en sådan proces skulle blive indledt, ville den bringe Rusland, Kina og USA sammen for ikke alene at behandle spørgsmålet om Irans atomvåbenpotentiale, men også en samlet løsning på det regionale kaos. Trump har gentagne gange opfordret til at få amerikanske tropper ud af regionen, alt imens han også opfordrer Iran til at fjerne dets militære styrker fra hele regionen. Endnu vigtigere er det, at Ruslands og Kinas tilstedeværelse i drøftelserne giver Iran et grundlag for at stole på eventuelle foreslåede sikkerhedsgarantier, alt imens Kinas Bælte- og Vejinitiativ kunne skabe rammerne for genopbygning af de nationer, der er blevet ødelagt i de amerikansk-britiske 'regimeskiftekrige' – forhåbentlig med deltagelse af alle nationer, inklusiv USA, i denne

presserende, moralsk nødvendige proces.

Til forfærdelse for mange i hans kabinet, sagde den britiske premierminister Boris Johnson tirsdag til BBC, at han tilslutter sig Trumps forslag vedrørende Iran. "Fra det amerikanske perspektiv," sagde Johnson, "er det en mangelfuld aftale... Lad os erstatte den med Trump-aftalen. Det er hvad vi gerne ser. Præsident Trump er en stor beslutningstager i egne og mange andres øjne. Lad os arbejde sammen om at erstatte JCPOA og få Trump-aftalen i stedet." Det står ikke klart, hvorvidt Johnson og Trump har koordineret deres handlinger.

Det er en lovende dag. Anklagepunkterne i rigsretssagen, der af det korrupte og mislykkede Demokratiske Parti er grebet ud af den blå luft, skal overleveres til senatet i dag, onsdag; rigsretssagen begynder i næste uge. Endvidere skal USA og Kina i dag underskrive den historiske første fase af en handelsaftale, det første skridt i hvad der må blive til en proces, som løser problemerne med handelsbalancen, og tager fat på den langt mere afgørende nødvendighed af samarbejde mellem USA og Kina om at genopbygge de vestlige nationers smuldrende finansarkitektur, og samarbejde om Bælte & Vej-genopbygning af de tidligere koloniserede nationer i Afrika, Asien og Latinamerika.

Det er et historisk øjeblik – hvorvidt verdens borgere, hver især, vil kigge indad for at finde frem til det der virkelig er universelt, mere dyrebart end livet selv, og handle med henblik på at forme fremtiden for den menneskelige race i retning af værdighed og lykke; eller være smålige og passive, og tillade at verden forfalder til barbarisme – det er betydningen af denne aktionsdag.

Putin, Trump, Xi – Alle tre må mødes nu for at erstatte krig med økonomisk udvikling

Deltag i Schiller Instituttets aktionsdag, onsdag d. 15. januar, for at udvide støtten til Instituttets "Opfordring til præsidenterne Trump, Putin og Xi om at indkalde til et hastetopmøde for at tackle faren for krig" fra d. 7. januar. Aktivister på fem kontinenter vil mobilisere borgere, regeringsmedlemmer, diplomater og institutioner til støtte for appellen fra Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche.

D. 15. januar, som er Dr. Martin Luther Kings fødselsdag, er en dag for forsamlinger og aktiviteter på passende steder, og på de sociale medier, hjemmesider og alle former for engagement. Schiller Instituttet beder alle om at fejre Dr. Martin Luther Kings idéer og livsværk ved at organisere for fred gennem udvikling, som beskrevet i opfordringen til et hastetopmøde.

Hoved begivenheden, internationalt set, vil være ved FN i New York City, fra kl. 12 til 15, onsdag d. 15. januar.

Fra appellen som har cirkuleret verden over siden d. 6. januar:

Underskriv opfordringen til præsidenterne Trump, Putin og Xi om at indkalde til et hastetopmøde for at tackle faren for krig

Hvis verden skal undslippe en spiral af gengældelser og modgengældelser i kølvandet på drabet på den iranske generalmajor Soleimani og den irakiske vicegeneral Muhandis, må præsidenterne for USA, Rusland og Kina indkalde til et hastetopmøde for at drøfte den aktuelle krise i Sydvestasien

og løsningen på denne krise.

For 75 år siden stod USA, Rusland og Kina sammen i den globale kamp, der besejrede fascismen, og i dag må disse præsidenter handle i samdrægtighed for at redde freden.

Den 3. januar udsendte grundlægger af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, en hasteerklæring, der konkluderede: "Det er klart, at der mellem præsident Trump – som lovede at afslutte de uendelige krige og allerede har taget adskillige skridt i den retning – og præsidenterne Putin og Xi, er en hensigt og en evne til at udmanøvrere krigshøgene og etablere et samarbejde på et højere niveau. Dette potentiale er grunden til, at kuppet – 'Russiagate' og nu rigsretssagen – er blevet iscenesat imod Trump. Nu er tiden inde for disse tre fremragende ledere til at opfylde det potentiale, som det historiske forsyn har skænket dem."

Amerika har ikke brug for britisk regimeskifte i Iran, men fred og økonomisk genopbygning i Mellempøsten

Den 12. januar (EIRNS) – Med både Rusland og Kina, der nu prøver at gribe ind med våbenhviler og genopbygningsprojekter i Sydvestasien og Nordafrika, er det bydende nødvendigt at afholde et hastetopmøde mellem præsidenterne Donald Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin for at garantere stabilitet og tilvejebringe kreditter til økonomisk udvikling i denne store

region.

Lad nu dette topmøde finde sted hurtigt, mens flertallet af amerikanere, der støtter deres præsident, ønsker fred, og sammen med senator Rand Paul fra Kentucky tænker: "Dette er tiden til at vende hjem. Den irakiske regering, den demokratisk valgte regering, ønsker, at vi vender hjem. Vi bør vende hjem". Lad dette topmøde blive afholdt, så der kan indgås aftaler og frigøres investeringer til at sætte gang i entreprenørmaskinerne i de lande, hvor amerikanere har været i krig igennem næsten 20 år.

Deltag i Schiller Instituttets aktionsdag den 15. januar, her [i USA] og rundt omkring i verden, for at støtte opfordringen, der blev udstedt af Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, den 7. januar, om at afholde dette hastetopmøde mellem de tre stormagter.

Præsident Donald Trump sagde: "Vi har ikke brug for olien" fra disse lande – USA er den førende olieproducent i verden. Hvem kontrollerer krigshøgene, John Bolton, Mike Pompeo, Lindsey Graham, m.fl., der har overbevist ham om, at USA må "beholde olien" dernede, "opretholde baserne"?

Pas på med "regimeskifte", der atter viser sit grimme ansigt over med Iran og Irak; det er det britiske imperiums geopolitiske spil. I 1999 meddelte den britiske premierminister, Tony Blair, på World Affairs Council i Chicago, at regimeskifte nu ville være den "anglo-amerikanske" politik; igennem alle 16 år med Dick Cheney og Barack Obama var det sådan, alt imens amerikanske soldater døde, unge veteraner kom hjem lemlæstede og i chok fra års kampe uden en frontlinje, og narkotika- og alkoholmisbrug og selvmordsraterne steg og steg. For femogtres år siden, da briterne organiserede et kup for at styrte Irans premierminister, Mohammad Mossadegh, fordi han havde nationaliseret det 'Anglo-iranske Olieselskab', bad de CIA om at hjælpe dem med den sidste del af kuppet. Og CIA leverede

'smæk for skillingerne' til briterne, hvilket fik dem til at gå til angreb og fordrive premierminister Mossadegh. Lige siden da, i de mellemliggende 65 år, er det blevet betragtet som et amerikansk kup i Iran!

Nu er den britiske ambassadør i Iran involveret i at starte "natlige gudstjenester", der udvikler sig til protestdemonstrationer, som angiveligt kræver omvæltning af regeringen – og som bliver bragt som forsidestof i samtlige europæiske og amerikanske medier.

Overvundet i sit forsøg på at skabe kaos og regimeskifte i Syrien; overvundet i sit forsøg på at udløse en optrapning mellem Amerika og Iran i de seneste dage; krigspartiet trapper atter op nu.

Præsident Trump blev til dels valgt, fordi amerikanere ønskede at afslutte 'regimeskifte' og gøre en ende på de evige krige. Hvem kontrollerer krigshøgene, der omgiver hans administration? Den britiske ambassadør, Sir (nu Lord) Kim Darroch, sagde – i hemmelige telegrammer – "det er os briter, der styrer dem; vi 'oversvømmer' zonen omkring Trump."

Schiller Instituttets aktionsdag, der afholdes på Dr. Martin Luther King, Jr.'s fødselsdag, søger at skabe et alternativ. Præsident Vladimir Putin fra Rusland har allerede grebet ind og organiseret våbenhvile på to krigsfronter, i Idlib, Syrien og i Libyen. Xi Jinping tilstræber en olie-for-teknologi infrastrukturaftale med Irak, alt imens han underskriver en handelsaftale med USA. Scenen er sat for præsident Trump til at møde dem på et hastetopmøde – væk fra evindelige krige; erstat olien med udvikling, og, på længere sigt, bring menneskeheden ud i solsystemet.

Askary beretter til Syrian Times, at krigsmagere fra det britiske imperium søger at stoppe den Nye Silkevej i Sydvestasien

Den 9. januar (EIRNS) – Syria Times, det officielle engelske online magasin, interviewede den 7. januar EIR's Hussein Askary og offentliggjorde hele afskriften af samtalen, der blev gennemført med Haifa Mafalani, under overskriften "Hussein Askary: Ved at dræbe General Soleimani i Irak, har Trump-administrationen sendt Verden ud i ukendt farvand."

Blandt mange punkter som Askary fremsatte, understregede han, at der er en større sammenhæng for det britiske imperiums geopolitiske intention om "endeløs krigsførelse" i kontrast til udsigten om fred gennem udvikling.

Askary sagde om det amerikanske attentat på Irans general Qasem Soleimani: "Det er meget sandsynligt, at Trump blev trukket ind i denne hensynsløse operation af neokonservative kredse og pro-zionistiske krigeriske individer og grupperinger. Disse kræfter er blevet ophidsede over de sejrige udfald i Syrien og Irak med udrensning af de amerikanske og britisk-støttede terrorgrupper, og med endelig at bane vejen for integrationen af regionen i Bælte og Vejinitiativet/Nye Silkevej fra Kina gennem Centralasien og Iran til Irak, og derefter Syrien og Middelhavet.

Præsident Bashar Al-Assad erklærede for blot to uger siden, at Bælte- og Vejinitiativet er Syriens måde at genopbygge, og

afslørede at Syrien har seks strategiske megaprojekter i denne henseende. Den irakiske premierminister Adil Abdel-Mahdi var i Kina i slutningen af september og underskrev mange væsentlige aftaler om udveksling af olie til genopbygning af infrastruktur. Dette var en revolutionerende udvikling. Men så snart han var tilbage i Bagdad, startede oprøret mod regeringen, og landet har befundet sig i en ny spiral af vold og usikkerhed lige siden.”

Askary afsluttede sit interview med at bemærke, at ”den iranske ledelse har udøvet en hel del ro og fornuft i vurderingen af dens reaktioner på amerikanske tvangsforanstaltninger i de seneste to år. Selvfølgelig ville en mere tilbageholdende reaktion være nyttig. Men det kræver garantier for, at sådanne kriminelle handlinger ophører, og at den nuværende amerikanske politik over for Iran ændres.

”Derfor opfordrede formanden for det Internationale Schiller Institut, fru Helga Zepp-LaRouche, Rusland og Kina til at gribe ind diplomatisk for at sikre at USA indser, at det ville være den rigtige måde at lette spændingen og sætte hele regionen på kurs mod fred og sikkerhed. At bringe regionerne ind i Bælte- og Vejinitiativet er nøglen til at få succes med denne indsats.”

Syria Times identificerede Askary i detaljer. ”Hussein Askary er en irakisk-født svensk statsborger. Han er Sydvestasien-koordinator for det Internationale Schiller Institut. Askary har arbejdet som økonomisk og strategisk analytiker i Sydvestasien og Nord- og Østafrika for det Washington-baserede ugentlige magasin Executive Intelligence Review siden 1996. Han er medforfatter til flere bøger om den Nye Silkevejsstrategi og dens indflydelse på verdensøkonomien.”

I begyndelsen af september 2019 gennemgik Mafalani Schiller Instituttets video fra 2016, ”Projekt Phoenix – Aleppo: The Eternal City”, som blev produceret og vist første gang på Schiller Instituttets konference den 25.-26. juni 2016 i

Berlin om "Menneskehedens fælles fremtid og en renæssance af de klassiske kulturer."

Kun et Trump-Putin-Xi-hastetopmøde kan forhindre krig.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche d. 8 jan. 2020

I denne uges webcast fremhævede Helga Zepp-LaRouche sin appel for et hastetopmøde mellem præsidenterne Trump, Putin og Xi med henblik på at nedtrappe spændingerne i Mellemøsten og skabe en omfattende fredsplan for regionen. Mens chokket fra USA's droneangreb, der dræbte den iranske general Soleimani, skubbede verden i retningen af en endnu større konflikt, skabte det samtidig et nøgternt øjeblik, som gjorde det entydigt klart, at en omfattende fredsplan bør være prioritet, og dette kan kun ske gennem samarbejdet mellem USA, Rusland og Kina.

Helga henviser også til Patrick Lawrences nyeste artikel i Consortium News, hvor han kalder droneangrebet for en "paladsrevolution" af medlemmer fra udenrigs- og forsvarsministerierne. Læs hele artiklen [her](#).

PATRICK LAWRENCE: The Iranian General's Intent

Underskriv opfordringen til præsidenterne Trump, Putin og Xi om at indkalde til et hastetopmøde for at tackle faren for krig

Den 6. januar 2020 – Hvis verden skal undslippe en spiral af gengældelser og modgengældelser i kølvandet på drabet på den iranske generalmajor Soleimani og den irakiske vicegeneral Muhandis, må præsidenterne for USA, Rusland og Kina indkalde til et hastetopmøde for at drøfte den aktuelle krise i Sydvestasien og løsningen på denne krise.

For 75 år siden stod USA, Rusland og Kina sammen i den globale kamp, der besejrede fascismen, og i dag må disse præsidenter handle i samdrægtighed for at redde freden.

Den 3. januar udsendte grundlægger af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, en hasteerklæring, der konkluderede: "Det er klart, at der mellem præsident Trump – som lovede at afslutte de uendelige krige og allerede har taget adskillige skridt i den retning – og præsidenterne Putin og Xi, er en hensigt og en evne til at udmanøvrere krigshøgene og etablere et samarbejde på et højere niveau. Dette potentiale er grunden til, at kuppet – 'Russiagate' og nu rigsretssagen – er blevet iscenesat imod Trump. Nu er tiden inde for disse tre fremragende ledere til at opfylde det potentiale, som det historiske forsyn har skænket dem."

Krisen:

Enhver verdenskrig og større krig i det forrige århundrede er blevet udløst af det britiske imperiums geopolitiske politik for permanent krigsførelse, der spiller nationer ud imod hinanden for at bevare dets magt som en global elite.

Intetsteds har virkningerne af denne onde imperialistiske politik med at sætte nationer, folk, religioner og grupperinger op mod hinanden været mere udtalt end i Mellemøsten, hvor denne politik blev samordnet af Sykes-Picot-traktaten, oprettet af de britiske og franske imperialister efter Første Verdenskrig.

I fuld forståelse af denne historie, gav Lyndon LaRouche i en tale, der blev holdt for 15 år siden, rammerne til at forstå og handle på dagens aktuelle krise.

"Og når man ser på mulighederne for denne region, Sydvestasien, vil den eneste chance ikke komme inde fra Sydvestasien selv. Vi vil, og må gøre, hvad vi kan for at forsøge at stoppe blodudgydelsen, smerten, for at forhindre krigen i dette område. Men vi vil ikke lykkes, før vi ændrer historien, ændrer den verden, som denne region er indeholdt i."

Løsningen:

Derfor opfordrer vi præsident Trump til at mødes med præsidenterne Putin og Xi for ikke alene at tackle den umiddelbare fare for krig i Sydvestasien, men at gøre det med varig virkning ved at skabe et nyt paradigme for verden – for at ændre verden, som LaRouche sagde.

Et sådant paradigme må baseres på principperne i den 'Westfalske Fred', traktaten der afsluttede 30-års krigen i Europa. De krigsførende nationer brød cirklen af gengældelse

og hævn og handlede til "fordel for de andre".

Et sådant paradigme må gøre en ende på geopolitik og imperialismen, og etablere en ny finansiel og strategisk arkitektur for verden, baseret på forsvar af alle nationers suverænitet og kulturelle integritet.

USA, Kina, Rusland og andre nationer såsom Indien, må agere for at etablere en fælles plan for den økonomiske udvikling i hele regionen, i tråd med den politik, der er fremlagt af Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche gennem årtier, og som nu gennemføres i form af Kinas Bælte- og Vejinitiativ.

En sådan politik vil realisere LaRouches vision: "Der findes en løsning, en principiel løsning. Og løsningen er: Afslut dette fordømte imperialistiske system! Og forstå, at vi som mennesker skal udvikle vores åndelige kultur; det vil sige menneskets kreative evner, til at videreføre udviklingen af menneskeheden."

Skriv under på den internationale appel på [LaRouchePAC.com](https://action.larouchepac.com/trump_putin_xi_emergency_summit_petition) via dette link.

https://action.larouchepac.com/trump_putin_xi_emergency_summit_petition

Skriv under på den forkortede danske version på [skrivunder.net](https://www.skrivunder.net/prasidenterne_for_usa_rusland_og_kina_ma_holde_et_hastetopmode_for_at_takle_faren_for_krig) her.

https://www.skrivunder.net/prasidenterne_for_usa_rusland_og_kina_ma_holde_et_hastetopmode_for_at_takle_faren_for_krig

Global krig eller global udvikling? Der er ingen tredje vej

Den 5. januar (EIRNS) – Det irakiske parlament stemte i dag for, at regeringen trækker den officielle invitation til USA til at indsætte militære styrker i deres land tilbage. Selvom mange af de sunni-muslimske og kurdiske parlamentsmedlemmer ikke deltog i afstemningen, vedtog et beslutningsdygtigt [flertal] resolutionen, som anbefalet af premierminister Adel Abdul-Mahdi, der [nu] forventes at underskrive den. Den bestrider ikke, at tiltaget er gengældelse for det ulovlige amerikanske angreb i deres land, der dræbte lederen af Irans Quds-styrke, Qassem Soleimani, men snarere hedder det: "Regeringen afstår fra at [forny] sin anmodning om bistand fra den internationale koalition, der bekæmper Islamisk Stat på grund af afslutningen af militære operationer i Irak og opnåelsen af sejr. Den irakiske regering vil arbejde for at afslutte tilstedeværelsen af udenlandske tropper på irakisk område og forbyde dem at bruge dens landjord, luftrum eller vand til det ene eller andet formål. "Wall Street Journal rapporterede, at parlamentarikerne under og efter mødet sang: "Ud, ud, besætter! Nej, nej til Amerika! Nej, nej til Israel! "

Præsident Donald Trump kunne med tilstrækkelig støtte fra offentligheden benytte lejligheden til at gøre, hvad han havde til hensigt at gøre fra begyndelsen – at trække de amerikanske styrker ud af "de endeløse krigszoner".

Iran holder i mellemtiden tre dages landesorg, efter at liget af den dræbte Soleimani er vendt tilbage til Iran. Hundredetusinder af mennesker fylder gaderne i flere byer, hvortil liget vil blive bragt før begravelsen i Soleimanis hjemby Kerman.

EIR har erfaret, at aftalerne, der blev underskrevet mellem den irakiske premierminister Abdul-Mahdi og den kinesiske premierminister Li Keqiang under Mahdis rejse til Kina i september sidste år, omfattede en aftale med Kina om "olie-for-genopbygning", med henblik på en kæmpeudvidelse af Kinas igangværende investeringer i genopbygning af Iraks ødelagte olieindustri og andre projekter. Aftalen krævede, at de betydelige kinesiske betalinger for irakiske olieopkøb placeres i en særlig sikret fond, som sidenhen vil blive brugt som kredit til genopbygningsprojekter, herunder jernbaner, landbrug, industriparker med mere.

Da Abdul-Mahdi vendte tilbage til Irak, eksploderede landet imidlertid i anti-regerings (og anti-Iran) demonstrationer, alt imens de Iran-støttede shia-militser blev indsat for at knuse demonstrationerne og dræbte ca. 460 demonstranter under processen. Dette fremtvang Abdul-Mahdis tilbagetræden, idet han dog forbliver som fungerende premierminister (på grund af manglende evne til at opnå enighed om en erstatning), men således legalt set ikke er i stand til at gennemføre aftalen. EIR-medarbejder Hussein Askary bemærker, at Abdul-Mahdi, som olieminister i 2014, havde arrangeret en lignende aftale med Kina, som [dog] blev saboteret, da ISIS overtog det meste af landet.

Det må til enhver tid holdes i erindring, at den overhængende katastrofe blev skabt af Bushs invasion i Irak i 2003, baseret på falske forudsætninger, hvilket præsident Trump præcist har beskrevet som den værste fejltagelse begået af denne nation nogensinde.

Denne krise, der indebærer ekstrem risiko for regional eller endda global krig, kommer samtidig med, at den amerikanske kongres vender tilbage til Washington med den forventede rigsretssag mod præsident Trump i det amerikanske senat. Formatet for denne indeværende fase af kupforsøget imod præsidenten fra britiske og Obama-administrationens efterretningsagenter (hvis forbrydelser nu er under

efterforskning af justitsminister Barr og den særlige efterforsker rigsadvokat John Durham) er endnu ikke lagt fast. Det står ikke engang klart, hvorvidt de paniske og hysteriske demokrater vil overlevere rigsretsanklagepunkterne til senatet, som det kræves i loven, da det er mere end tydeligt, at der ikke engang identificeres en forbrydelse i de to paragraffer, og at demokraterne søger efter mere – hvad som helst – som de kan føje til sagen.

Dertil kommer den stigende sandsynlighed for et sammenbrud på kort sigt af de massive gælds- og afledte bobler i de amerikanske og europæiske finansielle systemer. Tusinder af afskedigelser af bankansatte, oprettelsen af "dårlige banker" til at dumpe de værdiløse papirværdier, og likviditet for milliarder af dollars, som centralbanken, Federal Reserve, pumper ind i det amerikanske banksystem, har ikke formået at dæmme op for tidevandet. Fortsat negative produktionstal i USA og Europa igennem mange måneder forringer realøkonomien yderligere, selv inden et kollaps af boblen. Den tidligere centralbankdirektør Ben Bernanke advarede lørdag Foreningen af Amerikanske Økonomer (American Economics Association) om, at en sænkning af rentesatserne ved den næste nedgangsperiode ikke kan fungere, når de allerede befinder sig på eller endda under nulpunktet, så Federal Reserve skal være parat til at udvide de kvantitative lempelser enormt, og en sådan 'likviditetspumpe', med risiko for skabelsen af en hyperinflationær boble, "må gøres til en permanent del af den amerikanske centralbanks værktøjskasse." Bernanke er naturligvis notorisk fortaler for Milton Friedmans 'helikopterpenge'.

Verden befinder sig ved et vendepunkt. Helga Zepp-LaRouche har opfordret præsidenterne Trump, Putin og Xi Jinping til straks at afholde et topmøde, der sigter mod at forhindre at Iran-krisen eskaleres til krig, for at undgå "søvnøgangeriet ind i en global krig", som det skete med Første Verdenskrig. Hun bemærkede, at Iran netop har afsluttet en militærøvelse med de

russiske og kinesiske flåder.

Samtidigt må den amerikanske befolkning – især Trumps støtter i begge politiske partier – handle for at imødegå anti-Rusland og anti-Kina-hysteriet, også inden for Trumps eget kabinet, der holder ham tilbage i forhold til at realisere hans intention om at opbygge venskabelige relationer til de øvrige historiske og kulturelle stormagter. En genopbygning af de vestlige nationers økonomi afhænger af et sådant nederlag til den britiske imperialistiske opdeling af Verden i blokke, der bekriger hinanden, og vil samtidig gendanne det “Amerikanske System” efter Hamiltons principper i USA. Dette er arven efter LaRouche, hvis tid [nu] er kommet.

**Øjeblikkeligt hastetopmøde
blandt præsidenterne fra USA,
Rusland og Kina
for at redde verdensfreden og
definere samarbejde mellem
landene
der besejrede fascismen for
75 år siden!**

Af Helga Zepp-LaRouche:

Med mordet d. 3. januar på den iranske generalmajor Qassem Soleimani, kommandør af Revolutionsgardens Quds-Brigade, og nationalhelt i Iran, såvel som Abu Mahdi al-Muhandis, vicekommandør af Iraks folkelige Mobiliseringsstyrker, gennem et droneangreb nær den Internationale Lufthavn i Bagdad, er verden konfronteret med faren for en optrapning af gengældelser og modgengældelser, som ikke blot kunne føre til krig i hele Sydvestasien men ud over denne region.

Pentagon skrev i en erklæring, der fulgte med Præsident Donald Trumps underskrift på angrebsordren, at Soleimani "aktivt udviklede planer for at angribe amerikanske diplomater og servicemedarbejdere i Irak og i regionen". Meddelelsen påstår, at General Soleimani og hans Quds-styrker var ansvarlige for hundredvis af amerikaneres død og for tusinder af sårede, og at angrebet havde til hensigt at afskrække fremtidige iranske angrebsplaner.

Som talskvinden for det russiske udenrigsministerium, Maria Zakharova, påpegede, var det FN's Sikkerhedsråds ansvarsområde at lave en juridisk vurdering af angreb på landes ambassader, og at Washington ikke havde anmodet om et ekstraordinært møde i FN's Sikkerhedsråd om spørgsmålet. Tydeligvis fandt Pentagon det ikke nødvendigt at gøre dette, eftersom AUMF-loven ("Tilladelse til Brug af Militære Midler mod Terrorister") fra 2001 tillader USA's militær at angribe enhver bevæbnet gruppe, som anses at være en terrortrussel. USA's udenrigsministeriums officielle betegnelse af IRGC (den Iranske Revolutionsgarde) i april 2019 som "terrorister" – et tiltag som både den tidligere nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton og udenrigsminister Mike Pompeo stærkt understøttede, gjorde det lovligt for USA's væbnede styrker at angribe individer forbundet med IRGC, under en hvilken som helst omstændighed der kunne forekomme. På det tidspunkt skrev oberst Pat Lang (tilbagetrådt) følgende på sin blog:

"De neokonservative tumper (Pompeo Bolton, Hannah, osv.) tror måske at Irans reaktion på denne krigserklæring vil være

underkastelse til deres vilje, men efter min mening er dette meget usandsynligt. Efter min mening er det mere sandsynligt, at IRGC vil tage denne nye virkelighed til efterretning og forberede sig på krig med USA.”

Med mordet på Soleimani er oberst Langs advarsel, om at denne betegnelse som en udenlandsk terrororganisation (af IRGC) kunne føre til krig, tættere på at blive til virkelighed. Så, selvom Bolton ikke længere er en del af administrationen, har hans konfrontationspolitik skabt en meget farlig arv – en opsætning til krig – for Trump. Og, ikke overraskende, skrev Bolton på Twitter her til morgen: ”Tillykke til alle der var involveret i at eliminere Qassem Soleimani. Længe under opsejling, var dette et afgørende slag mod Irans ondskabsfulde Quds-Styrkers aktiviteter verden over. Håber dette er det første skridt til regimeskifte i Teheran.”

Som forventet lovede Irans religiøse leder Ali Khamenei ”barsk hævn”, og store mængder mennesker forsamledes i forskellige iranske byer, imens de skreg dødstrusler mod Trump og udtrykte deres had mod amerikanere. Hvad enten meningene om Soleimani fra andre kræfter i Vesten eller i Sydvestasien er, er det et faktum, at han sikkert har gjort mere end nogen anden til at bidrage til sejren over IS, Daesh, al-Nusra, al-Qaeda, osv., og repræsenterer en nationalhelt i den iranske befolknings øjne. Hvad også kan forventes, har diverse iranske stedfortrædere i regionen omgående lovet hævnaktioner, mens den irakiske regering har bekendtgjort, at de den 4. januar vil introducere et lovforslag i det irakiske parlament for at afslutte det legale grundlag for det amerikanske militærs tilstedeværelse i Irak.

I betragtning af den ekstreme kompleksitet af Sydvestasiens historie i form af etniske og religiøse stridigheder, de århundrede gamle manipulationer af (primært) det Britiske Imperium med dettes ”Great Game” mod Rusland, og denne regions forvikling med alle verdens atommagter, er der ikke noget spørgsmål om at denne nuværende eskalation har potentialet til

at løbe ud af kontrol, ligegyldigt hvad de kræfter involveret i kuppet mod Trump måtte tænke. Hvis der er noget man kan lære fra militærhistorien, er det erkendelsen af at krige næsten aldrig forløber som planlagt. Hvis folk ville have vidst hvordan 1. og 2. Verdenskrig ville have forløbet, ville de ikke have begyndt dem.

Før nogen yderligere optrapning mellem USA, Iran og deres stedfortrædere sker, må alle fredselkende mennesker i verden støtte op om et øjeblikkeligt topmøde mellem præsidenterne fra USA, Rusland og Kina, nu, i samme ånd som Mødet ved Elben (mellem USA og det tidligere Sovjetunionen). Det er åbenlyst, at der mellem de tre præsidenter, præsident Trump – som har lovet at afslutte alle endeløse krige og allerede har taget flere skridt i denne retning – og præsidenterne Putin og Xi, er en intention om og en evne til at omgå krigsmagernes manøvrer og etablere et højere niveau for samarbejde. Dette potentiale er grunden til at kuppet – "Russiagate" og nu rigsretssagen – bliver orkestreret mod Trump. Det er nu tid til, at disse tre fortræffelige ledere opfylder det potentiale som historiens forsyn har skænket dem.

Pelosi, i et 'Ibykus-øjeblik' (*), afslører sig selv som en forsvarer af folkedrab, og er dermed uegnet til at diskutere rigsretssag mod

præsident Trump

Den 9. december 2019 (EIRNS) – I en kovending i forhold til sin tidligere holdning til rigsretssag imod præsident Trump insisterer formanden, 'House Speaker', Nancy Pelosi nu på, at Repræsentanternes Hus indgiver anklager mod præsidenten for påstået magtmisbrug. Hun hævder, på trods af den ukrainske præsident Zelenskys påstand om, at der ikke var nogen "noget-for-noget"-aftale, der gjorde militær bistand betinget af efterforskningen af Joe Biden (en bistand der er blevet leveret, uden at undersøgelsen er foretaget), at: "Kendsgerningerne er ubestridelige. Præsidenten misbrugte sin magt til sin egen personlige politiske fordel på bekostning af vores nationale sikkerhed ved at tilbageholde militærhjælp samt holde et afgørende møde i 'Oval Office' (præsidentens officielle mødelokale i Det Hvide Hus, *red.*) i bytte for tilsagn om efterforskning af sin politiske rival."

Pelosi afslørede i sit svar til publikum – ved et offentligt møde med tilstedeværelse af CNN den 5. december – sig selv som enten en bevidst løgner eller en person med en bemærkelsesværdig evne til at bøje kendsgerninger, så de passer med hendes dagsorden, uanset konsekvenserne.

Hun indrømmede, at hun i sin egenskab af højtstående medlem af efterretningsudvalget var imod en rigsretssag imod præsident Bush, trods velvidende at grundlaget for Irak-krigen var falsk: "Så jeg var klar over, at der ikke var nogen atomvåben i Irak. Det var der bare ikke. De måtte vise os – de måtte fremvise alle de efterretninger, de havde, til 'Gang of Four' (efterretningsudvalget for særligt følsomme oplysninger, *red.*) Efterretningerne viste ikke, at det skulle være tilfældet. Så jeg vidste, at det var en misvisende fremstilling i forhold til offentligheden. Men når det er sagt, var der efter min mening ikke grundlag for en rigsretssag."

USA's invasion af Irak i 2003, baseret på løgne som Nancy Pelosi nu afslører, at hun i 2003 var velvidende om var løgne, resulterede i mere end en million irakiske dødsfald (ca. 275.000 direkte dødsfald fra selve krigen, med et lige så stort antal sårede, der i efterkrigstiden forårsagede, at mere end en million civile døde af sult og sygdom), såvel som over 8.000 amerikanske soldater og kontraktansatte, for ikke at nævne ødelæggelsen af hundreder af tusinder af amerikanske familier, hvis kære nu lider af PTSD, eller [som] har gjort en ende på det hele ved at begå selvmord, i et omfang på 22 krigsveteraner om dagen. Krigen i Irak bidrog også væsentligt til flygtningekrisen, som har ødelagt livet for yderligere titusinder af familier, samtidig med at de vestlige værdier, menneskerettigheder og demokrati i hele verden er blevet knust.

Man kan kun være enig med præsident Trump på dette punkt, at Irak-krigen, som en del af politikken efter 11. september [2001] med uendelige krige, til en pris af 7 billioner dollars – et beløb, som kunne være blevet investeret i den fysiske økonomi i USA – har været den største fejltagelse i USA's historie. Så sent som for to år siden var Pelosi tilsyneladende enig med præsident Trump på dette punkt. I CNN's [udsendelse] 'State of Union' (Nationens Tilstand) søndag 5. november 2017 sagde hun, at rejse en rigsretssag imod præsident Trump "ikke er et sted, som jeg mener vi skal betræde". Hun tilføjede, at mange på venstrefløjen var oprørte over, at hun ikke havde rejst en rigsretssag imod præsident Bush i kølvandet på Irak-krigen. "Hvad kunne være værre end det?" (Dvs. værre end at lyve for at starte Irak-krigen) spurgte hun.

Faktum er, at Pelosi ikke afslørede, hvad hun nu har indrømmet var en fejlagtig repræsentation for offentligheden for at forhindre denne forfærdelige Irak-krig.

Det være sig hukommelsessvigt eller et anløbet forhold til sandheden, Pelosi har nul troværdighed med hensyn til kravet

om at afsætte præsident Trump ved en rigsretssag. Hvis hun blot har en antydning af samvittighed tilbage, bør hun begynde at betale krigsskadeserstatning til det irakiske folk og amerikanske familier, der mistede deres kære som et resultat af hendes medskyld i denne krig.

Hun har ingen autoritet til at tale om embedsmisbrug og bør afslutte det svigagtige forsøg på rigsretssag mod præsident Trump.

* 'Ibykus' Træner', digt om politisk retfærdighed af Friedrich Schiller, 1797

* Tabstal for Irak-krigen stammer fra 'Cost of War Project' på Watson Institute for International and Public Affairs, Brown University; undersøgelser foretaget af The Lancet (2004 og 2006); ORB International, 2007; og kilder på landjorden.

I Syrien går tingene efter planen

Ovenover: LaRouchePAC video interview med Hussein Askary om Syrien, m.m. den 16. oktober 2019.

Af Hussein Askary, Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, udgivet i EIR Strategic Alert den 22. oktober 2019.

Udviklingen i Syrien, i de to uger der er gået siden meddelelsen om de amerikanske troppers tilbagetrækning, ser ud til at følge en nøje orkestreret plan, som kun den øverste politiske og militære ledelse i USA, Rusland, Tyrkiet og

Syrien er indviet i. Alle andre, inklusive politikere og massemedierne i Europa og USA, tyr til gætværk, eller forsøger på anden måde at sabotere denne positive udvikling.

På den militære front har den Syriske Arabiske Hær (SAA) fået lov til, uden kamphandlinger, at tage vigtige grænseområder tilbage, og for første gang siden 2012 har man været i kontakt med grænsen mellem Syrien og Tyrkiet i byen Ain-Arab.

Med undtagelse af denne by har SAA været omhyggelig med at undgå kontakt med den tyrkiske hær i områder, der betragtes som en del af den tyrkiske sikkerhedszone langs grænsen, hvor Tyrkiet har fortsat med at bombe SDF-positioner. Efter aftalen den 17. oktober mellem præsident Recep Tayyip Erdogan og vicepræsident Pence om håndhævelse af våbenhvilen, blev de store operationer imidlertid stoppet. SAA og de tilbagetrukne amerikanske tropper har også undgået sammenstød.

Det skal understreges, at alle rapporter og ståhejen i medierne om flugten af ISIS-fanger er falske nyheder. Faktisk blev de først spredt af SDF for at overbevise Vesten om at gribe ind, for at stoppe den tyrkiske indtrængen. Men mange af fængslerne i Hasakeh og Qamishli er langt fra den tyrkiske operationszone og er sandsynligvis kommet under kontrol af den syriske regeringshær. Kun en enkelt lejr for ISIS-familier i Ain Isa blev påvirket af kampene mellem SDF og den tyrkiske hær.

Politisk set pågår der intensive diplomatiske aktiviteter for at sikre øjeblikkelige politiske diskussioner til at afslutte krisen i Syrien. Den 18. oktober besøgte udenrigsminister Mike Pompeo NATO's hovedkvarter i Bruxelles for at give en orientering om våbenhvileaftalen i det nordlige Syrien. Tidligere samme dag var han i Israel for personligt at tale med premierminister Benjamin Netanyahu, og forsikre ham om den amerikanske forpligtelse til regional sikkerhed. Samtidig var en russisk delegation af særlige repræsentanter for Syrien, Alexandar Lavrentyev og viceudenrigsminister Sergei Vershinin, i Damaskus til topmøder, inklusive med Bashar Al Assad. De to

russere havde dagen før mødtes med Erdogans præsidentielle rådgiver, Ibrahim Kalin, og viceudenrigsminister Sedat Onal i Ankara.

På tidspunktet for våbenhvilens udløb, den 22. oktober, vil præsident Erdogan og præsident Vladimir Putin mødes i Sochi. Den 24. oktober vil NATO's forsvarsministre, herunder den amerikanske forsvarsminister Mark Esper, mødes for at diskutere Syrien. Efterfølgende, i Genève den 30. oktober, skal det syriske forfatningsudvalg sammenkaldes i FN's regi. Disse forhandlinger burde bane vejen for en endelig politisk løsning mellem Syriens regering og de forskellige oppositionsgrupper.

Link til LaRouchePAC video med USA's delstatssenator Richard Black om Syrien.

Møde i Sotji om sikkerhed i Syrien

Efter et møde i Sotji om sikkerhed i Syrien meddelte Ruslands præsident Vladimir Putin og den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan, at der ikke vil komme et almindeligt overgreb mod Idlib i øjeblikket mod terroristerne, men der vil være et samarbejde mellem den syriske regering, Rusland og Tyrkiet for at isolere jihadierne dér, samtidig med at man beskytter civilbefolkningen så meget som muligt. Dette er et betydeligt slag mod den britisk ledede mobilisering for krig i Syrien. Krigspartiet har hævdet, at ethvert syrisk regeringsovergreb

mod Idlib-terrorister – som er medlemmer af al-Qaida og dets forlægninger – ville være grundlag for USA, Storbritannien og Frankrig til at rette angreb mod Syrien, hvilket muligvis kunne udløse en fuldstændig krig. Putin har således overløst krigshøgene. Selvom de ikke er jaget på flugt, har han afsløret dem. Hvad der ikke er afklaret på denne front er imidlertid, om det kan lykkes de britiske styrker at foretage et gasangreb under falsk flag på civile i Syrien og placere skylden hos Assad-regeringen, og fremskynde militær gengældelse. Et sådant angreb har været i forberedelse i flere uger, og forberedelserne til det er blevet observeret og dokumenteret af den russiske regering i advarsler til det internationale samfund.

Vil amerikanske styrker hjælpe Al-Qaida i Syrien på årsdagen den 11. september ?

LaRouchePAC den 9. september 2018 – Senator Richard Black fra Virginia rapporterer om hans netop afsluttede 6-dages tur til Syrien, herunder hans møde med præsident Bashar al Assad. Black siger, at hvis USA, Storbritannien og Frankrig afstår fra deres position, hvor de hjælper og bevæbner al-Qaida-terroristerne i deres forsøg på at vælte Assad, kunne krigen i Syrien bringes til ophør inden årets udgang.

BRICS sætter dagsorden for global udvikling – USA må gå med for at oprette en ny verdensorden, baseret på fred gennem udvikling

Den enorme dynamik ved topmødet mellem BRICS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) den 25.-27. juli i Johannesburg, og især BRICS's 'Afrika Dialog Forum', der fandt sted ved samme lejlighed, har samlet det meste af verden omkring flere nøglekoncepter: Fred gennem udvikling; 'BRICS-plus' som kernen i et nyt syd-syd-forhold, eller 'Globale Syd; 'det Nye Silkevejs-koncept som basis for "nye drivkræfter bag udvikling; "atomkraft for alle nationer, med Rusland i spidsen; og det presserende behov for internationalt samarbejde om udviklingen af Afrika og Sydvestasien fra århundreder med koloniale krige og udbytning.

Overvindelsen af det britisk/saudisk-skabte terroristnetværk i Syrien, tilvejebragt af det åbne samarbejde mellem Trump-administrationen og Putin-administration i Rusland, og den lovende omformning af den koreanske halvø tilvejebragt af samarbejdet mellem Trump, Xi Jinping, Putin og den sydkoreanske præsident Moon Jae-in, giver bare et glimt af hvad der kan opnås gennem strategisk samarbejde mellem de store magter, der bryder med det Britiske Imperiums geopolitiske opdeling af verden i øst versus vest.

Den tidligere amerikanske diplomat James Jatras, der talte ved en konference afholdt af Schiller Instituttet i New York City

i juni, udgav i lørdags en kraftig artikel i Strategic Culture med titlen "Vil de næste skridt vedrørende Iran pege imod en ny 'de tre store' eller 3. Verdenskrig?" Med 'de tre store', henviser han til USA, Rusland og Kina, idet han noterer, at Trump konsekvent har afvist rollen som 'verdens politimand', som pålagt USA af de anglofile neo-konservative, alt imens han også afviser den afindustrialisering, der fulgte med den radikale 'frihandelspolitik', der også kommer fra briterne. Med henvisning til professor Michael Klare påpeger artiklen korrekt, at Trump konsekvent har presset på for en 'tripolær verdensorden' med USA, Rusland og Kina, der arbejder sammen. Hvorfor ville Trump vende sig imod myten om 'verdens eneste supermagt' i en Pax Americana? Klares indsigt: "I den Trump'ske tankegang er dette land blevet svagt og overstrakt på grund af dets ukritiske overholdelse af de fremherskende forskrifter for den internationale liberale orden, der kræver, at USA påtager sig opgaven med at være politimand for verden, alt imens de giver dets allierede økonomiske og handelsmæssige fordele til gengæld for deres loyalitet. "En afvisning af den mislykkede rolle (hvilken, som Klare ikke nævner, er den britiske vision af 'britiske hjerner og amerikansk råstyrke', som opretholder imperiet) ville tillade "fremkomsten af et mindre belastet, stærkere Amerika – omtrent som et stærkere Rusland er opstået fra Sovjetunionens vrag i dette århundrede, og et stærkere Kina fra vraget af maoismen."

Jatras advarer om, at hvis det igangværende kupforsøg mod Trump skulle lykkes, ville en regering under Mike Pence bringe 'det gamle regime' tilbage, den "neoliberale, unipolare orden", som hurtigt ville sætte sig i bevægelse for at knuse Trumps samarbejde mellem 'de tre store'. Resultatet ville være en "katastrofe af bogstaveligt talt ufattelige proportioner, en katastrofe, som Trump har forsøgt at stoppe."

Dette er en afspejling af LaRouches halvtreds år lange perspektiv, der blev lanceret for halvtreds år siden, et perspektiv, med en afslutning af den permanente krigsførelse

og nedskæringspolitik under det Britiske Imperium, der drives af London og Wall Street. LaRouche hævdede, at dette kun kunne opnås ved en sammenkomst af alle suveræne national-stater baseret på menneskehedens fælles mål. Dette er nu klart inden for rækkevidde. Næsten hele Asien, Afrika og Latinamerika er nu forenet bag dette princip gennem BRICS og den Nye Silkevej. EU smuldrer, mens en ny italiensk regering fører an i et brud med EU-diktaturet og en fornyelse af samarbejdet med Rusland og Kina. Den nyvalgte italienske premierminister Giuseppe Conte mødes mandag med præsident Trump i Det Hvide Hus.

På trods af den ekstreme fare er det et historisk øjeblik, der kalder på stor optimisme og fuldt engagement, et øjeblik, og en mulighed, som ikke må gå tabt.